

Giới thiệu Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!

Bạn đang đọc truyện Đồ heo , cô chết với tôi! của tác giả thuthao77640qb trên website đọc truyện online. Tôi vừa đi học về , chưa thay áo quần , vắt cái cặp sách lên ghế rồi chạy đến đến cái tủ lạnh , vừa mở tủ xem có gì ăn không vừa hỏi mẹ tôi đang đứng nấu ăn . - Ú !!! lên thay áo quần , cất sách vở nhanh . Mẹ tôi quay lại hét lên làm tôi hết hồn mà cái hồn còn nguyên . Gì chứ chuyện mẹ suốt ngày hét lên với tôi là chuyện thường ở huyện . Cái tai tôi đã quen thuộc với tần suất volume lớn đến thùng màng nhĩ của mẹ , hơn nữa cái độ chai mặt của tôi cũng gọi là pro rồi nên tất cả đối với tôi chỉ bằng hai chữ “bình thường (Chưa có mô tả)

Bạn đang đọc truyện Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi! được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Mở Đầu

Tại phòng bếp thân yêu

- Mẹ ới ời , có gì cho con ăn không ?

Tôi vừa đi học về , chưa thay áo quần , vắt cái cặp sách lên ghế rồi chạy đến đến cái tủ lạnh , vừa mở tủ xem có gì ăn không vừa hỏi mẹ tôi đang đứng nấu ăn .

- Ú !!! lên thay áo quần , cất sách vở nhanh .

Mẹ tôi quay lại hét lên làm tôi hết hồn mà cái hồn còn nguyên . Gì chứ chuyện mẹ suốt ngày hét lên với tôi là chuyện thường ở huyện . Cái tai tôi đã quen thuộc với tần suất volume lớn đến thùng màng nhĩ của mẹ , hơn nữa cái độ chai mặt của tôi cũng gọi là pro rồi nên tất cả đối với tôi chỉ bằng hai chữ “bình thường” .

- Có gì ăn không mẹ .

Tôi vừa nói vừa mở hộp kem Merino ra ăn một cách ngon lành , xem như chưa có chuyện gì xảy ra .

- Có nghe mẹ nói không hả ?

Mẹ tôi có vẻ bức tức , có lẽ là giận cá chém thớt rồi .

- Chờ con ăn xong hộp kem đã .

Tôi nài nỉ mẹ .

- Không được , vào thay áo quần rồi lại đây mẹ nói chuyện .

Mẹ tôi làm ra vẻ nghiêm trọng

- Chuyện gì vậy mẹ ?

Tôi bỏ hộp kem đang ăn dở và hỏi mẹ một cách tò mò

- Nghe lời mẹ rồi mẹ nói

Thế đấy , mẹ lại dùng chiêu câu hàng rồi .

- Mẹ lại chơi đùa con phải không ???

Tôi lăm le nhìn mẹ .

- Có đi không thì bảo ?

Mẹ tôi lại hét lên , nhưng lần này là với cái tần suất volume rất chi là lớn .

- Vâng vâng ! con đi liền .

Tôi đành phải bỏ hộp kem vào thùng rác nhưng không phải là do mẹ tôi nói mà thành ra ăn mất ngon mà chỉ vì tôi ăn xong rồi . Vắt xong thì vội vội vàng vàng cầm cặp sách và chạy vào phòng chứ không mà ở lại thì cũng phải vào nhà thương vì thùng màng nhĩ mất thôi .

***

Sau khi thay xong bộ đồ đi học thì tôi đi ra phòng bếp một cách ngạo nghễ mà nếu theo từ ngữ diễn tả thì là cái thế : “không sợ trời , không sợ đất ”

- Ú , lại đây ngồi . Mẹ có chuyện nói với con

Mẹ tôi gọi tôi lại ghé ngồi trong khi tôi đang đi xăm xoi thử các món ăn của buổi tối .

- Chuyện gì hả mẹ ? Món canh chua của mẹ con quá

Tôi vừa chép miệng vừa nói . Rồi đi lại ghé ngồi cho mẹ yên tâm .

- Di Hoa tuần sau sẽ sang Mĩ ở với chồng .

- Thật hả mẹ ? thế thì vui cho dì quá .

- Đấy ! chuyện đó . Mai nhà mình ra Hà Nội để tiễn dì .

- Yeah !!! Sướng quá . Một cảm giác thật yomost .

Tôi đứng dậy hét lên một cách thích thú nhất có thể

- Nhưng lần này ..

Mẹ tôi nói một cách áp úng

- Lần này sao hả mẹ ?

Tôi hỏi mẹ với sự phấn khích .

- Con sẽ ra ở đó luôn .

- Mẹ nói gì ?

Tôi hoảng hốt hỏi mẹ .

- Thì là vì di sang Mĩ , mà cái nhà di thì lại là nhà thờ tổ tiên nữa . Di đi thì không có ai hương khói cho ông bà cả . Trong nhà chỉ có con là đủ lớn để sống tự lập chứ mấy con bé toàn mới lớp 5 6 thì không ở được . Nên bố mẹ quyết định cho con ra ở ngoài nhà di luôn , vừa tập cho con tự lập , lại giúp cho con hiểu được cuộc sống bên ngoài .

Mẹ tôi nói 1 tràng thật dài ơi là dài và vô cùng nhẹ nhàng , tôi đảm bảo 16 năm nay chưa bao giờ mẹ nói một cách dễ nghe như thế nhưng mà sao tôi lại nghe thì như sét đánh bên tai .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Chấp Nhận Sự Thật

Vâng ! chính xác là tâm trạng của tôi giờ rất chi là lộn xộn và bừa bộn .

- Mẹ trên con à ?

Tôi ái ngại hỏi mẹ

- Ở hay cái con này , mẹ đâu rảnh thời gian mà nói chơi đâu .

Mẹ nhìn tôi một cách ngạc nhiên .

- Mẹ ơi là mẹ ! sao mẹ lại nỡ để đứa con gái này của mẹ đi chứ .

Tôi khóc lóc một cách thảm thiết nhất . Mà nếu tôi chắc rằng nếu ai ở cái vị trí của tôi thì cũng thế mà thôi , sợ rằng trường hợp gặp người yếu đuối thì cũng nhảy lầu tự tử chứ đừng nói là khóc lóc như tôi . Một con bé suốt ngày chỉ biết ăn , ngủ , chơi bời rồi học hành như tôi thì làm sao có thể tự lập được chứ ? Thật là ông trời xử ác với người hiền quá (hiền chết liền u_U)

- Thì bắt buộc mà , mà con phải lấy làm vinh hạnh chứ .

Mẹ lại rắc muối vào tim tôi .

- Vinh hạnh , vinh hạnh cái con khi mốc ý . Con không cần .

Tôi lè lưỡi , trợn mắt nhìn mẹ

- Ú ! mẹ dạy con như thế hả ? Đã bảo là đi là phải đi .

Mẹ tôi hình như cũng đã bực mình .

- AAAAAAAAAAAAAA.

Tôi hét lên thật to cho cái cuộc đời bất công này . Mẹ đã nói , lệnh đã được ban ra và tôi phải thực hiện theo mà thôi , không được nói nhiều và cũng không được đưa ra ý kiến .

- Lắm chuyện , ra bảo ba và ăn cơm mau .

Mẹ tôi ra lệnh

Và tôi đành ngậm ngùi làm theo . Tuy là bị **** bị nói thì tôi xem là chuyện bình thường nhưng những chuyện như thế này thì tôi không thể nào mà cho qua được . Ở nhà này , mẹ tôi là sư tử , là vua nên phải phục tùng không được chống đối . Còn nếu mà hó hê hay ***** thì mẹ tôi sẽ bắn bỏ , không thì cũng đem ra Côn Đảo cho ở với khi mất .

Nhưng mà mẹ vừa nhắc tới bố , đứng rồi bố tôi , bố tôi sẽ là vị cứu tinh cho cuộc đời đen tối của tôi .

- Bố ơi bố .

Tôi gọi bố bằng giọng nói ngọt như mía - không phải , phải nói là ngọt hơn mía nữa .

- Chuyện gì khiến con gái bố ăn nói giết người thế ?

- Con phải ở nhà đi Hoa thật hả bố ?

Tôi la liếm lại bóp vai cho bố và hỏi thăm dò

- Ủ .

Bố tôi trả lời một cách thần nhiên .

- Bố , con muốn nhờ bố một việc được không ?

Tôi quay lại ngồi đối diện với bố và nói một cách hết sức là nghiêm túc .

- Xin mẹ cho con ở nhà hả ?

Bố nói cư như đi guốc trong bụng tôi vậy

- Vâng ạ !

- Không được , chuyện gì tôi cũng có thể giúp nhưng chuyện này thì không được .

- Bố ơi bố à , con yêu bố nhất quả đất , bố đừng bắt con phải rời xa bố mẹ .

Tôi đành phải dùng chiêu năn nỉ ỉ ôi khóc lóc .

- Không được .

- Mẹ bảo con gọi bố vào ăn cơm

Tôi chán nản thông báo cho bố rồi quay phắt đi vào phòng bếp

*****

Bữa ăn tối diễn ra một cách nặng nề , chẳng ai nói với ai câu nào . Vì đơn giản là tôi có nói đâu mà bố mẹ tôi có chuyện để tâm .

- Thôi để má rửa chén bát cho , lên phòng ngồi . Tí qua nhà con Lan mà chia tay chia chân với nó . Mai đi rồi đó .

Mẹ tôi nói và nhìn tôi với vẻ đầy thông cảm

Nếu như bình thường được miễn rửa chén bát thì tôi sẽ hét lên rồi nhảy nhót như 1 con điên , nhưng giờ thì tâm trạng tôi đang buồn vô cùng nên cũng chẳng có hứng mà đá động đến nữa .

***

Tự thấy mình là siêu nhân khi viết truyện quá nhanh hơ

Tớ sẽ cố gắng viết thật nhanh vì tớ đang có hứng

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Câu Chuyện Với Con Milu

Chán nản về cuộc đời , tôi chẳng thèm nói bố mẹ một câu mà liền đi bộ sang nhà con Lan để tâm sự .

- Gâu gâu .

Tiếng con Milu nhà bà Mai sủa liên tục , mà nguyên nhân là tại tôi vì tôi vừa thuận chân đá viên đá to tướng vào người nó

- Sủa hoài , tao cày giờ .

Tôi trợn mắt nhìn con chó mà nói

- Gâu gâu

- Mà muốn chết hay sao hả ? thích chết này

Tôi vừa nói vừa lấy viên đá dưới chân ném nó .

- Gâu gâu

Lần này con chó sủa lớn hơn rất nhiều , tuy chỉ nhỏ nhỏ nhưng con Milu sủa rất chi là lớn . Tôi lúc nào buồn cũng trêu để cho nó sủa oang oang mới chịu thôi , với lại được cái nó thông minh nữa nên càng làm tôi thấy thích thú .

Và cứ thế , tôi đứng ném đá và nói chuyện , trợn mắt còn con chó thì ngày càng sủa nhiều hơn nhưng không là gì được tôi vì nó đã bị xích lại.

Nhưng mà tức nước thì vỡ bờ , có lẽ vì con chó tức tôi quá mà nó đã làm đứt dây xích.

- AAAAAAAAAA . Milu ,mày không được cắn tau .

Tôi vừa hét vừa chạy thật nhanh chứ nếu không con chó sẽ cắn chết mất .

Chạy một tí thì đến nhà con Lan , nhưng khổ nỗi là con chó thì vẫn đuổi theo mà cửa nhà con Lan thì lại đóng .

- Lan ơi !!! Ra mở cửa cho tau .

Tôi vừa chạy vừa kêu rồi nhảy lên cái cây trước nhà con Lan .

- Ok ok .

Tiếng nói chua lét như chanh của con bạn hét lên từ trong nhà .

- Gâu gâu

Con chó vẫn thật là dai quá . Cứ đứng hoài ở dưới gốc cây mà sủa , chắc có lẽ vì nó thù tôi nên nói mới đứng mãi như thế .

- Mà làm gì ở trên đó vậy ha ha ?

Con Lan vừa mở cổng vừa cười một cách sảng khoái

- Tổ cha mà , nhìn tau thế này mà cười à ?

Tôi mệt mỏi vì phải bám lấy cái cây để tránh con chó . Còn nó thì lại nhìn rồi cười , thế có tức không chứ lị .

- Mìu , đi chỗ khác chơi .

Con Lan ngồi xuống vuốt ve con chó rồi vỗ về

Và con chó đi thật , đúng là mấy đứa yêu động vật thật là hay quá . Tôi nhìn con chó chạy đi mà lòng thầm cảm ơn con Lan biết bao . Có lẽ sau này tôi cũng phải cố gắng đối xử tốt với động vật mới được (có mà giết thì có ==))

Rồi tôi nhảy xuống và đi vào nhà con Lan một cách hùng dũng chứ không như hồi nãy vừa chạy vừa nhìn con chó một cách sợ hãi nữa . Gì chứ Ú tôi đây không hề biết sợ ai cả (vừa sợ chó xong)

- Mà làm gì mà bị chó đuổi thế con kia .

Lan quay sang hỏi tôi một cách tò mò

- Chỉ là sự cố thôi mà . Mà hôm nay tau xui quá mà ạ , toàn gặp chuyện xui xẻo không à , người cắn , chó cắn . hu hu

Tôi nước mắt khóc òa .

- Sao thế ? Út của Lan làm sao thế ?

Con bạn lại dùng những lời đường mật nói với tôi .

- Mẹ tau bảo tau phải ra Hà Nội sống .

Tôi tuôn nước mắt ngăn nước mắt dài ra .

- Mà nói cái gì ?

Con Lan tròn mắt nhìn tôi như muốn ăn tươi nuốt sống .

- Tau sắp phải chuyển đi nơi khác rồi .

- Ôi Ú ơi là Ú , Ú của tau .

Lan lại nổi điên lên cái chiều khóc lóc của nó , nếu bình thường thì tôi sẽ chạy xa nó đến hàng nghìn mét , nhưng bây giờ thì lòng tôi lại đang buồn nên thấy chẳng có chút xi-nê gì .

****

tự khám phục bản thân vì sáng tác văn chương quá nhanh

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Cuộc Sống Mới

Thế là cả tối tôi ở nhà con Lan chơi và trò chuyện , cũng chẳng thèm xin xỏ bố mẹ tôi nữa vì tôi đang rất bức xúc . Đến 4h30 thì thôi mò về nhà dọn dẹp đồ vì sợ những đồ cần thiết mẹ tôi sẽ không sắp cho tôi nữa thì khổ lắm .

Đúng 8h sáng , sau khi ăn uống chuẩn bị mọi thứ . Tôi lên xe và ra đi , để lại một tổn thất cho lũ bạn nghịch ngợm . Nhưng lại điều may mắn cho mấy bà

hàng xóm. Thật là, ước chỉ tôi có đủ cam đảm mà nhảy xuống xe, ôm cho chắc cái cột nhà để không phải đi đâu nữa. Tôi thề rằng nếu không phải ở lại thì tôi nguyện ăn chay 1 tháng và đi làm việc thiện.

Nhưng mà niềm ao ước chỉ là ước ao, mọi chuyện không thể trở lại vị trí cũ của nó được. Càng nghĩ về cuộc đời này, tôi càng thấy bất công. Mà càng thấy bất công thì tôi lại càng ước mong và ước mong cho lắm rồi phải trở lại với cái thực tại vô cùng cảm phần này.

****

- Muốn chết quá.

Đó là câu nói đầu tiên khi tôi có mặt tại Hà Nội “thân yêu” – nơi mà tôi sẽ phải sống trong thời gian sau này.

Đúng là sau 1 ngày 1 đêm đi xe thật là khổ nên người tôi bây giờ chẳng khác gì cọng bún, rất chi là mềm nhũn cộng thêm thật là mong manh dễ vỡ.

- Con có sao không vậy Ú?

Di Hoa nhìn tôi hỏi một cách lo lắng

- Ô! dạ không có chi đâu dì.

Tôi phẩy tay ý như không có chuyện gì xảy ra.

- Ủ! vào nghỉ ngơi cho khỏe đi con. Phòng đầu tiên ở tầng 2 là phòng của con đó.

Di cười hiền nhìn tôi.

- Vâng ạ!

Di đã tốt thì cũng đành phải cố gắng vui vẻ cho dì mừng chứ không nên dội gáo nước lạnh vào mặt dì làm dì buồn. Nhĩ thế nên tôi đành cố gắng cười tươi rồi xách đồ đạc lên tầng.

***

Thấm thoát mà thời gian trôi đi thật nhanh, thế là tôi đã sống ở Hà Nội gần được hai tuần. Cuộc sống vẫn thế, suốt ngày cứ như một con rô bốt, chỉ biết hoạt động theo những gì đã cài sẵn. Sáng 6h dậy, đi chợ rồi về nhà. 11h ăn cơm. 6h30 ăn cơm và 10h đi ngủ.

Cứ thế, cuộc sống quả là buồn tẻ

- Mẹ à? mẹ đang làm gì vậy?

Đã 2 ngày rồi tôi mới gọi điện cho mẹ, thật là tôi nhớ mọi người ở quê quá đi.

- Mẹ! mẹ cho con về nhà đi. Con nhớ mọi người quá à.

- Mẹ độc ác nó vừa vừa thôi.

Tôi bực mình cúp máy cái rụp. Sao mà mẹ tôi lại ác thế cơ chứ?

- Trời ơi là trời.

Tôi hét lên trong đau đớn.

- Thôi thì lên mạng chơi vậy.

Tôi tự nhủ bản thân, đúng là lên Hà Nội cũng có cái hay. Ở chỗ tôi thì chuyện lướt web rất chi là hạn chế. Còn ở đây thì khác, tiền thì có mọi người chu cấp rồi nên cứ thế mà sống thôi. Thật thì nghĩ ở tự lập có cái hay mà cũng có cái không hay. Thôi thì đành chấp nhận sự thật phũ phàng.

- Sao mà bữa nay có lắm web tìm việc làm quá vậy nhỉ???

Tôi tự hỏi bản thân mình.

- A!!!!

Tôi vội nghĩ ra một ý nghĩ, tôi còn 2 tháng hè để ăn chơi bay nhảy cơ mà. Tại sao lại không kiếm một việc gì đó để làm cho qua ngày, vừa kiếm được tiền vừa đỡ phải buồn chán.

+++++

hồ hồ mình tự phục mình quá.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Buổi Sáng Xui Xẻo

Tôi vừa nghe nhạc vừa tìm thông tin một cách thích thú .

Có rất nhiều công việc , ca sĩ ở phòng thu , phát thanh viên , cắt cỏ , vệ sinh đường .... Thật là quá nhiều việc quá nhưng mà có lẽ chắc công việc osin là hợp với tôi nhất . Bởi vì công việc này không đòi hỏi quá nhiều .

***

Sáng , tôi tung tăng đi chợ với niềm vui vô cùng bất tận dù rằng trời vừa mưa xong , cảnh vật ẩm ướt vô cùng khó chịu . Thật vui vẻ vừa đi vừa hát :

Ngày gọi tia nắng lóng lánh wa hàng mi

Chờ nụ cười em tươi lung linh trên phố

Ngại ngần như thế, đôi môi em khẽ cười,

đôi chân em cất lời , tình yêu ngày xanh là em hồn nhiên

Vui là con gái, ha, là con gái thật tuyệt

La la la lá thấy em như vui trẻ con

Vui là con gái, ha, là con gái thật tuyệt

La la la lá thấy em nhưng vui trầm ngâm

Vui là con gái, ha, là con gái thật tuyệt

La la la lá thấy em như mẹ hàng bay

Vui là con gái, ha, là con gái thật tuyệt

- Ào .

Một chiếc ô tô phóng thật nhanh , nước hai bên đường vì mới mưa xong nên văng tung tóe . Và nó là người phải hứng một trận mưa bắn thiu một cách vô cớ .

- AAAAA !

Tôi hét lên một cách tức giận , tự nhiên đang vui vẻ thì lại bị tạt gáo nước lạnh làm áo quần thì bẩn mà đồ thì chưa mưa xong .

Chán nản , tôi lê thê về nhà để thay đồ .

- Xin lỗi cô bạn nha !

Tiếng xin lỗi từ anh chàng ngồi trong chiếc xe vừa phóng qua làm tôi ướt như con chuột lột .

Tôi quay sang nhìn anh ta một cách tức giận nhưng mà vì tôi là con người “ lịch sự ” nên tôi sẽ không lớn tiếng nữa . Mà dù sao nếu mà xét thì anh ta như thế cũng là từ té lấm rồi , chứ như người ta là chạy thẳng không thèm xin lỗi .

- Không sao đâu ! cậu biết xin lỗi là được rồi .

Tôi cười nhẹ nhàng . (cáo thì có)

- Cậu cần tôi đền bù không ?

Anh chàng hào phóng nhìn tôi một cách háo hức

Nhưng mà chuyện gì đây chứ ? ai lại chưa quen biết mà lại nhiệt tình như thế cơ chứ ? Để xem, ừ thì công nhận là tôi đẹp thì đẹp thật . Cơ mà đâu đến mức phải làm nhiều người rung động như vậy nhỉ ? Ôi cái sự đời nó như vậy đấy . Mà những lại con trai dâm dề như vậy thì không nên giằng vào làm gì .

- Cảm ơn lòng tốt của anh nhưng tôi nghĩ là tôi không cần đâu .

Tôi cười nhẹ nhàng nhìn anh chàng .

- Ừ ! hẹn gặp cô lần sau vậy .

Anh chàng lịch sự chào tôi rồi lướt xe chạy thật nhanh .

Nhưng cái trở trêu là chỗ tôi đứng là một chỗ nó nước rất nhiều , nên chính vậy mà lại lần thứ hai tôi bị nước tạt vào người .

Thật là không biết nên gọi anh ta là thiên thần hay quỷ sứ nữa . Tôi nhìn theo chiếc xe anh ta chạy mà trong lòng bức mình quá đi .

Ôi trời ơi , nhìn kia . Hình như anh ta biết tôi nhìn anh ta hay sao ý , hắn ta còn vẫy tay ra chào tôi nữa . Ôi thật là bức quá .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tức Giận

Tôi về nhà thay áo quần và rồi đưa ra một quyết định : Tôi sẽ không đi chợ nữa , hôm nay tôi tự thưởng cho mình một buổi nghỉ ngơi , trưa và tối nay tôi sẽ đi ăn ở một quán nào đó còn sáng nay thì tôi dành nhin đói vậy chứ giờ đang bức thế này thì ăn chỉ có phí tiền chứ không có cảm giác gì cả .

Tôi lấy chứng minh và một số giấy tờ quan trọng , kiểm chiếc xe đạp của thằng cu Bin – con dì Hoa rồi vì vụ đến công ti giới thiệu việc làm theo địa chỉ hôm qua có ghi trên mạng .

**

-Chào chị ạ

Tôi chào chị lễ tân một cách lễ phép .

-Em cần gì ?

Chị ta cũng biết điều nên nói với tôi rất chi là hòa nhã .

-Dạ em muốn xin việc làm ạ .

- Ừm , em đi thang , thấy cầu thang , lên tầng 5 rồi rẽ phải và đi thẳng rồi đi đến phòng cuối cùng . Cái phòng đó chính là nơi em cần tìm .

Chị tiếp tân hướng dẫn cho nó một cách thành thạo .

-Em cảm ơn chị ạ .

Tôi lễ phép chào rồi đi theo lời chỉ dẫn .

Thật là chả hiểu được cái công ti này nữa , một hôm thì ít nhất cũng có ít nhất vài chục người đến tìm việc làm . Ấy thế mà cái phòng tự vấn và kiểm việc làm lại ở trên tầng cao nhất và lại là phòng xa nhất , đúng thật là ngược đời mà . Nhưng mà cũng có thể là để chứng minh rằng cầu thang máy của họ tốt , đồ cũng có thể là một lí do . Nói chung có trách thì trách người thiết kế và bố trí mà thôi .

Đi một lúc thì cuối cùng tôi cũng tìm được phòng cần tìm , nhưng ai đang ngồi nói chuyện với cô nhân viên ở đằng kia thế nhỉ ??? Tôi dụi mắt mình xem mình có nhìn nhầm không ? Ôi trời ơi thật là , anh chàng nhà giàu đi chiếc xe đắt tiền lúc sáng mà tôi gặp lại có ở trung tâm giới thiệu . Chả nhẽ anh ta chỉ giả vờ giàu có thôi ư ? còn thực ra thì anh ta rất nghèo .

Tôi lắc đầu với cái ý nghĩ này , chắc là anh ta đến tìm cô nhân viên nói 1 chuyện khác , hay là anh ta thích cô nhân viên nên đến tỏ tình . Tôi đắc ý với ý nghĩ của mình , ơ nhưng mà không được , cô nhân viên này chỉ ít cũng 50 tuổi rồi thì làm sao có chuyện đó được

Tôi lấy tay gõ vào đầu mình vì những suy nghĩ vớ vẩn . Tôi cần phải đi xin việc làm chứ không phải là đến đây rồi suy nghĩ lung tung .

Hít một hơi thật sâu , tôi bước vào phòng . Đúng lúc tôi đến thì anh chàng nhà giàu lại đứng dậy và đi còn chị nhân viên cũng đứng dậy chào anh ta một cách rất chỉ là kính trọng

Thấy tôi đứng sau nên anh ta cười rồi gục đầu một cái , chính là chào ý mà . Xem phim nhiều tôi cũng biết được điều đó

Tôi mỉm cười rồi quay mặt đi ngồi xuống ghế .

- Em chào chị

Tôi cúi chào một cách lễ phép

-Em đến đây để muốn giới thiệu việc làm hả ?

Chị nhân viên hỏi tôi

-Vâng ạ .

Bỏ bỏ con bà này ngu quá xá , tôi đến không xin việc làm thì làm gì nữa chứ . Ôi chắc bà ta ăn óc heo nhiều quá hay sao ý , bà ta chậm tiến trong suy nghĩ kinh khủng

- Ừ , vậy em muốn làm việc gì để chị sắp xếp ?

Chị ta kéo cái kính của mình xuống và nhìn tôi dò xét

-Làm người giúp việc chị ạ

Tôi mỉm cười

-Ừm, công ti chị cũng đang cần tuyển người giúp việc mà chưa có đây . Em đến thật là đúng lúc quá

Chị nhân viên hớn hờ cười

-Vâng !

Tôi mỉm cười hiền lành , chỉ là giả nai mà thôi .

-Vậy em cho chị cái hồ sơ cá nhân .

Chị nhìn tôi cười

- Hồ sơ gì ạ ?

Tôi hỏi một cách ngạc nhiên

-Hồ sơ xin việc chứ còn gì nữa ? em không biết khi đi xin việc thì phải có hồ sơ sao ?

Chị ta nhìn tôi với ánh mắt cô cùng lạ lẫm , cứ như là bị sét đánh vậy

-Em xin lỗi , em quên ở nhà mất rồi

Tôi giả vờ nói chứ thực ra tôi có biết gì đâu

-Đây , chị có bộ hồ sơ còn trống , em ra kia ngồi điền thông tin rồi tí tới đưa cho chị .

Chị ta lấy trong hộc bàn ra một tập hồ sơ rồi đưa cho tôi

Sau gần 30 phút điền mỗi tay mỗi chân và mỗi suy nghĩ , cuối cùng tôi cũng đã hoàn thành công việc của mình

-Chị ơi , em điền xong rồi

-Ừm, đưa chị xem đã .

-Họ và tên : Hà Thanh Thiên Thu .

Chị hỏi tôi như để xác định

- Vâng

Tôi gật đầu trả lời

- Sang năm lên 11 hả ?

- Vâng

- Số điện thoại :0167656707 ? (số bảy á , cơ mà thử gọi coi được không nha mọi người , đảm bảo k fải số của tớ háhá)

- Vâng

- Số nhà 410 , Hai Bà Trưng ? (lại cho bảy tiếp haha vui thật)

- Vâng

- Muốn làm người giúp việc ?

- Vâng

Tôi cứ vâng vâng dạ dạ trước những câu hỏi vớ vẩn của bà điên này , thông tin thì có hết rồi mà sau bà ta hỏi hoài thế không biết . Bực quá , nếu tôi mà không đến xin việc thì tôi cho bà này chết từ lúc nào rồi . Thật là lần thứ 3 từ sáng đến giờ tôi muốn giết người rồi đấy . đã thế còn hỏi tôi có thể làm việc được không nữa? bó bó tôi 17t rồi chứ phai con nít 2 3 tuổi đâu mà sợ chứ? Thật là nản kinh khủng

- Um , đây là thông tin mà nhà em sẽ tới làm việc . À nhớ chuẩn bị đồ mà ở lại nha , làm osin nhưng mà không phải theo giờ đâu đó

- Vâng

Tôi lại gật đầu , chào chị ta và ra về chứ không chắc tôi cũng chết vì bực mình , dù sao thì mọi việc cũng đã xong rồi , cuốn gói thôi.

**

Về nhà , tôi vào bếp uống một li nước mát

Cơ mà chị ta bảo là phải ở nhà người ta , vậy là có nghĩa tôi sẽ không được ở nhà của tôi .

-AAAAAA

Tôi hét lên bực mình. Thật là mai tôi có nên đi hay không đây ???

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Lại Gặp Nữa Rồi

Sáng tôi thức dậy với cái khuôn mặt nhăn nhó vì suy nghĩ . Sau một đêm suy nghĩ tôi quyết định sẽ đến làm việc nhưng mà sẽ xem tình hình như thế nào . Tôi sẽ thử việc trong ba ngày , nếu được thì tôi sẽ làm (trích câu của chị nhân viên giới thiệu việc làm) .

Tôi diện một cái quần kaki đen , áo pull đen rộng , 1 đôi giày thể thao màu đen , tóc búi lên cao và cuối cùng là một cái mũ lưỡi trai cũng màu đen nốt

Nhìn từ trên xuống dưới một màu đen nhưng mà tôi không sợ xui xẻo vì tôi yêu màu đen lắm , đồ tôi toàn màu đen mà tôi cũng đâu có thấy quá xui xẻo đâu . Hơn nữa tôi cũng là người không mê tính .

Hôm nay tôi quyết định sẽ thử đi một buổi xe buýt để thử cảm giác . Cảm giác thật là vui cực kì , rất nhiều người . Già trẻ gái trai đều có cả , tôi thích thú với chỗ nào đông người lắm .

Rồi cuối cùng tôi cũng đến căn nhà như địa chỉ đã cho .

Trời ơi là trời , ôi ông bà ơi . Đây không phải là một căn nhà mà phải nói là một tòa cung điện mới đúng . Nó to một cách khủng khiếp . Tuy chỉ hai tầng thôi nhưng mà chỉ cần nhìn vào cũng biết là cực kì giàu rồi . Tôi cam đoan rằng chỉ cần dùng cái đám đất này cũng có thể xây được đến 5 6 ngôi nhà bình

thường rồi . Ôi thật là kinh khủng quá .

Nhưng mà tôi đến đây làm gì nhỉ ? tự nhiên lại đi nghĩ lung tung . Haizz

Khẽ nhún chuông với một tâm trạng thích thú , kể ra nếu mà làm việc cho gia đình như thế này thì sướng phải biết . Chắc hẳn sẽ có rất nhiều người chứ không phải một mình tôi , ôi thế thì đỡ biết bao . Hơn nữa nếu mà được mọi người trong gia đình yêu quý thì lỡ mình có gặp chuyện gì thì người ta cũng giúp mình cho mà coi .

Thời đại thế kỉ 21 rồi , cứ có tiền là có tất cả . Chẳng phải ông bà ta cũng từng nói : Tiền không là tất cả nhưng tất cả vì tiền đấy thôi .

Nhưng mà đã hơn 10 phút rồi mà chưa thấy mặt ai lộ rạng là sao nhỉ ?? Tôi ghét nhất là chờ đợi , tính tôi luôn luôn đúng giờ mà .

Khẽ nhún chân nhún chuông lần cuối , nếu không có ai ra mở cửa thì tôi sẽ đi về . Công việc không thiếu cơ mà .

- Ai đấy ? ra liền ra liền đây .

Tiếng nói vọng từ trong nhà ra với vẻ chán nản

Thật bất ngờ , một anh chàng chạy ra mở cửa . Tôi và anh chàng , bốn mắt của tôi và hai mắt của anh ta nhìn nhau một cách ngạc nhiên . Anh ta chính là anh nhà giàu hôm qua tôi gặp mà . Thế này không biết có được tính là oan gia ngõ hẹp không thì tôi không biết .

- Tại sao lại là anh ?

Tôi nhanh miệng hỏi .

- Vậy sao lại là cô ?

Anh ta cũng nhìn tôi hỏi.

- Tôi hỏi trước nên anh trả lời trước.

Tôi mỉm cười

- Tôi hỏi sau , yêu cầu cô trả lời trước.

Anh chàng cũng cười nhìn tôi

Ôi trời ơi chưa thấy thằng nào ngu như thằng cha này . Có lẽ hẳn có vấn đề về thần kinh chẳng hạn , không chấp con nít vậy. Nhưng nếu anh ta ở

- Tôi đến làm việc cần làm , anh mở cửa ra cho tôi vào .

- Cô muốn vào làm gì ?

Anh ta hỏi tôi với khuôn mặt " ngây thơ vô số tội ". Có lẽ anh ta tưởng tôi đến quyến rũ anh ta chăng ? Tôi rùng mình với ý nghĩ này , sau 17 năm có mặt trên trái đất tròn này , tôi chỉ có xem những người thân trong gia đình và những thằng bạn thân là con trai thôi . Còn lại tôi đối xử rất chi là bình thường , cứ gây là tôi xử hết . Một phong cách rất Ú mà

- Tôi nói là làm việc tôi cần làm .'

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Ngày Vui Vẻ

Hình như hẳn không hiểu thì phải , nhìn cái mặt của hần ngu ngu đại đại là tôi muốn cho 1 búa vào cái óc heo ấy quá đi . Thật là sáng sớm đã gặp chuyện cười như vậy rồi thì chắc cả ngày hôm nay tôi sẽ gặp nhiều chuyện vui vẻ .

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại , có ai nói cho anh ta tôi đến làm osin đâu mà anh ta biết được chứ . Thật là không còn gì để nói . ....

- Tôi đến làm người giúp việc . Giờ thì mở cửa cho tôi vào được chưa

Tôi mỉm cười coi như kết thúc lời giải thích

-À !!

Anh ta tự nói một mình , có lẽ cái óc heo ấy đã hiểu ra được chuyện mà tôi muốn nói rồi . Tôi tung tăng đi vào nhà một cách thản nhiên như nhà của mình .

-Làm osin thì nói cho rồi , bày đặt người giúp việc .

Anh ta đi sau nói nhỏ khi đi vào cửa nhà .

-Tai tôi thính lắm nhưng cũng tùy anh vậy , tốt nhất là nên xem lại bản thân mình trước khi nói người khác đi .

Tôi ngồi xuống bộ salông mềm mại và nói đều anh ta cộng thêm một nụ cười tươi

Và anh ta nhìn lại bản thân mình . Hình như anh ta phát hiện ra điều gì thì phải , mặt anh ta đỏ lên ngượng ngùng và chạy lên cầu thang , vừa đi vừa nhìn tôi với ánh mắt có thể tức giận mà cũng có thể là ngại ngùng , nói chung là tôi không rõ vì tôi rất kém trong việc nhận xét .

-Rầm !!

Hệ quả của việc nhìn tôi quá chăm chú của anh ta đó là bị ngã cầu thang . Rồi anh ta lại đứng dậy và đi lên phòng .

-Ha ha ha

Tôi bây giờ mới dám cười thật to , mới sáng sớm mà gặp phải nhiều chuyện vui thế này thì không ai không cười cho được . Mà kể ra tôi chỉ nói thế thôi chứ tôi thấy anh ta có vấn đề gì đâu mà phải đỏ mặt rồi chạy thật nhanh lên phòng nhỉ ? Có lẽ anh ta thấy được điều mà tôi không thấy . Nhưng thôi , mặc kệ vậy . Bây giờ việc của tôi là nhìn ngắm ngôi nhà đẹp đẽ này .

**

Sau 15 phút trang điểm ở phòng , anh ta đi xuống với 1 cái laptop và 1 gương mặt còn ngại ngùng trông thật buồn cười .

“Mình là phận tôi tớ , không nên cười hoài như vậy được . ”

Nghĩ thế nên tôi liền tỏ ra nghiêm túc .

-Cô tính làm việc như thế nào ?

Anh ta mở đầu

-Ừm , tùy anh . Tôi cũng chỉ có một số ý kiến thôi .

-Cô cứ nói thử ?

-Ừm thì thời gian tôi cũng bận nên tôi không thể làm việc 24/24 được . Tôi chỉ xin làm việc từ 6 giờ sáng đến 6h tối thôi . Hơn nữa kết thúc hè thì tôi sẽ nghỉ làm .

-Ok ! Không thành vấn đề .

-Ừm . thế thì tốt rồi

Tôi thở phào nhẹ nhõm vậy là mọi chuyện thật tốt đẹp , không ngờ anh ta dễ tính như vậy .

-Vậy tôi nhận thẳng cô , khỏi cần thử việc nhé ? Tôi nghĩ cô cũng sành việc rồi .

Anh ta hỏi tôi .

-Ừm thế cũng được . Vậy còn chuyện tiền thì thế nào ???

Tôi hỏi anh ta một cách tò mò . Có thể nhìn tôi lúc này trơ trẽn thật – Tôi nghĩ thế . Nhưng mà không hỏi không được . Thời đại này có nhiều đứ đờ lừa đảo lắm nên phải phòng cho kĩ .

-5 triệu một tháng , nếu cô làm tốt thì có thể được thưởng thêm .

Anh ta nhìn tôi cười .

-Ừm .

Tôi gật đầu ngay tức khắc . Thật là vui quá , 5 triệu đấy mọi người ạ . Tôi chưa bao giờ kiếm ra tiền chứ đừng nói là một lần mà kiếm được một món tiền lớn như vậy . Bỏ tôi làm việc cật lực cả tháng mà cũng chỉ có 3 triệu rưỡi một tháng . Vậy mà tôi cũng làm việc mà lại kiếm được nhiều hơn đấy . Thật là vui quá , cuối cùng cũng tìm được hạnh phúc ở cái xứ lạ người này rồi .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Cứ Gọi Tôi Là Cậu Chủ

-Này ! cô làm sao thế ?

Anh ta đưa hai tay lên lên xuống xuống trước mặt tôi .

-À ! chỉ là suy nghĩ thôi mà

Tôi mỉm cười che giấu suy nghĩ của mình

-Ừ . Vậy cô cho tôi biết một số thông tin của cô đi .

Anh ta vừa hỏi vừa tiện tay uống li nước trên bàn

-Ừm tôi lên là Hà Thanh Thiên Thu , mọi người thường gọi tôi là Ú . Nhưng mà anh vừa uống cốc nước tôi đang uống dở đó .

Tôi nhăn mặt nhìn anh ta , thật là không chú ý cũng có tội

-Phụt .

Nước đang ở trong miệng anh ta liền phụt ra ngoài .

“Đúng là tội nghiệp thằng bé , sáng nay có lẽ là ngày anh ta bị sao chiếu rồi nên mới xui xẻo như thế ” Tôi thầm nghĩ .

-Tên cô hay nhỉ ?

Anh ta nói nhằm che đi sự ngại ngùng của mình mặc dù mặt thì đang dần đỏ lên .

-Tất nhiên , tên ba mẹ đặt cho tôi mà .

Tôi hãnh diện khoe , ai cũng khen tên tôi hay cả . Chính vì thế tôi rất sung sướng khi nói ra tên mình . Hơn nữa anh ta cũng đang ngại , không nên đụng chạm nhiều . Ngày nay anh ta xui thế là quá đủ rồi .

-Thế năm nay cô bao nhiêu tuổi ?

Anh ta lại hỏi tiếp , phải công nhận rằng anh chàng này thật là có tài đánh trống lảng .

-À , sang năm tôi lên 11 .

Tôi trả lời

-Tôi hỏi tuổi cô cơ mà .

Ôi trời đất ơi , nghe xong câu nói của hắn mà tôi muốn học máu mà chết quá . Chả nhẽ anh ta không được học hành tử tế hay sao mà không biết tính toán vậy . Nhưng thôi , tốt nhất là không nên làm mất ấn tượng .

-Tôi năm nay 16 tuổi .

-Ừ !

Anh ta gật gù trông chẳng khác gì một thằng thiếu năng .

“Chắc những thời gian sau này ở với anh ta sẽ vui lắm đây . À mà không phải là ở với anh ta mà là làm việc mới đúng ”

-Anh còn hỏi gì tôi nữa không ?

Tôi hỏi .

-Ừm không có gì , vậy cô cứ đọc cái này đi rồi sẽ tự biết việc mình phải làm .

Anh ta đưa cái laptop cho tôi .

-À mà thôi , để tôi in ra cho cô đọc cho dễ vậy .

-Ừm .

Rồi anh ta cầm chiếc laptop xấu xấu đi lên phòng , để lại tôi một mình bơ vơ ngồi một mình như một con ngó

***

-Của cô đây !

Sau 5 phút anh đi in ấn giấy tờ thì anh ta xuất hiện cùng với 1 tờ giấy trên tay . Có lẽ anh ta sinh phải năm vịt hay sao ý , làm ăn thật là chậm chạp quá .

-Ừ .

Tôi cầm lấy tờ giấy .

-Cô cứ đọc rồi làm nhé . Tôi đi lên phòng làm việc đây .

Anh ta dặng dò tôi .

-Ừm . nhưng mà tôi có thể gọi anh là gì ??

Tôi hỏi khi anh ta đang đi lên phòng

-Cứ gọi tôi là cậu chủ là được , còn lại cô không cần biết .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Quy Định

Thật là mới gặp mà đã có nhiều ấn tượng không tốt rồi , chưa thấy ai như anh ta cả . Ngay cả cái tên mà cũng không nói nữa , có lẽ cái tên của anh ta rất tệ hại nên anh ta không muốn nói đó mà . Tội quá tội quá .

Nhưng thôi , tôi bắt đầu đọc những quy định , chẳng thêm suy nghĩ những chuyện không đâu nữa .

***

Sau 30 phút nghiêm ngắc đọc các quy định thì bây giờ tôi mới hiểu được sự nguy hiểm của anh ta . Thật là sợ quá ...

Toàn những quy định và quy định . Đã thế toàn là những quy định thật nghiêm khắc nữa mới sợ chứ . Thật là không thể tưởng tượng được , nhìn mặt anh ta ngu ngu mà thâm độc phải biết .

Nào là phải làm việc đúng giờ , bị muộn sẽ bị trừ lương .

Luôn tươi cười dù trong lòng có tức tối bao nhiêu cũng phải cười .

Không được cãi dù là sai hay đúng .

Tuân lệnh mọi lúc mọi nơi .

Món ăn không quá chua , vừa miệng . Đảm bảo vệ sinh an toàn thực phẩm .

Không được đụng vào đồ của chủ nhân khi chưa có sự đồng ý .

Có bệnh thì nên tránh để không bị lây bệnh .

Yêu cầu nghiêm túc với công việc của mình .

Phải chăm sóc cây cối thật đẹp , cây nào bị hư là phải đền tiền cây đó .

Không được làm vỡ đồ , đồ nào làm vỡ thì phải vất .

Nên học về phong thủy để biết cách phòng tránh những cái xấu .

Tóm lại là toàn những quy định đầu đầu và rất chi là lạ lùng . Tôi cho anh chàng này vào danh sách đỏ của mình – có nghĩa là vào sổ những người bị tâm thần loại một .

Nhưng mà không nên thêm vào , không nên và không thể . Tôi làm việc cho tên này , mà nếu đặt hấn vào danh sách điên nặng thì hóa ra tôi phải phục vụ cho một tên điên ư ? Không thể thế được . Tôi là ai chứ ? tôi là Ú cơ mà . Tôi lắc đầu để xóa đi cái ý nghĩ điên điên đó .

-Cô làm gì vậy hả ?

Hấn nhìn tôi với khuôn mặt ngơ ngác

-Hả ?

Tôi giật mình , anh ta chẳng khác gì một con ma cả . Thật là đáng sợ .

-Tôi hỏi cô làm gì mà ngồi ngó ra như một con ngó vậy ?

Anh ta chống hai tay vào hông hỏi tôi

“Xì , chả khác gì mấy bà bán cá **** nhau ngoài chợ ” . Tôi thầm nghĩ khi thấy hành động đó của hấn ta

-À ! không có gì đâu , anh không nên quan tâm .

Tôi phớt lờ đi mọi chuyện

-Hãy gọi tôi là cậu chủ ? cô hiểu rồi chứ ?

-Vâng thưa cậu chủ .

Tôi liền làm giọng lễ phép .

-Tốt ! cô hiểu được quy tắc rất nhanh . Hôm nay tôi dẫn cô đi ăn coi như là tiệc chào hỏi .

Ha ha thật là sướng quá , cả đời tôi có vài lần mới mời đi ăn thôi . Thật là sung sướng .

-Được , được

Tôi cười rồi gạt đầu tít mắt .

-Vui đến thế ư ?

-Tất nhiên rồi

Tôi vui vẻ trả lời

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Tai Vạ

-Nhưng mà tôi không có xe .

- Thế cô nghĩ tôi keo kiệt đến mức không cho cô lên ngồi trên chiếc xe của mình ư ?

Anh ta nhìn tôi với ánh mắt có lửa

- Không , tôi chỉ nói vậy thôi mà .

Tôi chối bay lời nói vừa rồi của mình .

- Vậy thì cầm chìa khóa , tôi lấy xe ra xong thì cô khóa cửa lại .

Anh ta vừa nói vừa vất một chùm chìa khóa cho tôi .

- Ừ

- Quy định thế nào ?

Hắn quay lại nhìn tôi thêm một lần nữa , nhưng lần này là với ánh mắt có 2 viên đạn .

- Vâng ! thưa cậu chủ .

Tôi giật mình sửa lại , tôi mong manh dễ vỡ dễ bị bắt nạt chứ bộ . Hắn ta thật là đáng ghét quá đi trời ạ . Tôi thề ,nếu tôi không làm osin cho nhà hắn thì hắn đã bị tôi cầu xé từ lâu rồi . Hừ , thật là hắn làm mất hứng vui vẻ của tôi quá .

- Cái đồ hãm tài

Tôi bực mình chữ i

Nhưng mà đúng lúc có một anh chàng đang đạp xe đi qua .

- Kétttttt

Tiếng xe đạp được phanh lại

- Cô vừa nói ai đấy .

Anh chàng lạ mặt mở kính ra nhìn tôi rồi hỏi .

- Không phải là anh .

Tôi khoanh tay lại nói .

- Thế sao cô nhìn tôi mà nói ?

- Ai bảo anh đi trước mặt tôi làm gì , mà tôi đâu chữ i anh đâu ? anh này hay nhỉ ?

Tôi vặn lại anh ta .

- O hay , rõ ràng là cô nhìn tôi rồi nói cơ mà . Còn chối sao ?

Anh chàng dựng chiếc xe lại rồi đến gần tôi . Có vẻ rất chi là giang hồ .

- Anh này hay nhỉ ? tôi đã nói tôi không chữ i anh cơ mà .

Tôi chống hông lên nói lại .

- Thế sao lúc này cô nhìn tôi ?

Anh chàng trợn mắt nhìn tôi

- Đã bảo là không phải tôi nói anh mà . Mà anh con trai là thế à ? sao lại đi đôi co với một đứa con gái như tôi hả ? Mà anh cũng nhìn tôi chứ bộ , nếu anh không nhìn tôi sao anh biết tôi nhìn đi đâu được .

Tôi cũng không vừa .

- Cô còn chối phải không ?

Anh ta cầm tay trái của tôi lên rồi bóp chặt cái cổ tay

-Này này nhá , tôi là tôi hiền đấy nhá . Anh có thả tay tôi ra không thì bảo ??

Tôi trợn mắt lên nhìn anh ta . (hiền quá)

-Khi nào cô chịu nhận lỗi tôi sẽ thả ra . Con gái hiền lành mà mắt lại trợn ngược lên thế hả ?

Anh chàng này cũng không vừa , liền bắt lí tôi .

-Tôi nói lại một lần nữa , anh có thả tay ra không ?

-Không .

-Vậy thì anh đánh tôi trước nhé .

Tôi cười đều .

Và rồi tôi đưa 1 tay phải của mình lên vai anh ta , đưa sang cổ và dùng sức của mình kéo anh ta cúi xuống , đồng thời đầu gối tôi đưa lên .

-Á!!!

Anh ta hét lên đau đớn và thả tay tôi ra .

Còn tôi ư ? tôi thì đang hoan hỉ khi mình vừa làm được một cú lên gối hết sức đẹp mắt .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Tôi Là Cáo Già

-Cô ... cô . Cô là .. là cái đồ côn.. côn đồ !!!

Anh ta vừa ôm bụng vừa nhìn tôi . Có lẽ anh ta tức quá hay sao ý mà không thể nói ra lời nên cứ nói cà lăm

Thật là tội nghiệp , ai bảo gây tôi làm gì chứ .

-Giờ anh mới biết tôi là côn đồ ư ?

Tôi đứng đứng cười trước mặt anh ta .

-Cô thật là , tôi sẽ cho cô biết thế nào là sai khi đụng vào tôi .

Anh ta tiến đến gần tôi hơn và tay anh ta đưa lên cao .

-Đây , chỗ này nhiều máu này . Cầm lấy con dao mà đâm vào chỗ này này . Ha ha

Tôi vừa trợn mắt , vừa cười như một con điên và vừa chỉ tay vào đỉnh đầu . Không những thế tôi còn lấy tay anh ta lại gần mặt tôi hơn .

Nhưng mà anh ta đúng là một con thỏ , chỉ mới dọa mà đã sợ rồi

Và anh ta thì cứ rút tay lại , còn tôi thì cứ cố dí tay anh ta vào mặt mình .

-Cô .. cô là cái đồ điên .

Anh ta mặt đỏ bừng nhìn tôi bực tức

-Ha ha tôi điên , tôi đang điên đây .

Ôi cười rồi dang hai tay như định ôm hân

-Cô đừng có đụng vào tôi .

Hắn ta mặt dần tái mét và bắt đầu đi lùi dần .

-Anh à ! em yêu anh lắm . Sao anh lại bỏ em .

Tôi bắt đầu vờ khóc lóc và cứ tiếp tục đi theo anh ta . Tôi càng tiến thì anh ta lại lùi .

-Cô , cô biến đi . Đừng có lại gần tôi .

Và anh ta đã bắt đầu chạy

-Đừng bỏ em mà .

Tôi cố gắng khóc nhiều hơn .

Và anh ta đã đạp xe chạy thẳng , đúng là vui quá đi . Đã lâu lắm rồi tôi mới có một ngày vui vẻ như thế này , đúng là những con nai như anh ta mà gặp một con cáo già như tôi thì chỉ có mức mà xuống hố cũng phải sống dậy mà thôi ha ha .

-Này ! Ú .

Có người gọi tên tôi .

-Hả ??? Ai vậy ???

Tôi quay lưng lại hỏi , lâu lắm rồi mới có người gọi tên tôi thân thiết như vậy .

-Tôi chứ còn ai nữa , mau lên xe thôi .

Anh ta vẫy tay bảo tôi tới .

Người gọi chính là cậu chủ của tôi . Mà sao anh ta lại gọi tôi như thế nhỉ ??

-Vâng ! thưa cậu chủ .

Tôi liền chạy tới , thật là “ tiền không là tất cả nhưng tất cả vì tiền đúng thật ”. Và riêng tôi cũng không ngoại lệ trường hợp đó . Chỉ một tháng thôi , tôi sẽ cố gắng để được thêm tiền chứ không phải bị trừ tiền .

Thật là nhà giàu sướng quá , chiếc xe thật là đầy đủ tiện nghi , nào là ghế êm ái , có ti vi thu nhỏ , có nhạc , có máy lạnh ... Nói chung là còn đầy đủ hơn một ngôi nhà ở quê tôi nữa . Nghĩ lại thật là bất công , tại sao người giàu thì ngày càng giàu thêm , còn người nghèo thì ngày càng nghèo hơn chứ không hề thấy khấm khá lên chút nào .

-Cô đang suy nghĩ gì vậy ?

Anh ta vừa lái xe vừa quay sang hỏi tôi .

-À !! chỉ là suy nghĩ vớ vẩn thôi mà

Tôi cười .

-Cô có vẻ thích suy nghĩ và cười nhỉ ?

-Vâng ! tôi là Ú mà .

-Cô thật là thú vị .

Anh ta nhìn tôi rồi cười nhạt .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Có Lẽ Tôi Có Số Đào Hoa

Tôi được Cậu chủ đưa đến một nhà hàng tên là Quê Hương . Cái nhà hàng này không như những nhà hàng mà tôi từng xem trên Tivi , nó rất đặc biệt . Mọi thứ đều được làm một cách giản dị , hơn nữa lại rất là gần gũi . Nói chung là tôi thích cái nhà hàng này .

Và chúng tôi ngồi ở một góc khuất của nhà hàng , có thể đi vào thì không mấy để ý đến chỗ này , nhưng mà ở đây lại có thể nhìn ra xung quanh . Đặc biệt là gần đây có một cái cửa sổ để có thể nhìn ra bên ngoài .

-Mời hai bạn .

Một anh tiếp viên đưa hai cốc trà gừng đặt lên bàn chúng tôi và đưa kèm theo tờ Menu .

-Ú ! cô muốn ăn gì ?

Cậu chủ hỏi tôi .

-Gì cũng được .

Tôi thuận miệng trả lời vì đang bận ngắm cảnh .

Và rồi không gian trở nên im ắng , chỉ có tiếng nhạc vang lên . Cậu chủ của tôi cứ lấy điện thoại ra và làm gì đó , chỉ cả xem cả cười . Còn tôi thì cũng không biết nói gì nên đành ngồi ngắm mọi thứ xung quanh để giết thời gian . Nhưng mà dù sao thì ở đây rất đẹp nên ngắm cũng không thấy chán .

-Cô cười hơi nhiều rồi đấy .

Anh ta bỏ cái điện thoại đắt tiền của mình xuống và nhìn tôi .

-Một thói quen thôi .

Tôi quay lại nói .

-Cô có những thói quen thật quái dị .

-Tại sao cậu chủ lại nói thế ?

-Vì tôi thấy thế ?

-Cậu chủ cũng rất lạ đời .

-Tất nhiên rồi .

Trời , đúng là anh ta có một chút có vấn đề về thần kinh thật rồi .

-A !! chào anh bạn của tôi .

Một anh chàng có cầm một cái máy ảnh trên tay từ đâu chạy đến chào hỏi .

-Chào .

Cậu chủ nói một cách trống rỗng , mặt cũng trở nên lạnh lùng .

-Đây là ai vậy ?

Anh chàng đó hỏi và nhìn tôi .

Cái cách nhìn của anh ta làm tôi tay chân của tôi muốn động thủ quá đi , nếu mà là bạn tôi thì đã bị tôi đè bẹp từ lúc mới nhìn rồi .

-Osin mới .

Cậu chủ nói , có lẽ anh chàng lạ mặt là một người anh Cậu chủ của tôi ghét thì phải ?

-Chào cô , rất vui vì được làm quen . Tôi tên là Việt .

Anh chàng chìa tay ra như muốn bắt tay với tôi .

Tôi nhìn sang Cậu chủ , trông cậu có vẻ không hài lòng lắm thì phải . Cái mặt lại trở nên nhăn nhó khó chịu .

-Chào anh , tôi là Thiên Thu . Nhưng tôi đang bị bệnh nên tay tôi có mụn , sợ bắt tay với anh thì anh sẽ bị nhiễm bệnh mất .

Tôi cười bẽn lẽn rồi cúi mặt xuống . Chứ thực ra trong lòng ruột tôi thì cứ như hoa nở .

-À !! không sao .

Anh chàng liền rút tay lại lập tức .

“Đồ ngu , ta lừa mà cũng tin . Nhưng mà công nhận hôm nay không biết là ngày gì mà tôi gặp nhiều anh chàng thật , có lẽ tôi có số đào hoa . ”

Zing lang lang sao sao í, chán thật.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi

Rồi hai anh chàng nói qua nói lại điều gì đó mà tôi cũng không hiểu được , chỉ biết là về ảnh và cuộc thi gì đó thôi . Mà tôi cũng chẳng cần phải quan tâm đến hai tên điên đó làm gì cho mệt óc cả .

Anh chàng lạ mặt nói chuyện cũng khá là lâu , hình như mặt anh ta rất dày thì phải . Cậu chủ tôi nói chuyện với thái độ bức bối mà anh ta cứ nói mãi , thậm chí còn nói nhiều nữa là khác .

Nhưng cuối cùng thì anh chàng mặt dày ấy cũng đã cuốn gói ra đi , thật là mừng khi phục vụ chưa đưa đồ ăn lên . Chứ không tình hình là anh ta nói nhiều thì sẽ ăn rất nhiều , mà ăn nhiều thì tôi sẽ không có phần mất .

Ý ! nếu mà nghĩ thế thì hóa ra tôi tham ăn à ? Ừ thì công nhận tôi tham ăn thật chứ , ăn uống là tôi luôn đặt lên hàng đầu . Không tham ăn sao có biệt danh Ú được hi hi .

Cuối cùng thì cái giây phút chờ đợi cũng đã đến , món ăn đã nằm lên bàn .

-Chén thôi .

Tôi cười tí mắt khi thấy toàn món ngon

-Cô tham ăn quá

Cậu chủ nhăn mặt nhìn tôi .

-Ăn là 1 sở thích của tôi . Anh cũng ăn đi không tôi ăn hết bây giờ .

Tôi vừa nói vừa nhìn các món ăn trên bàn , phải xem món nào ngon để chén trước mới được . Chứ không anh ta ăn hết thì tiếc lắm , lâu lâu mới có một bữa ăn ngon chứ đâu phải ngày nào cũng có đâu .

-Đồ ăn trên bàn dành cho 4 người ăn cũng được đó . Cô người thế kia thì làm sao mà ăn hết được .

Cậu chủ nhìn tôi bằng một ánh mắt như nhìn thấy người ngoài hành tinh .

Cũng phải thôi , có lẽ anh ta nhìn bề ngoài nên mới nói tôi như thế , nhìn ngoài thì tôi là một con bé bình thường , nhìn rất nhỏ nhắn xinh xắn . Nhưng mà anh ta đâu biết là tôi vốn bị bệnh nên ăn nhiều cũng không mập được .

-Nếu tôi ăn hết được thì anh cho tôi cái gì nào .

Tôi ngược lên nhìn anh ta bằng 1 ánh mắt đầy thách thức , anh ta không ăn thì tôi cũng ăn hết được chỗ thức ăn này mà không bị tranh giành . Ôi tôi thật đề tiện quá .

-Gấp đôi tiền lương .

Anh ta cũng thách thức .

Thế là cuối cùng anh ta cũng trúng kế của tôi , thật là sung sướng quá .

-Ok , anh ngồi đó mà nhìn tôi ăn nhé . Cầm ăn quyết à .

Tôi nhìn anh ta .

-Được , tôi sẽ giữ lời hứa của mình .

++

-Ồi no quá , lâu rồi mới có một bữa ăn ngon như thế này .

Sau 30 phút ngồi ăn , tôi đã chén hết các món ăn trên bàn một cách sạch sẽ .

Còn cậu chủ của tôi ư ? anh ta đang nhìn tôi với một ánh mắt cực kì ngạc nhiên . Có lẽ bây giờ anh ta mới thấu hiểu cái câu đừng nhìn bề ngoài con người mà đoán được bên trong . Nhưng cũng có thể anh ta đang ngồi tiếc tiền vì vụ cá cược . Nói chung là tôi cũng không rõ , chỉ tóm lại là mặt anh ta bây giờ nhìn rất ngu .

-Tôi thắng nhé .

Tôi cười tít mắt trong chiến thắng dễ dàng .

-Ok , nhưng ....

Anh ta ngập ngừng nói .

-Nhưng gì ? Tính quyết cá cược sao .

Tôi trợn mắt và phóng cho anh ta 1 cái nhìn chẳng khác gì giết người .

-Cô không phải là con người .

Anh ta cười lớn rồi đứng dậy đi về .

-Thế tôi không là con người thì là con gì .??

Tôi vừa đi vừa hỏi gặng .

-Cô là con heo .

-Này thì là đồ heo .

Từ sau lưng , tôi đưa hai tay lên vai anh ta , bẻ người hắn ra sau .

Chân tôi đưa lên

Và ..

Một cú lên gối nữa trong ngày lại được diễn ra vì lên gối vốn là sở trường của tôi mà .

-Cô muốn chết à ? Anh ta nhìn tôi bằng ánh mắt căm thù .

-Ừ , có lẽ .

Tôi nói xong thì vội chạy trước , trong 36 kế thì chạy là thượng sách . Tôi phải chạy chứ không thì anh ta giết tôi chết . Đầu óc tôi còn bình thường thì đâu có ngu mà đứng lại cho anh ta đánh .

-Đồ heo , cô chết với tôi !!!

Anh ta từ đằng sau chạy theo đuổi tôi .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Phát Hiện Mới

-Có ngu mới đứng lại cho anh đánh .

Tôi cố sức chạy nhanh hơn sức bình thường .

-Cô có đứng lại không ???

-Đã nói là ngu mới đứng lại cho anh đánh cơ mà .

-Cô tin tôi trừ lương cô không ???

Và lời nói đầy vàng ngọc của hắn đã tuôn ra , còn người tôi thì vội lập tức đóng băng tại chỗ . Tiền là tiền là phạt , là sức bật của tuổi trẻ , tôi cùn không phải trường hợp ngoại lệ .

-Cô biết nghe lời là tốt .

Hắn vừa thở vừa nói .

-Lên xe ! Về tôi sẽ xử lí cô .

Cậu chủ ra lệnh .

-Vâng .

Tôi đành ngậm ngùi lên xe đi về nhà , nếu không vì tiền thì tôi không bao giờ như thế đâu . Ôi cuộc đời của tôi sao nó chán thế này nhỉ ? Bây giờ mới thấy sai lầm khi đi làm osin cho 1 tên đạo tặc .

+++

Cuối cùng thì cũng về đến nhà , trái với cái cảm giác khi lên xe , bây giờ tôi muốn xuống xe một chút nào . Cả quãng đường về nhà anh ta đã hành hạ tôi bằng cách là bắt tôi phải ngồi ngắm nhìn anh ta , đã thế còn cho xe chạy từ từ nữa chứ .

Nhưng mà tôi không hẳn là vô cảm trước vẻ đẹp nên lúc đầu ngắm thì thấy thù hận cái mặt của anh ta , càng nhìn lại càng muốn đấm cho cái mặt đầy nát bét . Tuy vậy nhìn một lúc thì lại phát hiện ra vẻ đẹp của anh ta , một vẻ đẹp không phải là nghiêng nước nghiêng thành nhưng cũng đủ cho cả lũ con gái trường tôi phải hâm mộ như hâm mộ mấy anh ca sĩ hàn quốc . Có lẽ đó là một phát hiện mới từ cậu chủ đáng kính của tôi

Cuối cùng thì tôi bị mê mẩn trước cái vẻ đẹp của anh ta , thật là không biết anh ta có ý định gì chứ tôi chắc đồ trước sắp đẹp của anh ta rồi . Ôi trời ơi , dù không muốn nhưng cũng không thể cưỡng lại được .

-Cô có xuống xe không .

Cậu chủ đứng ngoài hét .

-Ồ vâng .

Tôi tỉnh lại , nãy giờ tôi suy nghĩ vẩn vơ nhiều quá đi .

-Cô vào đây .

Cậu chủ trợn mắt nhìn tôi

Bây giờ thì ngày tươi đẹp của tôi đã kết thúc , bây giờ nghĩ lại mới thấy hành động của mình là sai lầm to lớn . Mà cũng tại anh ta cả chứ tại ai , tôi vốn ghét từ heo . Ấy thế mà anh ta dám nói tôi là heo thì làm sao mà tôi không cho anh ta một cước được . Đáng ghét , thật là đáng ghét .

Nhưng mà bây giờ thì tôi có một ước ao , một khát khao đó là không bị trừ lương híc híc . Mong sao anh ta không trừ , chứ trừ thì lòng tôi đau như cắt mất .

-Cô đi theo tôi .

-Vâng !

Tôi theo anh ta đi lên cầu thang , rồi vào phòng của anh ta khi nào không hay .

-Cô ngồi xuống đó .

Anh ta chỉ vào chiếc giường to tướng ở giữa phòng .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Lần Này Tôi Đi Nhầm Vào Hang Cọp Rồi

Tôi ngồi xuống giường như lời cậu chủ nói . Thật ra là cũng không biết anh ta muốn gì , nhưng tốt nhất là nghe lời còn hơn chống đối .

-Tích .

Tiếng báo động gì đó vang lên .

-Cô ngồi đó , tuyệt đối không được chạy đi đâu . Tôi khóa cửa rồi đó , cửa của tôi toàn mã số thôi , không có chìa khóa đâu .

Anh ta nói rồi đi vào phòng vệ sinh .

Chính cái câu nói của anh ta làm tôi phải nghĩ suy rất nhiều . Lúc này đầu óc tôi rất lộn xộn . Nhiều suy nghĩ cứ chồng chất nhau mà xuất hiện .

Nếu chỉ là xử lý bình thường thì làm gì mà phải khóa cửa , lại còn đi vào nhà vệ sinh nữa . Thật là không đen thì cũng tối .

Đã thế anh ta còn chú thích là cửa khóa bằng mã số nữa .

Nhưng mà nhìn anh ta mặt mày hoảng thế thì làm sao mà dám dờ dờ trò gì được . Cơ mà lắm kẻ mặt ngoài thì thế chứ trong lòng thì toàn là đen tối cả .

Chuyện này càng ngày càng nghiêm trọng hay sao ý , tôi không biết làm sao bây giờ cả .

Từ nhỏ đến giờ tôi chưa bao giờ trải qua chuyện khó xử như thế này .

Chả nhẽ tôi ngây thơ , xinh đẹp , đáng yêu đến như thế ư .

Ôi trời ơi là trời , sao mà tôi lại đi theo anh ta làm gì nhỉ ? sao tôi không để ý là đã vào phòng anh ta từ lúc nào chứ .

-Sao mình lại ngu thế này .

Tôi tư than thở .

-Cô làm gì đấy hả ?

Hắn đi ra , trên người vẫn như lúc đi vào , không có gì thay đổi . Chỉ thêm là có điệu cười hơi đều thôi .

Nhưng chính cái điệu cười đều giả của anh ta lại làm tôi sợ hơn rất nhiều .

-À không , chỉ là suy nghĩ vớ vẩn thôi mà .

-Ngồi yên đấy , tôi đi lấy cái máy quay rồi xử lý cô .

Lấy máy quay làm gì ? đừng nói là anh ta tính dờ dờ trò nhé . Bỗng nhiên người tôi run lên . Tôi đang sợ mà . Xét hắn mà ra tay thì tôi cũng chỉ như trứng chọi đá mà thôi . Làm sao bây giờ nhỉ ???

Thời nay có nhiều trò làm bậy rồi tống tiền và hù dọa lắm . Với lại một đứa con gái ngây thơ trong trắng như tôi nữa thì chuyện xấu có khả năng xảy ra là rất rất cao .

Tôi phải tìm cách để tự giải thoát chính mình .

- Giết anh ta nếu anh ta làm trò . Không được , tôi làm sao có thể làm như vậy được .

- Đánh anh ta ngất rồi tìm chìa khóa . Càng không được , cái cửa này là mã số , mà có biết gì về anh ta đâu mà mở khóa được .

- Anh ta làm gì thì đành chịu . Như thế thì tàn một đời hoa , uổng một đời lá mất .

Khốn khổ là đầu óc tôi đang điên loạn , mà thế này thì làm gì có được .

-Cô làm gì mà mặt mày trầm ngâm thế hả ?

Anh ta quay lại hỏi tôi và lại ngồi gần tôi .

-Không , không có gì hết .

Tôi giật mình và ngồi tránh ra xa . Lúc này tôi thật sự sợ , rất sợ và rất sợ .

-Cô có suy nghĩ gì phải không ?

Anh ta đưa mặt mình lại gần tôi dò xét .

Thật là có lẽ anh ta định quyến rũ tôi thì phải , cái gương mặt ấy , rồi còn cả cái mùi nước hoa nữa .

Chết mất thôi . Lần này tôi đi nhầm vào hang cọp rồi

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tưởng Tượng Thái Quá

-Đâu có , tôi không suy nghĩ gì hết .

Tôi lắc đầu .

-Cô nói thật không ?

-Thật , thật mà .

-Tạm tin cô , tha cho cô đó . Chắc này giờ cô cũng sợ chết khiếp rồi nhỉ ?

-Vâng . cảm ơn cậu chủ đã bỏ qua .

Tôi gật đầu cảm ơn lia lịa

-Ha ha thôi đi dọn đồ đi , 5 giờ chiều thì lên gọi tôi rồi đi chụp ảnh với tôi .

Anh ta đứng dậy rồi cười ha hả như một thằng điên .

Nhưng mà dù sao thì cũng không có chuyện gì xảy ra là tôi mừng lắm rồi .

Đúng là tại tôi cứ suy nghĩ lung tung nên mới như thế chứ đâu có chuyện gì xảy ra .

Thật là tôi hay tưởng tượng quá đi , tự bản thân mình làm mình sợ chứ có ai làm gì đâu .

Nhưng mà không suy nghĩ nữa , chuẩn xuống nhà thôi .

-Chào cậu chủ , tôi xuống dọn đồ đây ạ .

-À , này !

-Gi ạ ?

-Mai chuyển đồ sang đây ở với tôi .

-Không được ?

Tôi từ chối , một phần vì sợ và một phần là còn căn nhà của di tôi . Mà hơn nữa nam nữ thụ thụ bất tương thân . Sao lại trai chưa vợ , gái chưa chồng lại ở cùng nhau suốt ngày như vậy được .

-Tại sao nhỉ ? chả nhẽ tiền lương thế chưa đủ sao ? Nên nhớ rằng tiền lương của cô nhiều lắm rồi , chi ít cũng gấp 3 4 người khác rồi .

Cậu chủ nhìn tôi nói với anh mắt nghiêm nghị .

Tôi muốn giết người quá trời ă , đúng là anh ta giỏi . Biết lấy tiền ra để hù dọa người . Tôi không hẳn là một con người hám tiền nhưng mà tôi biết quý trọng đồng tiền , nếu mà làm việc thế này , có tiền thì đỡ hơn cho ba mẹ tôi nhiều . Với lại còn nhiều thứ tôi cần mua nữa , phải cố nhịn nhục vậy .

-Nhưng mà anh đã nói là tôi chỉ làm từ 6 giờ sáng đến 6 giờ tối rồi cơ mà .

Tôi bắt bẻ , nói thật là tôi chưa từng ở với ai ngoài bố mẹ nên tôi không muốn sống với anh ta một chút nào .

Hon nữa nhìn anh ta rất chi là nguy hiểm , đã vào hang cộp một lần rồi mà giờ lại lao đầu vào nữa thì hóa ra tôi quá ngu sao .

Nhưng mà phải chấp nhận thôi , đành tùy tiện cho qua vậy .

-Giờ tôi thay đổi ý định của mình . Hon nữa cô mà không đồng ý thì tôi sẽ làm mọi cách để cô phải tự động về . Cô nên nhớ rằng không có gì là không thể . Hon nữa cửa phòng còn khóa đấy nhé .

Anh ta nói rồi nhìn ra cửa sổ và cười tủm tỉm .

Thật là đê tiện . Nhìn cái mặt thì đẹp trai mà tâm hồn thì đen tối quá , anh ta là yêu tinh đột lột con người , còn tôi mới chỉ là cái đội lột thỏ mà thôi . Đành chịu thua vậy , quân tử 10 năm trả thù chưa muộn .

Nhưng mà tôi thì làm sao mà chống lại được , tốt nhất mà trời không nghe đất thì đất phải nghe trời vậy .

-Vâng , thế thì tôi sẽ chuyển sang .

-Tốt , mã số là 0410 . Cô tự bấm và đi ra đi .

-Vâng .

Tôi chán nản bấm mã số cửa rồi đi xuống nhà .

Vì tiền , ôi trời ơi . Tôi chán bản thân tôi quá , nhưng mà không sao . Lao động là vinh quang , cố lên , chỉ 1 tháng thôi mà .

Ồ nhưng mà tôi đã biết mã số của cửa anh ta rồi , lần này thì khỏi sợ anh ta rồi .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Cậu Chủ Của Tôi Tên Là Duy

Tôi vừa làm việc vừa cố nhịn nhục .

16 năm qua đây là ngày đầu tiên tôi phải trải qua một ngày nhiều tâm trạng như thế này . Thật là không thể tưởng tượng được nữa , có lẽ truyện về cuộc đời của tôi mà viết ra truyện thì sẽ rất nổi tiếng khắp mọi nơi mất .

+++

Cuối cùng thì đồng hồ đã điểm 5 giờ chiều .

Tôi tung tăng đi lên phòng cậu chủ gõ cửa .

-Cậu chủ ơi , 5 giờ rồi .

-Cô xuống nhà chờ tôi , tôi chuẩn bị đồ tí rồi xuống liền .

-Vâng .

Đúng là chiều hôm nay có lẽ là một ngày đẹp trời thì phải , trời không nắng như mọi hôm nữa . Trời có chút nắng mà có chút dịu nhẹ , gió cứ thoang thoảng khiến cảm giác thật thích .

-À ! thì ra cô ở đây à ?

Tôi quay lại xem ai vừa nói, chính là thằng bé lúc sáng đi xe đạp bị tôi dọa cho chết khiếp đây mà.

Cậu ta đang đứng ở ngôi nhà đối diện của cậu chủ. Hai tay khoanh lại, áo quần có vẻ bảnh bao lắm, trên tay còn cầm máy ảnh nữa. Chắc có lẽ chuẩn bị đi đâu, mà phải công nhận ngày hôm nay không biết là ngày gì mà tôi toàn gặp những anh chàng có cầm theo máy ảnh bên mình. Có lẽ nên tập hợp mấy anh chàng này lại thành một hội yêu chụp ảnh quá đi.

Nhưng mà nhìn cậu ta cũng đẹp trai đấy chứ, ôi máu hóm trai đẹp của tôi lại sắp nổi lên rồi.

-Sao tôi hỏi cô không trả lời?

Cậu ta nhìn tôi với ánh mắt lẫn thái độ rất bức mình.

-Đang hỏi ai đấy??

Tôi cười nhạt nhìn.

-Cô chứ còn ai, nhìn xung quanh mà xem có ai không? Có thể mà cũng không biết nữa sao.

Đúng là tôi đổ dầu vào lửa mà.

-Còn anh đây này.

Cậu chủ tôi từ đâu cũng xuất hiện.

-Em chào anh.

Cậu ta nhìn cậu chủ tôi cười và chào rất lễ phép.

-Ừ, em định đi đâu à Minh.

Cậu chủ tôi cũng cười hỏi, có lẽ hai người đó biết nhau đó mà.

Giờ thì tôi đã biết thằng bé bị tôi dọa cho lúc sáng tên là Minh. Người đẹp tên cũng đẹp hi hi.

-À, em chuẩn bị đi chụp ảnh.

Minh vừa nói vừa đưa cái máy ảnh của cậu ta lên.

-Thế thì đi với anh.

Cậu chủ tôi liền rủ Minh. Chắc là hai người thân thiết lắm thì phải.

-Ok, anh Duy tính đi đâu chụp ảnh vậy?

Ồ, lại phát hiện ra một điều mới. Cậu chủ tôi tên là Duy đấy, hôm nay thật là thú vị.

-À, ngoại thành.

Cậu chủ tôi trả lời.

-Cái chỗ có nhiều hoa cúc với thêm mấy cái cánh đồng hà anh?

Minh hỏi, ánh mắt thì sáng hơn cả hai cái đèn pha ô tô.

-Ừ. Thế thì đi thôi.

Duy – cậu chủ tôi chỉ tay vào chiếc xe đất liền của mình.

-Hai người đi với nhau thì tôi về trước nhé.

Như mèo mỡ vớ được cá rán, tôi vội xin rán về. Chứ mà đi với hai tên điên này thì chỉ có nước chết mà thôi. Tôi phải rút kinh nghiệm mới được.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo, Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Osin Thời Đại Mới

Không , cô nhất quyết phải đi .

Cậu chủ quay lại tròn mắt nhìn .

- Vì sao chứ ???

Tôi tròn mắt nhìn nhưng mà với ánh mắt ngạc nhiên .

- Vì cô là osin của tôi . Lên xe .

Duy vừa nói nhẹ nhàng thì đã hét lên làm tôi giật mình .

- Vâng !

Tôi mặt mày nhăn nhó bước lên xe .

+++

- Cô gái này là osin mới của anh à ?

Mình hỏi cậu chủ của tôi nhưng mà ánh mắt thì lại nhìn tôi chăm chăm như muốn ăn tươi nuốt sống .

-Ừ .

- Một phong cách osin mới à ? osin làm miễn phí hay phải trả tiền ?

Mình cười hỏi .

Nhưng mà osin miễn phí và osin phải trả tiền là sao nhỉ ? câu hỏi của cậu ta hơi bị khó hiểu .

- 10 triệu một tháng đấy chú em ạ .

- Trời , osin miễn phí thì không muốn lại đi thuê một con ngõ như vậy làm osin . Đã thế còn trả 10 triệu một tháng nữa , anh thừa tiền thì thành đi quyền góp cho trẻ em nghèo khó có phải hơn không .

Mình có vẻ như shock nặng , cụ thể là khi nghe lời nói vàng ngọc từ Duy thì ánh mắt chữ O còn mồm thì chữ A .

- Thì thay đổi phong cách mà .

- Thế cô ta tên gì ?

- À , cô là tên Heo – một con heo sắp phải xuất chuồng .

Duy vừa lái xe vừa cười .

- Heo á ? Ha ha

Mình cũng cười , cười như một thằng điên bị trốn trại .

- Tôi không phải tên đó , tôi tên là Thiên Thu , cụ thể là muốn gọi thì gọi là Ú . Không heo gà vịt gì ở đây hết .

Tôi bực mình xen vào , tôi ghét tên Heo , rất ghét là rất ghét .

-Ồ , cũng ghê quá . Tên cũng thật là độc nữa .

Mình nhìn tôi nói đều .

- Tất nhiên , một phong cách mới đấy chú em ạ . Có tiền như chú mày cũng khó kiếm ra lắm đấy .

Duy lần này cười trong sung sướng , nhưng mà thật là đáng ghét .

Chương 20: Cô Thì Thuộc Dạng Vừa Già , Vừa Xấu , Vừa Đầu Gấu

Ôi thật bức mình . Trời ơi thật là không biết lần thứ mấy tôi muốn giết người nữa . Bức mình quá đi .

++

Nhưng cái cảm giác bức mình trong tôi đã tan biến theo làn mây khi đến nơi này , một nơi thật là đẹp . Tuy không phải là chốn bồng lai tiên cảnh những cũng làm cho con người ta cảm thấy thoải mái và yêu thích .

Một cánh đồng xanh đầy cỏ rất đẹp , còn có những cây hoa sữa thật thơm nữa .

-Tôi có thể đi tới phía đằng kia không ?

Tôi quay lại hỏi Cậu chủ một cách thích thú .

-Ừ , cô cứ đi đi .

-Cám ơn nhé .

Chỉ cần câu nói đó của Duy , tôi liền chạy như vì tôi rất thích phong cảnh ở nơi đây .

-Đẹp quá . Thích quá .

Tôi nói lên trong niềm vui .

-- Ở một nơi không xa , chính là tại chỗ Duy và Minh . ---

-Cô ta có vẻ vô tư nhỉ ?

Minh vừa nói vừa lấy cái máy ảnh ra chụp .

-Chú em nói đúng , đó chính là nguồn cảm hứng cho album lần này của anh đấy . Cảm không được dành người mẫu của anh . Giải nhất của đợt thi ảnh này sẽ thuộc về anh .

Duy cười và nói .

-Vấn tức cái vụ thua ông Evan trong đợt ảnh lần trước à ?

-Ừ , cứ nghĩ là nhất rồi . Ai ngờ lại thua .

-Thế thì em sẽ giành người mẫu của anh . Để xem lần này anh và em ai thắng ai .

Minh cười tươi trên đầu .

-Ok

Hai anh chàng vẫn đứng nói chuyện , còn tôi thì đầu quan tâm làm gì cho mệt .

Bây giờ việc của tôi là chơi . Thật là thích , đã lâu lắm rồi mới được đến một nơi trong lành đầy cây xanh như thế này .

tại sao ở gần thành phố lại có một chỗ đẹp như vậy nhỉ ? Ước gì mai sau này tôi có thể xây được một căn nhà ở đây thì thích phải biết .

Ngày ngày tôi sẽ cùng con và chồng của mình ra đây ngắm sao mỗi buổi đêm , sẽ luôn được thở trong cái không gian trong lành như vậy .

Nhưng thôi , trở lại với thực tại nào .

Đất ở đây cam đoan là rất đắt . Một con bé như tôi mong sống trong một căn nhà bình thường , một gia đình bình thường , cuộc sống cũng bình thường nốt là quá đủ rồi .

Mà công nhận là hai anh chàng kia sao toàn làm những việc tổn tiền , tổn của , tổn thời gian thế nhỉ . Bây giờ tôi mới nhận ra rằng ống kính của hai anh chàng đều hướng về tôi .

-Anh chụp gì vậy ?

Tôi chạy đến hỏi cậu chủ .

-Chụp phong cảnh chứ còn chụp gì nữa .

Duy chối bay đi chuyện anh đang chụp ảnh Ứ .

-Lần này chưa biết ai sẽ hơn ai đâu nhé , em chụp được một bức ảnh rất vừa ý .

Mình hớn hờ chạy đến khoe với Duy và cũng có thể là khoe với cả tôi nữa .

-Cậu chụp ảnh kiểu gì mà tôi thấy toàn hướng ống kính vào tôi thế hả ?

Tôi hỏi trong ngờ vực .

-Còn lâu nhé , cô thì thuộc dạng vừa già , vừa xấu , vừa đầu gấu như thế thì làm sao mà tôi chụp ảnh cô được . Cái đồ ăn đưa bỏ .

Mình đưa hai tay chống hông rồi nói tôi .

Tôi già ư ? xấu ư ? đầu gấu ư ? Bực quá đi . Ít nhất thì tôi cũng là hoa khôi của cả khối 9 , lắm anh chàng theo mà tôi còn không chấp nhận . Với lại tôi luôn hiền lành dễ thương thế này mà cậu ta lại nói như thế . Bực quá , tức quá đi trời ạ .

-Là cậu gây tôi trước đấy nhé , đây là lần thứ n tôi muốn giết người rồi đấy .

Tôi tròn mắt nhìn Minh với ánh mắt tức giận vô cùng .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Đó Là Cái Giá Mà Hai Người Đã Xúc Phạm Tôi

-Cô ngon thì xông vào . Tôi là tôi không sợ gì đâu nhé , thử xem cô làm gì được tôi .

Minh cũng thách thức tôi .

-Được , là tự anh muốn đào mồ chôn bản thân mình đấy nhé .

Tôi cả cười cả nói rồi nhìn anh ta , lần này thì tôi sẽ giết cậu ta .

-Tất cả dừng lại .

Tiếng Duy nói làm cả tôi và Minh đều giật mình .

“ Gà mà không gáy là con gà gay. Gà mà hay gáy là con gà điên. Đi lang thang trong sân, bắt con gà bỏ vô nồi. Mua 2 lon Tiger, nhắm chân gà, nhắm chân gà. Gà mà không gáy là con gà chiến. Gà mà không gáy là con gà toi. Đi lang thang trong sân, bắt con gà ướp tiêu hành. Ăn xong lăn quay ra, chết tui rồi, cúm gia cầm!!! ”

Bài nhạc chuông điện thoại của tôi vang lên . Thì ra là con Lan gọi tôi , ôi vui quá , hạnh phúc quá .

-Tình yêu à .

Tôi cười tươi như hoa khi bắt máy .

-Ừ, Ú cũng nhớ tình yêu lắm lắm.

-Thật nhé, nhớ nhé. Được sống cùng tình yêu thì còn gì bằng.

-Yên tâm đi, ở chung cũng được. Ngủ chung còn không sao nói gì là ở chung.

-Rồi, ok. Nhớ là tháng sau phải lên nhé. Nhớ cầm cái hồ sơ học bạ cho tớ luôn nhé.

-Hun một cái cho bồ nhớ nè.

Tôi hun chụt vào cái điện thoại một cách vui vẻ. Thật là sung sướng quá đi mà, tháng sau cái Lan sẽ chuyển ra ở với tôi đấy. Ôi sướng đã man tàn bạo vô nhân đạo.

-Cô mà cũng biết đến tình yêu à?

Duy tò mò hỏi nó.

-Ừ, sao lại không nhỉ?

Tôi cười tươi như hoa.

-Cũng kinh nhỉ? ngủ chung, ở chung cơ đấy. Ồ là la, cần tôi chỉ cho bệnh viện phụ sản ở nơi nào không?

Mình nhìn tôi nói đều.

Ồ nhưng mà bệnh viện phụ sản làm gì nhỉ? có gì liên quan tới bệnh viện và phụ sản đâu.

-Đúng, thật là tôi không ngờ cô ngây thơ thế mà cũng ghê gớm quá. Mai cô nghỉ việc đi, tôi không muốn osin của mình là một đứa con gái trơ trẽn và không biết gì đến nhân phẩm của người phụ nữ được.

Cậu chủ tôi khoanh tay nói nghiêm nghị.

-Hai người đang nói chuyện gì vậy chứ? còn anh sao lại đuổi việc của tôi?

Tôi hỏi hai người trong ánh mắt ngây thơ vô số tội.

-Cô còn vờ ngây thơ trước mặt tụi này ư? một đứa con gái mà cho trai về nhà, cho ăn chung, ở chung rồi còn thậm chí là ngủ chung nữa. Cô thật là cáo già mà.

Mình nói tôi với ánh mắt khinh người.

Giờ tôi đã hiểu ý của Duy và Minh, chiếc điện thoại trên tay tôi rớt xuống. Hai người đó suy nghĩ về tôi như thế đấy? Tôi không thể ngờ được.

-Hai người... hai người suy nghĩ tôi như thế ư? Nhìn tôi thế này mà hai người lại nghĩ tôi chẳng khác gì loại con gái không có nhân phẩm ư? Được, nghĩ làm thì nghĩ làm. Tôi cóc cần một ông chủ độc tài và không biết nhìn người như anh. Cũng chẳng cần làm bạn với một thằng như cậu Minh ạ.

Cả người tôi run lên, nước mắt cứ thi nhau mà chảy, thực sự là tôi rất buồn. Lần đầu tiên trong đời tôi cảm thấy buồn như thế này.

Tôi quay lại bước đi.

Nhưng tôi không cam lòng, quay lại nhìn hai người.

-Bốp.

Tôi tát hai người 1 tát.

-Đó là cái giá mà hai người đã xúc phạm tôi.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo, Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Sai Rồi

Rồi tôi quay lưng chạy đi trong nước mắt , cảm giác hụt hẫng và buồn bao trùm lấy tôi .

Dù rằng là không ai đưa về , không biết đường nhưng tôi vẫn sẽ đi . Có chết tôi cũng không để cho ai xúc phạm đến nhân phẩm của mình .

Tôi cảm hận hai người đó . tôi ghét họ .

--- Tại nơi mà Duy và Minh đang đứng ---

-Cô ta thật là không biết sợ gì , em sẽ cho cô ta biết cô ta đã sai lầm khi đánh hai anh em mình .

Minh vừa nói vừa lấy tay xoa má .

-Anh nghĩ là chúng ta đã sai .

Duy trầm ngâm , trên tay anh cầm chiếc điện thoại của nó .

-Giữ chứ ? anh bị điên à ? cô ta gọi cho bạn trai rồi ăn nói như thế . Một đứa con gái như vậy mà đòi nhân phẩm ư ? em nghĩ cô ta còn không xứng một đứa nhân viên tiếp khách ở bar chứ đừng nói dám nói rồi còn dám đánh hai anh em mình .

Minh bức xúc

-Em nhìn đi , cuộc gọi và tin nhắn này .

Duy đưa cho Minh chiếc điện thoại của Ú .

Cuộc gọi đến gần đây nhất :

- Lan yêu

- Nhà .

...

Tin nhắn đến :

Lan yêu : “Tình yêu à nhớ chuẩn bị trước đi nhé , tớ sẽ lên sớm hơn vài ngày để chuẩn bị trước . Rồi tớ và cậu sẽ đi chơi một bữa , nhớ cậu quá .”

Lan yêu : “ À mà nhớ là chờ tớ lên ngủ cùng đấy nhé . Cậu mà không chờ tớ là tớ nghỉ chơi với cậu đó . Thôi tớ đi ăn kem với tụi thằng béo đây , muốn đi cùng không ??? ”

Lan yêu : “ Sao không nhắn tin lại vậy ? có chuyện gì à ? Mà thôi không nói nữa , tớ phải ăn nhanh không tụi nó ăn hết của tớ mất . Hic hic bai bai Ú yêu . Tí về tớ nhắn tin lại cho .”

-Vậy là hai đứa mình đã sai ư ?

Minh trầm hẫng , chẳng còn bức tức như lúc nãy nữa .

-Đúng vậy , hai chúng ta đã xúc phạm cô ấy một cách thái quá rồi .

-Kệ đi , cô ta cũng như bao đứa con gái khác mà thôi . Chỉ là tạo một phong cách ấn tượng thôi mà .

Minh xua tay dù lòng cậu lại rất muốn quan tâm .

-Cô ấy không như những cô gái mà chúng ta đã từng trêu đùa . Cô ta rất ngây thơ , hành động đó là bản tính chứ không phải là cách gây chú ý . Thực sự là lần này đã sai lầm rồi .

Duy nhìn lên trời , cậu thấy bản thân mình đã làm sai một điều không nên làm . Chính ngay xưa cũng vì cái bản tính bông bột của mình mà cậu đã mất đi người mình yêu . Và từ cái ngày mất đi tình yêu đầu đời của mình cậu mới hiểu được thế nào là niềm đau , là nỗi buồn .

-Chả nhẽ anh lại quan tâm đến cô ta ư ? đừng nói “ tình yêu sét đánh ” là cô ta nhé .

Minh nhìn Duy hỏi một cách nghiêm túc .

-Không hẳn , chỉ là thấy một cảm giác mới .

- Thế thì giờ phải đi tìm cô ấy nhanh thôi .

Minh kéo Duy đứng dậy chạy thật nhanh .

- Em cũng quan tâm đến cô ấy phải không ?

Câu hỏi của Duy làm Minh phải đứng lại đột ngột .

Cũng có thể là cậu bị ấn tượng .

Nhưng cũng có thể là cậu chỉ thấy sai lầm mà thôi .

- Không hề đâu anh , thôi anh đi hướng này , em đi hướng kia tìm cho nhanh không thì lạc mất .

Minh lảng tránh câu hỏi của Duy , bởi vì chính cậu cũng chưa có câu trả lời .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Gặp Đại Ca Hoàng

- Ú ời , cô ở đâu .

Từ hai nơi khác nhau , hai anh chàng cùng hét tên một cô gái .

Tôi bước đi trong vô thức trên đôi chân của mình .

Mệt vì chạy và khóc quá nhiều , tôi liền ngồi vào một gốc cây ở ven đường .

16 năm qua , tôi luôn sống và hành động một cách đúng đắn . Tôi không hề đi chơi lung tung , không hề ăn chơi , không phá phách .

Thế mà chưa biết gì về tôi , chưa hiểu tôi mà lại dám nói tôi như vậy .

Tôi đâu có như thế bao giờ , tôi ghét bị mọi người nhận xét mình như thế .

Buồn , cái cảm giác ấy làm cho tôi cảm thấy mệt mỏi và bất lực .

Tại sao tôi không thể giải thích chứ ? tôi quá yếu đuối ư ?

Đúng như vậy , tôi bất lực . Người ta hiểu nhầm mà tôi lại không hề giải thích , mặc kệ hết , mặc kệ cho ai nói gì . Tôi không muốn suy nghĩ nữa .

- Mẹ ời , con buồn lắm .

Tôi ngước lên các vì sao trên trời và nói.

- Đứa nào hỗn thế , dám phá lúc cảm xúc của đại ca đây đang dâng trào .

Một anh chàng từ trên cây nói vọng xuống .

- Ai vậy ?

Tôi giật mình hỏi .

- Đại ca Hoàng đây chứ còn ai .

- Thế à ?

- Ừ .

- Vậy thì kệ anh , liên quan chi đến tôi .

Tôi nói tình bơ .

-Con bé này láo quá nhỉ ? Anh cho mày vào nồi lẩu bây giờ không ?

Anh chàng tự xưng là đại ca nhảy xuống rồi nhìn nó .

-Láo thì sao , mà không láo thì sao ?

Tôi hỏi nước đôi .

-Ý chà , bé con cũng xin xắn đấy . Yêu anh không em ơi .

Hoàng đại ca nói trong phần khởi .

-Yêu à ? Từ đó không có trong định nghĩa của tôi .

-Ồ thế không yêu thì là gì ?

Anh chàng ngồi cạnh tôi hỏi .

-Cười .

Tôi đáp ngắn gọn .

-Vì sao lại thế ?

-Thích thế .

-Ừ , anh thích em rồi .

-Nhưng tôi không thích anh .

-Nhìn anh đẹp trai mà em không thích sao ?

-Anh vừa xấu kết cấu lại không hài hòa . Ăn mang nửa kính nửa hờ , không đủ tiêu chuẩn .

-Em nói thật á ?

-Tôi đâu thừa việc đến nỗi ngồi nói chuyện phiếm với anh .

-Ừ , thế sao em tìm đến đây làm gì ?

-Tình cờ đi qua thôi .

-Thế sao lại buồn ?

Hắn ta lại hỏi đúng câu làm tôi phải suy nghĩ , buồn bức quá nên tôi khóc luôn , khóc một trận cho khô vấy .

-Hu hu .

Tôi nước mắt ngấn nước mắt dài khóc .

-Sao thế ? thôi anh xin lỗi .

Hoàng đại ca vỗ về tôi rồi kéo đầu tôi vào dựa lên vai anh ta .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Tôi Không Thể Chết

Và tôi quên mất một điều rằng , cứ mỗi lần tôi khóc thì y như rằng tôi sẽ ngủ ngay lập tức .

Đó là bản tính và thói quen xưa nay của tôi mà mãi không bỏ được .

Thế mà tôi đã khóc , khóc trước một người lạ mặt rồi tựa đầu vào vai anh ta mà ngủ không biết gì nữa .

+++

-Dậy đi tình yêu ơi .

Tiếng gọi tôi thức dậy .

-Để tau ngủ đã . Mày đi học trước đi , có gì tau lên sau . Tau buồn ngủ lắm .

Tôi ngái ngủ cuộn tròn chần lại .

-Một chủ đề mới cho album lần này .

Tiếng nói lại vang lên nhưng mà đâu ai biết rằng tôi đã ngủ thì ngủ say như chết . Sét đánh bên tai còn không biết chứ đừng nói là tiếng nói chuyện của ai .

-10 giờ sáng rồi tình yêu ơi .

Tiếng gọi tôi dậy nhưng mà đã 10 giờ rồi ư ? chết rồi , còn nhiều việc chưa làm mà lại tham ngủ thế này thì chết mất .

-Chết , 10 giờ rồi à . Sao không gọi dậy sớm hơn đi , đến giờ mới gọi là sao .

Tôi đang ngủ thì bật dậy như có lò xo .

-Nhìn đồng hồ đi , 10 giờ hơn rồi . Lúc này gọi thì bảo để ngủ đã cơ mà

Một anh chàng dí cái đồng hồ trước mặt tôi .

Căn phòng lạ , người lạ . Tất cả đều lạ hoắc .

-Anh là ai ?

Tôi ngớ ngẩn hỏi rồi sau đó mới nhận ra chính là Hoàng đại ca .

Và sức nhớ ra mình đang ở đâu , vội nhìn xuống . Áo quần vẫn còn nguyên , thật là may quá .

May là gặp phải người lương thiện .

Chứ không thì ...

Tôi không dám nghĩ nữa .

-Anh là người yêu em .

Anh chàng cười .

-Yêu , yêu cái con khi mốc . Tại sao tôi lại ở đây ?

Tôi tròn mắt nhìn .

-Thì hôm qua em khóc , anh an ủi em rồi anh nói trăng nói sao . Tưởng em nghe , ai ngờ em ngủ say khi nào . Mà lúc đó anh phải về , không nỡ để em ở lại nên anh bồng em về nhà anh luôn . hì hì

Anh chàng giải thích .

-Anh rút ra khỏi đây cho tôiiiiiiiii !!!

Tôi hét lên làm anh ta giật mình .

-Ừ ừ , anh ra rồi tí anh lại vào .

Mặt tôi đang dần đỏ lên , tôi đang ngượng . Ôi cái cuộc đời ơi , tôi ngủ tại nhà 1 người không quen biết , thức dậy trên chiếc giường lạ , còn được người ta gọi dậy nữa . Trời ơi là trời , tàn một đời hoa , uổng một đời lá rồi .

Tôi hận đời đen bạc , hận kẻ bạc tình , hận cả gia đình , hận luôn hàng xóm .

Sống mà nhục như con cá nục thế này thì thà chết cho rồi trời ạ .

Muốn chết quá , tôi muốn chết

Ở nhưng mà không được , tôi đang có ước mơ to lớn vô cùng , nếu tôi mà chết rồi thì tương lai đất nước Việt Nam sẽ đi về đâu chứ . Hậu quả thật là khó lường trước được lắm .

Hơn nữa nghĩ lại mình có chết thì nó cũng không xi-nê gì , đám ma mình nó đến thấp cho vài ba nén hương rồi ngồi ăn xôi , ca cẩm với vài người , hát một bài , giấu quả xoài vào túi rồi quay lưng ra về cũng không ai biết .

Không được , không thể chết . Tôi phải sống , sống vì chính bản thân tôi

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Vô Tâm Và Lo Lắng

-Anh vào được chứ .

-Ừ , vào đi .

-Người đẹp này ! em ăn sáng chưa ? Bún ốc đậu hay xôi chè ? Người đẹp này ! em ăn sáng chưa ? Nếu chưa thì anh mời . Vừa ngủ dậy em có đói không ? Ăn bánh mì nhá ! Ngày mai lính lương anh sẽ khao em 1 bữa bánh cuốn không có hàn the .

Hoàng đại ca hát rap một bài nào đó , trên tay cầm lấy một cái đĩa có bánh mì và trứng ốp la .

Bật cười trước bài hát và hành động của anh ta , chẳng khác gì mà chú hề trong rạp xiếc .

-Tôi bị dị ứng với trứng .

Tôi nổi da gà khi thấy món trứng – món mà tôi ghét và căm hận nhất .

-Thế thì ăn bánh mì nhá ! Ngày mai lính lương anh sẽ khao em một bữa bánh cuốn không có hàn the .

Anh ta lại ca cẩm cái bài rap vớ vẩn nào đó , nhưng mà cũng vui vui .

-Ừ , thì ăn bánh mì .

Tôi cười .

-Dừng lại !!!

Đang chuẩn bị ăn thì anh ta lại hét lên làm tôi giật mình

-Anh tính giết người không cần dao kéo à ?

-Không , chỉ là em chưa đánh răng và rửa mặt .

Đúng là giờ tôi mới ra rằng tôi vừa mới thức dậy , đang còn ngồi trên giường . Ôi ngượng quá đi mất thôi .

-Chờ tôi một chút , mà nhà vệ sinh ở đâu ?

-Đó , cứ đi tới là thấy . Anh có chuẩn bị sẵn rồi đó .

-Ừ .

Kể ra thì tôi cũng rất vui vì có người quan tâm mình , ít ra là anh ta không lạnh lùng và không độc đoán như Duy , cũng chẳng điên điên khùng khùng như Minh . Tóm lại chỉ 1 từ “Duyệt”

-----Tại một nơi khác -----

-Anh tìm ra Ú chưa ?

Minh thở gấp hỏi Duy .

-Chưa . Không biết cô ta đi hướng nào nữa .

Duy cũng thở gấp .

-Em chịu thôi , tìm từ tối qua đến giờ mệt lắm rồi .

Minh ngồi bệt xuống đất .

-Ừ , mệt nhưng cũng phải tìm thôi chứ làm sao mà biết được . Nơi này rộng lớn bao la thế thì làm sao mà cô ấy có thể tìm đường về được .

Duy lại trầm ngâm .

-Em hơi lo lo , dạo này tình trạng bất cóc nhiều lắm . Cô ta lại đi một mình trong trạng thái như thế thì nguy hiểm quá .

Minh nhìn lên trời và nói .

-Em lo cho cô ta sao ?

-Ừm , cũng không hiểu vì sao nữa . Tự dưng em sợ cô ta biến mất khỏi cuộc đời này quá .

Minh nói hết nỗi lòng của mình cho Duy biết , đối với Minh thì Duy luôn như một người anh trai ruột thịt , cậu rất quý Duy . Hơn nữa vì cùng trong một nhóm với nhau , nhà cũng đối diện nhau nên chuyện cậu quý Duy là chuyện bình thường .

-Thôi , đừng ngồi đây mà nói nhảm nữa . Giờ thì đi tìm cô ta thôi , còn mọi chuyện thì tính sau .

Duy cố lảng tránh đi những câu nói của Minh , thực ra anh cũng không hiểu được cảm giác của mình nữa .

-Vâng . Nhưng mà cần tiếp viện không hả anh ?

-Ừ , gọi vài thằng đến đây đi . Có gì cứ đưa ảnh cho tụi nó xem rồi bảo tìm cho ra .

-Vâng .

Ở tại cánh đồng , hai người con trai đang lo lắng cho cô nàng của chúng ta . Chính xác là vô cùng lo lắng , cả hai đều đang rất sợ điều gì xấu sẽ xảy ra với Ú .

Nhưng đâu có ai biết rằng Ú xinh đẹp dễ thương lại đang ngồi trên giường và ra sức dụ ngon dụ ngọt để Hoàng đại ca thả mình .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Không Đi Chung Một Đường

-Thôi , tôi ở đây vậy là nhiều rồi . Anh cho tôi về đi , ở đây không tiện .

Tôi ngồi than thở với Hoàng đại ca .

-Ồ hay ! thế em cứ xem nhà anh cũng như nhà em là được chứ sao , có sao đâu nào .

Hoàng tỉnh bơ đáp .

-Vậy đã bao nhiêu cô gái nằm trên chiếc giường này rồi ?

Tôi bực mình trước câu nói của anh ta , tuy rằng hành động thì tốt nhưng mà ăn nói thế thì sớm gì bên cạnh cũng có ngày có chuyện . Cuộc sống tốt nhất là không nên bon chen và giành giật quá nhiều , chỉ cần sống bình yên là quá đủ . Tất cả những thứ gì thuộc về tôi thì sẽ mãi mãi là của tôi , dù có tìm

kiếm hay trốn tránh thì cũng vẫn như thế thôi .

-Chưa có ai cả , đây là giường của anh mà .

-Thế sao tôi lại được nằm , được ngồi và ăn ở đây ? Anh chỉ mới quen tôi trong một lúc mà anh đã biểu hiện như thế thì làm sao mà tôi tin những lời anh nói được chứ .

Tôi tức giận nhìn anh ta chăm chăm .

-Em có tin vào tình yêu sét đánh không ?

Hoàng vừa nói vừa dí cái mặt đầy baby của mình vào mặt tôi .

-Không .

-Thế thì anh sẽ chứng minh cho em thấy thế nào là tình yêu sét đánh .

Hoàng cười và nhìn tôi một cách đầy mờ ám .

“Em ơi đừng tin nó lừa đấy , nó ở nhà quê có vợ rồi . í í í . Yêu anh đi nhà anh có đàn gà rù , thịt thật , chết lại vật . Yêu anh đi nhà anh có đàn gà rù chết lại vật chết lại vật . ”

Tiếng chuông điện thoại độc đáo của Hoàng vang lên . công nhận là chủ nhân sao thì chuông điện thoại nó cũng thế là không sai .

-Gi vậy chú em ?

-Thôi , anh đang còn bận .

Hoàng nói điện thoại

-Bận cái con khi , mau đưa tôi về .

Tôi nhìn anh ta bằng ánh mắt căm thù .

-Gấp thế à ? ừ thì chờ anh nhá . 20 phút nữa anh sẽ có mặt tại chỗ các chú .

Hoàng làm ra vẻ đăm chiêu .

-Anh đi đâu ?

Tôi chống hai tay vào hông và hỏi dù rằng tôi đang ngồi trên giường .

-Anh đi có việc , mà sao em lại hỏi anh như vợ hỏi chồng mỗi lần chồng đi chơi thế nhở ?

Hoàng cười gian xảo .

Nhưng mà nhìn cái mặt ấy tôi lại muốn cho một cước lăm lăm luôn . Chỉ là vì tôi đang ở nhà hấn nên tôi không dám động thủ mà thôi . Chứ tôi thể lấy danh dự của mình , khi ra khỏi nhà hấn thì tôi sẽ cho hấn 1 trận vì dám bắt nạt con gái nhà lành . Hừ bực mình quá .

-Thứ nhất , tôi không phải vợ của anh . Thứ hai , đưa tôi rời khỏi đây .

Tôi bực mình nói lớn .

-Ừ thì ok , em đi đây với anh rồi tí xong việc anh đưa em về nhà .

Hoàng có vẻ cũng xuôi xuôi rồi .

-Thế thì còn được .

Tôi giả vờ nói thế chứ thực ra tôi đang mừng chết đi được . Gì chứ thoát ra được khỏi ngôi nhà với chủ nhân điên điên thế này thì dù có đi tới chân trời cuối bể tôi cũng đi đấy chứ .

Ồ nhưng mà hình như hơi lạc chủ đề rồi thì phải ? đi tới chân trời cuối bể ư ? còn lâu . Có nằm mơ hay tưởng tượng thì tôi và anh ta cũng thế không đi chung một con đường .

Chương 27: Nhớ

Thế là sau 20 phút chờ Hoàng đại ca tắm rửa , sửa lông mày , thay quần áo , báo cơm , bơm xe , nghe thời tiết , liếc đồng hồ . Thì bây giờ tôi và lão đang ngồi trên chiếc xe để phóng đi cùng với lão .

Bây giờ tôi có một ước ao , một khát khao là mau mau về nhà . Mong là hôm qua mẹ tôi không gọi điện , nếu không thì chết mất .

Nhưng mà nhắc đến điện thoại thì bây giờ tôi mới sực nhớ ra :

-Điện thoại tôi đâu rồi ?

Tôi hỏi Hoàng .

-Anh đâu có biết đâu . Từ lúc gặp em thì anh đâu thấy cái điện thoại nào xuất hiện .

Hoàng nói một cách ngây thơ .

-Chết tôi rồi .

Tôi than thở .

-Sao thế ? có cái điện thoại thôi mà . Em thích anh mua cho mấy cái mà xài .

-Không cần , tôi chỉ cần cái điện thoại của tôi thôi .

-Vì sao thế ?

-Không cần hỏi .

Tôi tựa đầu vào thành xe và nhìn ra cửa sổ . Buồn quá đi mất , đó là chiếc điện thoại mà ba tôi đã giành dụm hết 3 tháng lương để mua cho tôi lúc tôi sinh nhật năm 15 tuổi . Chiếc điện thoại tuy không phải là quá đắt nhưng mà kỉ niệm thì lại quá nhiều .

Không biết ba tôi biết tôi làm mất chiếc điện thoại thì ba tôi có buồn không nữa . Đó là mồ hôi nước mắt của ông làm ra cơ mà . Mà nhắc tới gia đình , tôi nhớ mọi người quá . Ước gì cho thời gian quay trở lại , tôi nhất quyết sống chết cũng không đi . Để giờ phải ở nơi này , không quen ai cũng chẳng thân ai .

Ngay cả kiếm một người bạn để trò chuyện và tâm sự cũng không được nữa .

-Này , em làm sao vậy .

Hoàng có vẻ hoảng hốt .

Bởi vì tôi đang khóc , tôi cũng không hiểu sao nữa . Dạo này tôi hay khóc lăm , có lẽ là vì tôi nhớ tới bố mẹ , gia đình và bạn bè .

-Không sao , anh cứ chạy tiếp đi . Cứ để tôi yên như thế này .

Tôi nói trong nước mắt .

-Hay là em ra sau nằm đi một lúc . Rồi ngủ đi một giấc cho khỏe . Làm xong việc anh sẽ gọi em dậy rồi đưa em về .

-Ừ .

Rồi Hoàng dừng xe và đưa tôi ra sau nằm .

Tuy rằng ghế không dài nhưng cũng đủ cho một con bé như tôi cảm thấy không khó chịu . Tôi lại khóc , khóc vì buồn , vì nhớ .

Tôi nhớ tất cả , ngay cả con mèo tôi cũng nhớ .

Càng nhớ lại càng khóc nhiều hơn .

-Em có sao không vậy ? Hay là anh đưa em về nhà đã nhé .

-Ừm.

-Địa chỉ nhà em là bao nhiêu ?

-210 đường Trần Hưng Đạo . (cho hỏi Hà nội có nhà nào ở đường này không ??)

-Ok , em cứ nằm đi . Anh phóng xe liền .

Sau 5 phút thì xe đã đến nhà . Tôi bước ra rồi chào Hoàng và mở chìa khóa đi vào nhà . Hoàng cũng không vào nhà nữa , có lẽ anh ta đang bận .

Mệt mỏi , khóa cửa , lên phòng rồi leo lên giường . Tôi ngủ đi không biết trời đất gì nữa

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Thế Thì Anh Có Đôi Thủ Rồi

Quay lại với Duy và Minh .

-Em gọi mọi người tập trung chưa ?

Duy hỏi Minh khi anh vừa đi một vòng xung quanh

-Chưa , còn thiếu mỗi anh Hoàng .

Minh trả lời .

-Ai nói , anh mày ở đây cơ mà .

Hoàng từ đâu bước đến .

-Rồi . Ok . Bây giờ thì mọi người chờ tí . Để tớ gửi ảnh cho .

Minh lấy điện thoại của mình ra và gửi 1 bức hình của Nó (ú – lúc này xin gọi Ú là Nó)

-Tất cả nhận được tin nhắn chưa ?

-Rồi . Vậy giờ phải làm gì ?

-Tìm cô gái này . Tôi chắc cô ta chỉ ở quanh đây thôi , vì ở đây rất rộng nên nhờ mọi người . Mỗi người chia một hướng ra mà tìm . 1 giờ sau thì gặp mặt tại đây .

Duy bây giờ mới lên tiếng .

Hoàng xem bức ảnh , một cô bé rất ngây thơ và dễ thương với nụ cười tươi tắn . Nhưng mà sao nhìn bộ đồ với gương mặt Hoàng lại thấy quen quen .

-Này , cô gái này là ai . Nhìn quen quen mà tạm thời chưa nhớ .

-Cô gái này hôm qua đi cùng với em và anh Duy . Nhưng mà vì bọn em đã hiểu nhầm cô ấy nên cô ấy đã bỏ chạy đi luôn .

Minh giải thích .

-Thế thì không cần tìm nữa đâu , anh biết cô ấy đang ở đâu rồi .

Hoàng cười tươi như hoa .

-Sao anh biết được .

Duy và Minh cũng hỏi .

-Thì hôm qua anh cũng đến đây để chụp ảnh . Đang ngồi trên gốc cây thì có một cô gái chạy đến ngồi nói rồi than thở . Thấy vui vui nên trêu , sau cô ta khóc , khóc no rồi lăn quay ra ngủ . Anh đưa cô ta về nhà mình , đến lúc mấy chú gọi thì anh và cô ta cùng đi . Sau chả hiểu sao cô ta lại dờ chừng khóc

nên anh đưa về nhà của cô ấy rồi . Mà công nhận cô ta rất thú vị hà hà .

Hoàng kể lại không sót một chi tiết nào đã thế anh chàng lại còn cười một cách đều cẳng .

-Anh đã làm gì cô ấy ?

Duy và Minh cùng hỏi , kèm theo đó là 4 ánh mắt hình viên đạn .

-Ồ hay thì cũng như mấy chú thôi .

Hoàng nói và cười .

-Thế anh hại đời cô ta rồi à ?

Việt lên tiếng hỏi .

-Tổ cha mày , mày nghĩ anh như thế à . Anh chỉ nói trêu thế thôi , anh đây vốn không thích lợi dụng con gái những lúc như thế . Lần sau mày còn nghĩ anh dễ tiện như vật thì hàm răng mày anh cho nát hết .

Hoàng chữ.i Việt .

-Thì anh nói bọn em thế nào thì anh cũng như thế cơ mà .

Việt cãi lí .

-May ghê .

Minh thở phào nhẹ nhõm .

-May gì ? chú mày cũng thích cô bé à .

Hoàng hỏi .

-Chưa biết , thấy thú vị . Nhưng đâu phải mình em đâu , có cả anh Duy nữa mà .

Minh cười và nhìn Duy một cách đầy ẩn ý .

-Thế thì anh có đối thủ nặng kí rồi .

Hoàng nói rồi cười sáng khoái .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Quyết Định

-Vậy nhà cô ấy ở đâu ?

Duy hỏi .

-Ừ đúng , nhà cô ấy ở đâu ?

Minh và mấy đứa đàn em cùng hỏi .

-Thì 210 đường Trần Hưng Đạo .

Hoàng trả lời .

-Vậy giờ anh em mình đến đó .

Việt nhanh miệng nói .

- Tất nhiên rồi .

-Ừ , thằng Việt lái xe anh đi . Anh đi chung với thằng Duy .

Hoàng vắt chìa khóa xe cho Việt .

Và rồi cả một quân đoàn hot boy cùng lên xe tiếng về ngôi nhà có địa chỉ 210 Trần Hưng Đạo .

++Trên xe Duy ---

Một không khí im lặng bao trùm , có lẽ cả 3 người : Duy , Minh và Hoàng đều có suy tính riêng của mình .

-Hai đứa lại suy nghĩ về cô bé thú vị ấy à ?

Hoàng lên tiếng trước .

-Cô ấy tên là Ú , gọi thế cho tiện .

Duy nói , phớt lờ đi câu hỏi của hoàng .

-Ồ , vậy mà bây giờ mới biết . Đúng là người thế nào thì tên như thế , rất đặc biệt và thú vị .

Hoàng thích thú .

-Anh lại định trêu đùa với Ú à ?

Minh quay ra sau hỏi .

-Không biết , cũng có thể nghiêm túc và cũng có thể là trêu đùa .

Hoàng nói nước đôi .

-Nếu anh trêu đùa thì hãy tránh xa cô ấy ra .

Minh nói một cách nghiêm túc .

-Còn nếu anh nghiêm túc thì 3 người chúng ta cạnh tranh công bằng .

Duy lên tiếng .

-Đúng , hai chúng em quyết định như thế . Còn anh thì thế nào ?

Minh gật đầu đồng tình với Duy rồi hỏi Hoàng .

-Một cuộc vui mà anh không có mặt thì không được rồi .

Hoàng cười tươi .

-Đây không phải là cuộc chơi , em thực sự nghiêm túc .

Duy quay ra sau nói .

-Thế thì được , chúng ta cạnh tranh công bằng . Không ai được nhường ai , nếu cô ấy chấp nhận ai thì hai người còn lại phải rút lui . Anh cũng thật không ngờ có ngày 3 anh em mình lại cùng đổ trước một cô gái . Nhưng cũng công nhận rằng cô ấy đẹp , đẹp theo một cách khác biệt chứ không như những cô gái mà anh từng gặp trước đây . Có lẽ quyết định theo đuổi cô ấy là đúng , tuy vậy lần này anh không nghĩ mình sẽ thắng một cách tuyệt đối . Hai đối thủ của anh quá nặng kí .

Hoàng vừa nói vừa cười .

-Có lẽ quyết định của em cũng đúng .

Minh cười .

Còn Duy thì im lặng .

Và chiếc xe lướt nhanh hơn trên con đường . Ba người con trai , ba chàng hot boy cùng quyết định sẽ tranh giành một cô gái . Một trận chiến sẽ sắp được xảy ra . Nếu nói rằng tình yêu sét đánh là không có thì đó quả là một điều sai lầm lớn .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Hình Như Cô Ấy Tự Tử

Cuối cùng thì cũng đã tới nhà Nó .

Nhưng mà khổ nỗi là cái chuông đã bị ai phá mất tiêu .

-Úi ra mở cửa .

Mình gọi .

Nhưng đáp lại là một sự im lặng đến đáng sợ .

-Có lẽ cô ấy giận hai anh em mình nên không chịu mở cửa đó anh .

Mình nói trong thất vọng tràn trề .

-Chờ đi thêm vài phút nữa , nếu cô ấy không ra thì tụi mình gọi thêm lần nữa vậy .

Hoàng nói nhẹ nhàng .

2 phút , 5 phút , 7 phút , 10 phút , 15 phút .. vẫn không thấy động tĩnh gì .

-Đại ca à , hay là làm cách nào đó đi . Chứ đứng chờ trong vô vọng thế này thì tụi em về đây . Một lát rồi , trưa 12 giờ , chưa có gì vào bụng . Đã thế còn đứng dưới cái nắng như thế này thì có mà chết à .

Thằng Hải – em út của hội than vãn .

-Thôi , không lằng nhằng nhiều lời . Tất cả đậu xe lại cho nghiêm túc , anh em nhảy cồng vào nhà .

Hoàng cười tươi phấn khởi .

-Ok .

Tất cả đồng thanh với vẻ mặt rất chi là vui sướng .

Và sau một thời gian vất vả thì tất cả đã có mặt tại trước cửa chính của căn nhà .

-Anh này , làm sao mà mở cửa này được đây ?

Việt hỏi và đưa tay lên cái khóa cửa .

-Tích

Cánh cửa được mở ra . Thì ra là nó không khóa cửa .

-Cửa không khóa , anh em ta đột nhập thôi .!!!

....

-Có ai ở nhà không ???

Hoàng hỏi .

Nhưng tất cả đều im lặng .

-Có khi nào cô ấy đi đâu rồi không ?

-Không đâu , lúc sáng cô ấy trông mệt lắm nên chắc là chỉ ở nhà mà thôi .

Hoàng trả lời đầy tự tin .

-Hay là cô ấy đang tắm nhỉ ?

Hải cười toe toét hỏi .

-Đồ đê tiện .

Minh gõ vào đầu Hải một cái thật mạnh .

-Hay là cô ấy bị bệnh nặng ? Có lẽ là cô ấy mệt quá nên sinh bệnh luôn thì sao ?

Việt nói trong nghi ngờ , đồng thời đưa hai tay lên vuốt cằm như mấy cao nhân thời xưa .

-Thế thì chắc cô ấy đang ở trong phòng rồi .

Tùng lên tiếng .

Và rồi mỗi người tìm một phòng , chạy lui chạy tới để tìm nó .

-AAAAAAAAAAAAA !!!

Tiếng hét của Hải làm cho cả nhóm giật mình .

Trên giường là nó với mái tóc rối tung , mặt mày bạc tái và trên chiếc chăn có một vết đỏ loang dài .

-Có chuyện gì vậy ?

Tất cả chạy lại hỏi Hải

-Hình như cô ấy tự tử .

Hải vừa nói vừa chỉ tay vào trong .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Chỉ Là Nhầm Thôi Mà

-Mày nói sao ?

Cả lũ đồng thanh chạy đến .

-Hình như cô ấy tự tử , nhìn kia .

Rồi tất cả cùng dành nhau chạy vào phòng để xem .

-Ú ối ú .

Minh gọi trong lo lắng .

Nhưng đáp lại là sự im lặng vô cùng .

-Mày có rút ra khỏi phòng chị không hả thằng kia , mày muốn chị băm thành thịt cho mẹ chị nấu canh hã . Đám cho một phát mà xuống hố bây giờ , nói mẹ chị không ăn sang , chị mệt , chị muốn ngủ . Hiểu chưa ???? Còn nữa , mày mà gọi tên chị trống như thế là chị cho mày ra ngoài ở luôn đó nghe chưa thằng kia ??

Nó đang trong trạng thái không một lời nói thì lại ngồi dậy hét lớn , không những thế sau khi nói xong thì lại nằm xuống ngủ một cách ngon lành .

-Hú hồn với chị trẻ , con gái 16 17 tuổi rồi mà còn nhí nhánh hồn nhiên quá đi mất . Thật là không thể thấy được vẻ đẹp thùy mị hay nét na gì ở con người như vậy .

Việt nói rồi lắc đầu cười .

-Ai có thuốc trợ tim làm ơn cho em xin một viên với . Tim em rút cả ra ngoài luôn rồi .

Hải vừa nói vừa vuốt ngực .

-Ú ối ú à , dậy đi nào .

Minh vừa gọi vừa lay nó .

-Thời mà mẹ , cho con ngủ một tí nữa đi . Con hứa là 15 phút nữa là con sẽ dậy mà .

Nó trùm chăn cả người rồi nói vọng ra .

-Tỉnh yêu ơi dậy đi nào .

Hoàng gọi .

-Mây đi học trước đi , lát tau đi sau .

Nó tiếp tục nói trong mơ màng .

-Thật là hình như cô ấy có thói quen ngủ nướng hay sao ý . Khi sang anh gọi dậy cũng nói như thế . Thật là sinh năm heo có khác .

Hoàng lắc đầu ngao ngán .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Âm Mưu Cả

Và tình hình là mọi người vẫn đứng như Từ Hải chết đứng , còn nó thì vẫn ngủ ngon như bình thường mà không hề biết có chuyện gì đang xảy ra .

-Ú , dậy nhanh đi con . Hôm nay nhà ta đi ăn tiệc , nhớ chuẩn bị áo quần đảng hoàng nha .

Duy nhá giọng phụ nữ rồi lay lay người nó .

-Thật hả mẹ ? con dậy , con dậy liền .

Tôi đang nằm thì bật dậy như có lò xo gắn sau lưng . Dù gắng là mắt vẫn đang còn nhắm nguyên mà không hề mở ra .

-Ha ha ha .

Tiếng cười vang khắp cả phòng

-Mẹ vừa vừa phải phải thôi chứ , mẹ có biết hôm qua con thức đến 3 giờ sang để học bài không ? mẹ phải giữ ý tứ để cho con ngủ với chứ . Mẹ đi chỗ khác chơi đi , con ngủ tiếp . À , bố gọi mẹ đó , mẹ xuống nhà liền đi .

Tôi vẫy tay ý bảo mẹ đi ra ngoài rồi lại nằm ngủ tiếp .

“Sao hôm nay mẹ cười khác vậy ta ? ” Tôi tự hỏi bản thân mình .

-Dậy đi cô nương . Trưa lắm rồi đó .

Duy nói và tủm tỉm cười .

-Ừ thì dậy , có sang sớm mà ai cũng làm phiền là sao . Bực mình quá .

Tôi ngồi dậy nói .

Nhưng trước mặt tôi không phải là thằng em nghịch ngợm , cũng không phải mẹ và cũng không phải Lan mà là một đám con trai lạ mặt .

Cơ mà khung cảnh xung quanh lại quen vậy ta ?

Đúng thôi , đây là nhà tôi cơ mà .

Vậy mấy người này đến nhà tôi sao ?

Không rõ ràng là tôi nhớ rằng trước khi đi ngủ tôi đã khóa cửa cẩn thận rồi cơ mà .

Mà sao lại toàn là người lạ vậy chứ ???

À không , không nên nói một cách phũ phàng như vậy được , cũng có một số gương mặt quen quen đấy chứ .

Nhưng mấy người này đến đây với mục đích gì nhỉ ? với lại còn tập trung gọi tôi dậy nữa . Có lẽ là âm mưu cả .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Tốt Nhất Là Nhịn Đi

Mà tóm lại là họ đang đứng trong phòng của tôi .

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA !

Tôi hét lên , không phải là vì bức mình nhiều mà là ngạc nhiên và lo lắng .

-Các anh đến đây làm gì ? đã nói là tôi không muốn gặp hai anh rồi cơ mà . Tôi ghét hai người , giờ thì đi ra khỏi nhà tôi mau .

Sau khi hét lên thật to , tôi trở lại với khuôn mặt bình thường như chưa hề có chuyện gì xảy ra , hai tay thì chống hông ra vẻ giữ tợn . mà đúng là mới mở mắt ra đã gặp phải những kẻ mà mình không muốn gặp rồi . Thử hỏi có ai không bức mình không .

-Đến gọi cô dậy chứ còn làm gì nữa .

Hải Lém Linh nói .

-Im ngay , ai cho phép mà dám nói vậy . Mà anh là ai ? tự nhiên vào phòng con gái . Có ý gì ? tính giờ trò hả ?

Tôi trợn mắt nói trong nghi ngờ , thực ra là cũng đang lo lắng chứ . Nhưng mà tôi vốn là con ngoan , tôi rất biết nghe lời ông bà dặn dò . “Cháu dù có lo lắng đến đâu thì cũng phải kiềm chế mà giận rồi trợn mắt lên , hai tay thì chống hông rồi chứ .i . Có như thế những kẻ muốn giờ trò với mình mới sợ , hơn nữa nếu mình nói to thì những người xung quanh họ sẽ chú ý . Có như thế thì cháu mới được an toàn ”

-Thôi thôi , em lạy chị trẻ . Bọn em biết mình sai rồi , chị làm ơn nhỏ nhỏ cái miệng lại giùm cho em với chứ không hàng xóm người ta lại tưởng tụi em làm gì chị nữa thì khổ .

Viết hai tay chấp lại với nhau rồi lạy lạy tôi .

-Em biết thế thì tốt nhưng chị đây chưa chết . Mà nếu em tưởng tượng chị chết rồi thì thêm vào cho chị gói bánh với 3 nén hương cho chị vui lòng chứ em cúng chay rồi còn không hương khói thì chị chết không yên lòng em ạ .

Tôi nói nhẹ nhàng . Dù sao thì một mình tôi cũng không đấu lại được 8 thằng con trai . Hơn nữa trong đó còn có 2 người tôi ghét cay ghét đắng nữa , tốt nhất là nhịn đi .

-Thôi tôi đói rồi , cô làm gì cho tôi ăn đi .

Duy phẩy tay nói như chưa hề có chuyện gì xảy ra .

-Hơ hay nhỉ , thế chính ai hôm qua còn lớn mồm nói tôi là loại con gái không ra gì ? Ai là người nói tôi nên nghỉ việc ? ai là người đã không hỏi đầu đuôi câu chuyện mà lại kết luận sai rồi giờ lại tỉnh bơ như không có chuyện gì xảy ra . Anh cũng nhanh quên mọi chuyện đã qua quá nhỉ . Nhưng nói cho anh

biết , tôi không phải là một con người không có lòng tự trọng và danh dự của mình . Giờ thì tôi không còn là osin hay là gì của anh nữa . Anh và những người bạn của anh làm ơn rời khỏi nhà tôi trước khi tôi gọi điện báo cảnh sát .

Tôi nó trong giọng căm thù .

-Tôi xin lỗi .

Duy và Minh cùng lên tiếng .

-Hai người tưởng rằng chỉ cần một câu xin lỗi của hai người là xong hết ư ? Danh dự nhân phẩm của tôi đã bị hai người giẫm đạp đến thế mà giờ chỉ cần một lời xin lỗi là chứ bảo tôi cho qua chuyện hả ?

-Thôi mà vợ yêu , người ta đã xin lỗi rồi đấy thôi . Em đừng giận nữa mà .

Hoàng ra mặt nói đỡ cho DUY và Minh . Còn tất cả thì im lặng không nói một tiếng nào . Tuy nhiên sau lời nói của Hoàng thì hai ánh mắt như hai viên đạn nhìn Hoàng .

-Ai là vợ anh ? anh có thích bị một cốc nước giữa mặt không hả ???

Tôi trợn mắt , sao anh ta lại có thể cười trước sự đau khổ của người khác cơ chứ ? Thật là muốn đổ dầu vào lửa mà .

-Thôi , đã nói là xin lỗi rồi mà . Đừng giận nữa nha Ú tốt bụng , Ú nhân từ , Ú dễ thương .

Minh nói giọng nhỏ nhẹ cùng với khuôn mặt vô cùng đáng yêu .

Nhưng mà giờ tôi đang rất , rất rất hận cái mặt ấy nên tôi chỉ thấy đánh ghét mà thôi . Còn lâu mới dủ được tôi .

-Không cần cậu khen thì tôi cũng đẹp , cũng xinh , cũng hiền lành , tốt bụng , nhân từ , dễ thương lắm rồi . Còn bây giờ thì Cút hết , mấy người cút ra khỏi nhà tôi mau .

Tôi bực mình hết , mặt mày thì đang đỏ lên . Có lẽ là trông tôi lúc này chả còn gì là vẻ đẹp nhưng mà vì sự nghiệp thì phải quyết hi sinh thân mình . Thà mất mặt trong một phút còn hơn mất mặt cả đời . Phải hiền ngang và hống hách thì mới đúng là phong cách của Ú này chứ .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Đã Có Cách

-Thôi , cho tôi xin lỗi . Tôi hứa là tôi sẽ tăng lương cho cô .

Duy nói mặc dù giọng nói của anh ta thì không có một chút nào là hối lỗi cả .

Nhưng mà tôi đâu phải nhất thiết là phải cần tiền cơ chứ . Chỉ là vì một số lí do mà tôi mới chịu nhún nhường mà thôi , tuy nhiên chính hôm qua anh ta đã sỉ nhục tôi như thế thì tôi không cần mấy đồng tiền ấy nữa . Cái lòng tự trọng của tôi còn đáng giá gấp hàng ngàn , hàng vạn lần .

-Thôi đủ rồi , tôi nhức đầu lắm rồi . Mọi người về hết cho tôi .

Tôi giả vờ đau đầu rồi lấy tay khoát với ý là bảo mấy người đó về nhanh .

-Thôi mà , tha lỗi đi Ú ơi .

-Đúng đó , tha lỗi cho họ đi , hai người đó chưa bao giờ xin lỗi người nào lâu vậy đâu đó .

-Ừ , cô bé dễ thương tha lỗi cho họ đi .

Mọi người bắt đầu lên tiếng bảo vệ , đúng là “ một câu làm chẳng nên non , ba cây chụm lại nên hòn núi cao “ . Nhưng mà quan trọng là toàn trai đẹp nữa , tôi thì lại đâu phải không mê trai đẹp đâu . Ít nhất có một trong những người này làm bạn trai tôi thì lũ bạn lúc này cũng chảnh chọe của tôi cũng phát thêm và đồ kị và tôi cho mà xem . Mà tôi lại suy nghĩ lung tung rồi , không thể như vậy được , đâu phải thiếu trai đâu mà phải vất cái lòng tự trọng để đi tha lỗi . Nhất quyết không thể . Tôi không thể hành động như vậy được , tôi là Ú cơ mà . Không thể và không bao giờ .

-Tóm lại là cô có tha lỗi hay không thì bảo ? Cô làm tôi bực mình rồi đấy nhé . Cô có biết là hai người ấy đã tìm cô suốt cả buổi đêm mà chưa hề có gì vào bụng , sang nay họ cũng chưa ăn gì để đi tìm tiếp , rồi còn gọi tụi này tới tìm giùm nữa . Rồi bây giờ cũng chẳng ăn uống gì mà phải ngồi đây xin xỏ cô tha lỗi . Nói cho cô biết là họ toàn là công tử , chưa bao giờ phải nhịn đói một bữa nào , cũng chưa bao giờ phải mệt nhọc như thế cả . Chỉ vì muốn

xin lỗi cô mà họ mới làm như thế . Đã thế cô còn này nọ không chịu tha lỗi nữa là sao hả ?

Hải bực mình lên tiếng khi thấy tình hình không mấy khả quan .

-Hải , không được nói như vậy . Đây là chuyện của tụi anh , chú không được xen vào .

Duy lên tiếng nói dù rằng trong lòng anh cũng đồng tình với Hải lắm .

-Nhưng mà em bực .

Hải gân cổ lên cãi .

-Đã bảo là im đi cơ mà .

Minh lên tiếng nói .

-Im hết , đây là nhà tôi .

Tôi bực mình hết .

Hai người ấy chưa ăn gì từ tối qua đến giờ sao ? Họ còn tìm tôi nữa . Rồi giờ còn cố xin lỗi tôi . đúng là chuyện này họ có lỗi nhưng không phải tôi cũng hoàn toàn đúng . Thật là nói làm gì để giờ phải suy nghĩ cơ chứ . Nhưng mà giờ nên tha lỗi hay không nhỉ ?????

Nếu không thì lương tâm cắn rứt , ăn không ngon mà ngủ cũng không yên .

Nhưng mà có thì lòng tự trọng sẽ không còn , tuy vậy thì ít nhất cũng thanh thản .

Vậy giờ nên tha không ???

-Đã có cách .

Tôi cười ra vẻ bí hiểm .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Ăn Mì Tôm

-Im lặng kia tụi mày .

Tất cả cùng nhắc nhở nhau im lặng , tóm lại là một khung cảnh vô cùng lộn xộn và bừa bộn . Tôi đứng trên cao nhất , cụ thể đó chính là tôi đang đứng trên chiếc giường như người chỉ đạo , còn lại thì đứng dưới sàn nhà và đang háo hức chờ tin từ tôi .

-Trước khi tôi đưa ra điều kiện riêng thì tất cả làm ơn đi ra khỏi vòng tôi rồi tập hợp tại nhà bếp đi , có lẽ mọi người đói lắm rồi .

Tôi mỉm cười nhân hậu , à quên không thể nói là nhân hậu được , phải nói là vô cùng thâm hiểm . Trước khi hành động một cách tàn nhẫn thì phải cho mọi người ăn dưa bở mới được . Tôi đâu đơn giản như cái vẻ ngoài ngây thơ , trong sáng , thánh thiện này đâu vì tôi vốn là cáo đội lốt thỏ cơ mà . Vì thế ai nhìn mặt tôi rồi tin những lời nói của tôi trong những lúc như thế này thì quả là sai lầm .

-Yeahhhhhhhhhhhhhhhhhhh .

Tất cả lại cùng reo lên một cách sung sướng . Thật là bệnh hoạn ghê gớm .

Và rồi tôi cùng 8 anh chàng cùng đi xuống bếp một cách vui vẻ , mấy người đó vui vẻ là chuyện tất nhiên , còn tôi vui vẻ theo cách riêng của mình . Tôi sắp được hành hạ mấy thằng điên trốn trại này rồi , vui quá vui quá . Nhất quyết tôi sẽ chụp lại bằng chứng rồi đem đi viết báo ha ha . Rồi nếu mà cái Lan mà thấy được cảnh vui như thế này thì chắc nó sẽ cười sung sướng rồi sẽ cùng tôi nghĩ ra nhiều trò quậy phá cho mà xem . Thật là không có gì vui bằng .

-Ăn gì đây ??? Đói quá , đói quá .

-Mì tôm chứ còn gì nữa . Hơi đâu mà nấu cơm . Nấu vậy lâu lắm .

Tôi bình thần trả lời một cách vô tư .

-Mi tôm á , tưởng có gì ngon chiều đãi tụi này nữa .

-Mi tôm à , ăn vào nổi mụn hơi bị nhiều .

Có mấy người lại thờ dài và nói một cách buồn bã . Nhìn khuôn mặt người nào cũng đầy nỗi buồn . Họ buồn nhưng tôi vui .

-Ừm , có ăn là được rồi . Đâu cần phải cao lương mỹ vị đâu .

Hoàng vui vẻ đỡ cho tôi .

-Giờ tóm lại là có ăn không ? không ăn thì biến đi chỗ khác . Bực mình .

Tôi chống hai tay lên hông ra vẻ chỉ huy

-Ăn .

Tất cả đồng loạt trả lời , miễn cưỡng có và thích thú cũng có .

Và tôi bắt đầu trở tài nội trợ của mình , không nói điều chứ tôi nấu ăn cũng khá ngon vì toàn học lén mẹ tôi nấu ăn . Bà nấu ăn rất ngon , ai đến ăn một bữa là cũng muốn ăn thêm nữa hết . Mẹ tôi có một bí quyết nấu ăn nên có một mùi vị rất riêng mà không giống như những người khác nấu .

Sau 15 phút chế biến mì tôm xào khô , tôi tự hào đặt một nồi mì tôm xào thơm ngậy ngát lên bàn .

-Chà , thơm quá . Không biết có ngon không ta ?

Hải hít hơi khói rồi nói .

-Đại ca nấu mà dám chê à ?

Tôi tròn mắt nói .

-O , dạ . Em xin lỗi đại ca ạ .

-Thế thì tất cả ăn đi .

Tôi chỉ vào nồi mì rồi bảo mọi người ăn đi . Còn tôi thì ngồi một mình , tôi đang đói nhưng tôi không muốn ăn cùng với những tên điên này . Mà chắc ăn cùng thì tôi cũng không thể ăn được . Dù cho tôi thích ăn nhưng trong trường hợp này thì có cho tiền bảo tôi ăn tôi cũng không ăn .

-Cô không ăn à ???

Duy quay lên hỏi .

-Không , tôi không đói .

Tôi lắc đầu từ chối , dù rằng thấy ăn mà không ăn được thì lòng đau như cắt . Nhưng thôi sẽ giữ nguyên lập trường : Không ăn chung .

-Nhịn đói cũng giỏi nhờ ?

Việt nói .

-Tất nhiên , ăn nhiều thì cũng nhịn đói được lâu chứ .

Duy chen ngang trước khi tôi chưa kịp nói .

Có lẽ anh ta thích đánh nhau thì phải , không biết từ hôm qua đến giờ tôi bị anh ta làm cho bực mình đến mức nào nữa rồi . Có lẽ tháng này tôi bị sao chiếu thì phải , toàn gặp những thứ đầu đầu và toàn là những người cũng đầu đầu nốt .

-Này , anh học ở đâu cái kiểu chen ngang lời nói của người khác vậy hả ? Đây là nhà tôi chứ không phải nhà anh . Đừng có tưởng thích làm gì thì làm , hơn nữa giờ tôi cũng không phải là osin hay người giúp việc của anh nữa nên anh đừng có mà lên giọng với tôi .

Tôi hất hàm nhìn Duy mà nói .

-Hà hà thế là giờ không lo nữa rồi .

Minh cười sang sảng vẻ vui mừng lắm .

Thật là không thể hiểu được mấy người này nữa , chắc tôi phải đưa họ vào bệnh viện tâm thần để xem xét lại thần kinh thôi , chứ không hình ảnh con trai này nay sẽ tôi tệ lắm .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Lương Tâm

Thật là nghi ngờ quá . Phải hỏi thử lại mới được .

-Thôi giờ tóm lại là mấy anh ăn hết chưa ?

Tôi nhìn mọi người rồi hỏi , món ăn tôi nấu thì không hẳn là tệ nhưng tốt nhất là phải hỏi chứ không nguy cơ không ăn rất chi là nhiều .

-Tụi tui kêu cô xuống là để nấu thêm đây thôi . Chứ ăn hết từ 10 phút trước rồi .

Hải nhanh nhẩu cướp lời mọi người .

-Này , có thật không đấy ? để tôi kiểm tra thùng rác thử .

Tôi dùng ánh mắt nghi ngờ để nhìn mấy tên này , chạy đến thùng rác thì chỉ có mấy cái vỏ mì tôm của tôi vất vào mà thôi . Không lẽ mấy tên này ăn nhiều vậy sao ?

- 8 người và 10 gói mì , vị chi là mỗi người ăn hơn 1 gói . Thế mà vẫn đòi ăn tiếp à ? Nhìn mấy anh toàn là công tử con nhà giàu , ăn thì có thiếu thốn gì đâu mà ăn nhiều vậy ?

Tôi quay ra hỏi .

-Thế chả nhẽ là con nhà giàu thì phải ăn ít sao ?

Duy quay lại hỏi tôi .

-Không hẳn , chỉ là thấy lạ mà thôi . Thà nói rằng món ngon mà muốn ăn tiếp thì tôi còn hiểu được . Đằng này chỉ là mì tôm mà sao mấy anh ăn nhiều thì thấy hơi lạ .

Tôi nói ra suy nghĩ của mình .

-Có gì khó hiểu đâu nào ? Tụi này đa số đều dậy muộn , hơn nữa vì việc lúc sáng mà không kịp ăn . Đi thi mệt nên giờ ăn nhiều là chuyện bình thường mà .

Việt giải thích .

-Ồ thế à ?

Tôi hỏi lại

-Chứ còn sao nữa .

Mọi người cùng đồng thanh nói .

-Vậy giờ muốn ăn thêm không ?

-Có .

-Vậy tự đi mà nấu đi , tôi hết hứng nấu ăn rồi .

Sau khi cho mấy thằng điên này ăn dưa bờ xong , tôi háo hức đi ra phòng khách vì tôi đang rất vui mà . Gì chứ mấy vụ cho ăn dư bờ là tôi rất giỏi , mà cũng chính vì lũ nào cũng nói như thế nên ai cũng toàn đánh tôi mà thôi , nghĩ lại mà thấy thật kinh hãi . Ngược lại tâm trạng vui vẻ của tôi là 8 gương mặt với nhiều tâm trạng khác nhau nhưng vui vẻ cười đùa thì tuyệt nhiên không có .

Hơn nữa nghĩ lại thì mấy người cũng tội , chưa ăn uống gì mà lại phải chịu nhịn đói . Ăn thì ăn được một miếng cũng chẳng bỏ bèn gì cả . Ngay cả tôi đây mà một lần ăn cũng ăn hết 3 4 gói mì nói gì mấy anh chàng này , ít nhất thì cái dạ dày của con trai cũng gấp đôi con gái chứ . Hơn nữa theo mấy người này thì vì tôi nên họ mới đói .

Vậy giờ tóm lại là có nên vào nấu không nhỉ ?

Nên và không nên là hai vấn đề khác nhau rất nhiều .

Nhưng mà lương tâm của tôi .

Thôi thì đành chịu vậy , cố gắng nấu thêm cho mấy người này ăn không thì đói cũng tội tội .

Nghĩ là làm , tôi bước vào cái phòng bếp lần thứ 3 trong ngày . Những mà lần này thì thái độ có tốt hơn một chút . Nói chung là cứ xem như đang tích đức cho con cái sau này .

-Mấy người cứ ngồi đó đi , chờ tôi vài phút rồi tôi nấu cho mà ăn .

Tôi bật bếp ga , mở tủ lấy mì rồi bắt đầu nấu .

-Đúng là tâm trạng thay đổi đến chóng mặt , có lẽ em nên đi làm diễn viên đó Ú . Anh chắc chắn em sẽ nổi tiếng cho mà xem .

Hoàng vừa uống nước vừa nói .

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Ước Mơ Và Nhóm T2

Hà hà đúng là đoán đúng ước mơ của tôi thật , tôi rất thích làm diễn viên nên 16 năm qua tôi đã rèn luyện cho mình một tâm hồn vô cùng phong phú , có trí tưởng tượng sâu xa và hơn nữa là tâm trạng luôn luôn thích hợp trong mọi hoàn cảnh .

Nhưng mà nói đi thì cũng phải nói lại . tôi cũng thích nghề bác sĩ nữa . À mà cũng không hẳn . Tôi thích rất nhiều nghề , theo ba tôi , mẹ tôi , bạn bè và cả bản thân nữa .

Ví dụ như ba tôi thì thích tôi làm bác sĩ , ừ thì tôi cũng thích làm bác sĩ để cứu người dù cho tôi rất sợ khi nhìn thấy máu . Chắc có lẽ nếu khi tôi đi làm bác sĩ chữa trị cho bệnh nhân , vừa nhìn thấy máu cái chắc tôi xỉu tại chỗ mất , thật là khi đó không biết tôi là bác sĩ cứu bệnh nhân hay là tôi là bệnh nhân để mọi người cứu nữa

Còn mẹ tôi thì thích tôi làm tôi làm cô giáo . Ước mơ làm cô giáo trong đầu tôi vẫn không phai mờ , tôi thích được dạy học sinh cho chúng nên người và có thể giúp cho đất nước sau này . Nghề giáo viên là một trong những nghề mà tôi thích .

Nhắc tôi thì cũng không thể quên được cái ước mơ của con Lan được , nó muốn tôi trở thành người mẫu ảnh kiêm luôn ca sĩ và diễn viên . Nghề chụp ảnh là vì tôi có nụ cười tươi tắn , Nghề diễn viên thì là do giỏi đóng kịch . nhưng mà cái nghề ca sĩ thì tôi lại vô cùng ái ngại . Tôi cảm thấy mình có giọng hát rất chi là tệ , suốt mấy năm học tôi rất ít hát . Lúc nào cũng cố tránh đi , ai bảo là “ hát hay không bằng hay hát mà hay hát rồi sẽ hát hay “ cơ chứ , tôi thích thích hát lắm nhưng mà tôi hay hát mà tôi đâu cảm thấy mình hát hay đâu .

Mà tôi lại nghĩ nhiều rồi . thật là phải tập lại suy nghĩ thôi .

-Anh cũng giỏi nhỉ , biết nghề mà tôi yêu thích cơ đấy .

Tôi vừa nấu mì vừa trả lời Hoàng .

-Giữ chứ ? cô tính làm diễn viên á .

Minh hỏi tôi với ánh mắt vô cùng ngờ ngàng .

-Thế tôi làm diễn viên thì có vấn đề gì à ?

Tôi quay ra hỏi Minh với ánh mắt mà theo con người ta là ánh mắt không được hài lòng .

-À không có gì , chỉ là có sở thích giống tôi mà thôi .

Mình cười toe toét như vớ được cây vàng bốn số chín . (vàng 9999 ý □)

-Thế thì anh cũng muốn làm diễn viên .

Hoàng cười tươi xông vào nói .

-Thế thì thà anh nói cả hội T2 của mình làm diễn viên hết cho rồi có phải khỏe không ?

Duy nói rồi lấy ly nước uống .

-Phải đấy , chả phải anh em mình cùng hứa là làm gì thì sẽ làm chung với nhau một ngành luôn sao .

Hải cười .

Thì ra 8 người này lập lại thành một hội tên là T2 , đã thế còn rủ nhau sẽ học chung một ngành nữa cơ chứ . Có vẻ họ cũng thân thiết như tôi và Lan thì phải . Đúng là tình bạn có khác , luôn luôn rất đẹp .

-Vậy mấy anh tên gì ? sinh năm nhiều nữa để tôi còn biết gọi tên .

Tôi vừa nêm gia vị vừa hỏi . Vừa là vì muốn biết tên gọi cho dễ , vừa lại khá tò mò về nhóm T2 này .

-Để tôi nói cho .

Hải nhanh miệng nói trước .

-Nhóm T2 gồm có 8 người . Cùng học chung với nhau một lớp , có sở thích khá giống nhau nên lập lại thành một nhóm . Chia theo ngày tháng sinh mà xưng hô , không chia ai là đại ca hay gì cả , ai cũng có quyền trong nhóm hết , chỉ thích thì gọi đại ca cho vui mà thôi , còn lại khi ai cần gì thì cứ lên tiếng là cả nhóm sẽ cùng giúp đỡ . Hơn nữa nhà cũng khá là gần nhau nên rất thân với nhau .

Hải giải thích cho tôi hiểu .

-Tôi hỏi tên và năm sinh cơ mà .

Tôi hỏi vặn lại Hải .

-À quên , mãi giới thiệu .

Hải đưa tay lên đầu gãi về ngại ngùng .

-Tụi này sang năm đều lên 11 cả . Anh Hoàng sinh tháng 1 nên là anh cả , tiếp là anh Duy tháng 2 , anh Minh thì tháng 3 , Việt thì tháng 4 , Tùng tháng 6 , Kiên tháng 8 , Tiến tháng 9 và cuối cùng là tôi – Hải tháng 11 . (đọc nhưng đừng sợ rồi vì quá nhiều người nhè , toàn nhân vật phụ góp nên không à hehe)

Hải lại tiếp tục giải thích cho tôi .

Tóm lại là bây giờ tôi đã hiểu , tất cả cũng đều bằng tuổi tôi cả . Thế mà tôi cứ ngỡ là mấy người này phải học 12 không thì cũng đại học hết rồi . Thật là tôi cũng bị ăn dưa bở , cứ ngỡ là lớn hơn tuổi , không ngờ lại bằng tuổi . Đúng là bực mình mà .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Xưng Tau Mày

Nhưng tóm lại là giờ tôi đã hiểu ra là tôi bị lừa , thật là quá nhục nhã . Trong cuộc đời tôi từ khi sinh ra đến bây giờ có lẽ lần này là lần tôi bị lừa lâu và bị ăn dưa bở một cách ngoạn mục như thế này .

-Vậy các anh đều bằng tuổi tôi ?

Tôi chống hông hỏi .

- Tất nhiên rồi .

Tất cả cùng cười tươi nhìn tôi và nói một cách bình thản .

Và cái thái độ đó , cái thái độ làm tôi vô cùng ghét . Đúng là mấy thằng dở người , bằng tuổi mà khi tôi gọi bằng anh lại không có ý kiến gì cả . Ít ra thì cũng nên nói rằng là chúng ta bằng tuổi , cậu có thể gọi tên tôi cũng được , nhưng mà nếu thích thì cứ gọi anh cũng không sao . Đây , có phải như thế thì hay không , đằng này lại bắt tôi phải gọi bằng anh đến sái cả miệng .

Cuộc đời tôi từ trước đến giờ , đa số thì toàn xưng hô là tau mày ca r , cũng như mấy thằng bạn học 12 rồi học đại học chơi với tôi đấy thôi , đứa nào mà lịch sự tí thì còn còn gọi anh xưng tôi , cứ thẳng nào thân thiết rồi lảng nhăng trắng hoa là tau mày tất . Mà đứa nào gây sự nữa là bà và mày luôn .

Ấy vậy mà giờ đây phải gọi một đồng người điên điên bằng anh , nhục nhã , nhục nhã quá .

- Thế sao khi tôi gọi anh không ai nói gì cả ?

Tôi hỏi .

- Thì con gái phải gọi con trai bằng anh chứ , chả nhẽ xưng tau mày à ?

Hải trợn mắt nhìn tôi – một ánh mắt với sự ngạc nhiên vô cùng .

- Bộ tôi không thể kêu mấy người là tau mày sao ?

Tôi đá đểu lại .

- Không hẳn , nhưng mà gọi bằng anh mới đúng .

- Thế tôi không gọi có được không ?

Tôi cười hiền – một nụ cười che giấu sự bức mình .

- Không !!!!!!!!!!!!!

Tất cả cùng đồng thanh nói .

- Vậy ở nhà này ai là người có quyền cao nhất ?

Tôi khoanh tay lại hỏi . Mà thực ra là cũng không cần trả lời thì tôi cũng biết câu trả lời rồi . Tuy hơi hơi thừa tí nhưng tốt cho sau này thì tất nhiên là phải hỏi rồi .

- Tất nhiên là nhà cô thì cô có quyền rồi .

- Vậy sao tôi không thể gọi tau mày được ? Tôi là người có quyền cơ mà .

Tôi cười , gì chứ trong việc cãi mà đòi hỏi tôi sao . Một con bé mệnh danh là lạnh chanh già mồm của khối mà lại thua mấy con tép như thế này ư ? Mà có lẽ là cũng có chứ , nhưng trường hợp thắng tôi thì chắc cũng chỉ có trong giấc mơ mà thôi . Bởi vì sao ? bởi vì tôi luôn biết chọn hoàn cảnh và lời lẽ để nói . Đã ***** và đã nói thì phải cho ra ngô ra khoai luôn chứ không thể nửa người nửa thú được , và thua trong đấu khẩu thì càng không thể có .

Mà tóm lại là tôi phải thắng , chỉ thế thôi .

- Thì gọi thế không quen thôi . Mà tuyệt đối là không được .

Mình nói một cách nhìn có vẻ nghiêm túc .

- Ô , thế chuyện mấy người quen hay không quen có liên quan gì đến tôi không nhỉ ? Vội lại tại sao lại tuyệt đối lại không được ? Tôi đâu có quen biết hay là họ hàng gì đâu mà lại không thể xưng tau mày ?

Tôi lại xoáy tiếp , đúng là lâu rồi mới lại ***** nhau , từ lúc nghỉ hè đến giờ là đã không còn được hành nghề ***** nhau rồi chọc phá bạn bè nữa . Buồn thật , đúng là tại sao hồi đó tôi không nghịch cho sướng nhỉ ? giờ không được nghịch với bạn bè nữa rồi . Tiếc một quá khứ huy hoàng quá .

- Thì đã bảo là không được rồi cơ mà .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Âm Mưu

Thật là lạ , chuyện tôi xưng hô thì có liên quan gì đến mấy người này đâu mà họ dám có ý kiến nhỉ ?

Mà tóm lại là không có chuyện lên tiếng ở đây , đây là nhà tôi , còn tôi thì tạm thời là chủ nhân của ngôi nhà này nên tôi là người có quyền hành cao nhất ở đây .

-Này , thế cho tôi hỏi một điều này được không ?

Tiến lên tiếng và cắt ngang suy nghĩ trong đầu tôi .

-Học ở đâu cái kiểu cách ngang suy nghĩ của người ta đấy hả ? Học bài Lịch Sử chưa mà nói vậy ? Nhưng thôi , coi như là lần đầu chưa biết nhau , hỏi đi .

Tôi bực mình nhưng mà đành cố nén giận , dù sao thì suy nghĩ thì cũng chỉ là suy nghĩ của riêng tôi mà thôi nên làm sao mà cậu ta có thể biết được là tôi đang suy nghĩ hay không mà nói và không nói cơ chứ . Hơn nữa cấm người khác nói thì cũng không thể được , mà nếu có cấm được thì việc gì nhà nước lại phải ban hành cái quyền “ tự do ngôn luận ” . nên thôi đành nhịn thôi , chứ mà cấm thì hóa ra tôi còn “mất lịch sự ” hơn cậu ta à .

-Thế giờ còn cách xưng hô khác không ? tự nhiên cô lại xưng hô với tụi này là tau mày thì lạ lắm . Từ trước đến giờ chưa ai xưng hô như thế với tụi này cả .

Tiến vừa nói vừa đưa hai tay đưa qua đưa lại minh họa .

Mà cái hành động đưa tay làm như không thể đó lại khiến tôi vô cùng ghét . Tôi đâu phải trẻ con đâu mà phải có thêm hình ảnh minh họa thì mới có thể hiểu được cơ chứ . Với lại tôi cũng không phải là người nước ngoài nên không thể hiểu được tiếng việt . Thật là làm như khinh thường tôi lắm . Bực mình thật .

-Thì cứ coi như là trường hợp ngoại lệ cũng được chứ sao .

Tôi lại nói tiếp , tóm lại là phải nói đến khi nào tôi thắng thì thôi .

-Không được là không được . Không được xưng tau mày .

Duy nói lớn .

Nhưng mà hần ta có quá là vô duyên không nhỉ ? tôi đâu liên quan gì đến anh ta đâu mà anh ta lại hét lên như kiểu ra lệnh cho tôi thế cơ chứ ? Tôi là tôi và cậu ta là cậu ta , hai giới tính khác nhau và chả liên quan gì đến nhau . Vì thế không ai đụng chạm nhau là tốt nhất , chính vì vậy anh ta không nên hành động như thế nhưng anh ta đã không biết điều thì thôi , tôi cũng không cần biết điều với mấy người này nữa . Hơn nữa tôi vừa cho họ một cơ hội , tôi đã tha lỗi cho họ rồi mà còn dám lớn tiếng nói tôi nữa .

Mà cũng không thể nói như vậy được , tôi chỉ là một con bé bình thường , không có gì là nổi trội ngoài cái tật lạnh chanh già mồm cả . Còn mấy người này thì nhìn cũng biết là con nhà giàu rồi , nhìn mặt cũng không đến nỗi là ngu dốt nên chắc cũng học giỏi . Cũng thuộc dạng đẹp trai nữa thì chắc cũng lắm cô theo . Vậy tại sao lại đến xin lỗi tôi , nếu như không có âm mưu gì thì chắc cũng không bao giờ mà xin lỗi tôi một cách có vẻ như là rất quan trọng như vậy được .

Tóm lại là chắc chắn sẽ có âm mưu . Nhưng mà là âm mưu gì ? Tôi rất muốn biết , tuy vậy muốn biết thì phải hỏi những người này , mà hỏi thì họ có trả lời không ? chắc chắn họ sẽ nói dối cho mà xem . Tốt nhất là hãy tự điều tra thôi .

Điều tra , điều tra ai và người nào mới được , tôi không quen họ cơ mà .

Ôi trời ơi là trời , sao dạo này đầu óc tôi nó ngu thế này nhỉ . Bực mình quá .

Và giờ lại một vấn đề mới xảy ra tiếp . xin lỗi đã có một chuyện rất chi là khó tưởng tượng rồi . Vậy giờ còn không cho gọi tau mày nữa , thế thì chắc chắn là có âm mưu rồi . Nghi ngờ thật , tốt nhất là nhanh chóng điều tra ra sự thật rồi đuổi hết mấy người này đi ra khỏi cuộc sống của tôi thôi .

-Thế thì xưng gì nữa , ở đây tôi là người có quyền cơ mà . Không được cãi lệnh . Nên nhớ rằng các người còn phải làm theo mệnh lệnh của tôi sau khi tôi xin lỗi .

Tôi hếch mặt lên trời đầy kiêu ngạo , có thể nói như thế . Mà cũng không chắc nữa , chỉ là tôi tưởng tượng thôi chứ tôi đâu biết mấy người này nghĩ gì đâu .

-Thôi mà , không gọi anh cũng không gọi là tau và mày . Xưng tên đi nhé , như thế là êm đẹp nhất .

Hoàng ra mặt nói giải quyết vấn đề .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Vết Đỏ Trên Chấn

Xưng tên à ? cái này cũng được , thôi cho qua chuyện này vậy , không gọi anh em là được rồi . Coi như là cũng không tệ lắm .

Dù sao thì họ cũng đang có âm mưu , vì vậy không nên chống đối nhiều , chống đối nhiều chỉ thiệt cho tôi mà thôi chứ nào có lợi gì đâu cơ chứ .

Mọi chuyện cứ tính sau đi , đến đâu rồi hay đến đó .

-Thôi thì thế cũng được . Coi như là mấy cái chuyện tầm phào cho qua đi .

Tôi giả vờ cho qua mọi chuyện một cách nhanh chóng và lấy lại nụ cười hiền lành .

Đúng là ngày càng phát hiện ra khả năng ứng biến và diễn suất ngày càng cao hơn , hơn nữa lại còn cười như chưa hề có chuyện gì xảy ra nữa .

-Ú này , cho tớ hỏi một câu được không ?

Viết hỏi với khuôn mặt hết sức tò mò .

Có lẽ cậu ta muốn biết chuyện gì đó thì phải .

Theo giác quan thứ 6 của tôi mách bảo thì đó chắc chắn là một chuyện chẳng tốt lành gì , nhưng mà tôi đâu có cơ nào để từ chối cơ chứ . Nhìn mặt cậu ta rất chỉ là nguy hiểm . Phải làm sao bây giờ nhỉ ?

Không trả lời và trả lời , không thể trả lời cũng được nhưng nếu vậy thì vô lí lắm .

Thôi cứ ừ bậy cũng được .

-Ồ , cậu cứ hỏi thoải mái . Nếu tôi biết thì tôi sẽ trả lời .

Tôi vờ như nhiệt tình nhưng ẩn sâu trong đó là cả một âm mưu thăm dò và tò mò cực kì to lớn .

-Cái vết đỏ đỏ như vết máu ở cái chấn của cậu là cái gì vậy ?

Cái vết màu đỏ như máu ở cái chấn ư ?

Chà nhẽ ...chà nhẽ ... Ôi xấu hổ quá đi ..... Mọi người còn thấy nữa , giờ còn hỏi nữa .

Ôi Ú oi là Ú , sao mà mày ngu thế cơ chứ . Tôi tức bản thân đến nỗi muốn tự lấy dao đâm chết mình .

Ồ nhưng mà hôm nay là ngày mùng 8 ư ? Không phải , tôi vừa “ có “ cách đây một tuần cơ mà , làm sao lại như vậy được .

Không phải đâu , chắc chắn là không thể như vậy được .

À mà cái chấn ở trên phòng của tôi ư ?

Trời ơi , thật là cậu ta hỏi nhanh quá làm tôi cũng suy nghĩ lung tung . Chứ thật thì có gì đâu cơ chứ .

Bực mình quá đi , sao tôi lại chưa kịp suy xét mà đã tự tưởng tượng cơ chứ .

Có lẽ phải đi ra ngoài Côn Đảo mà ở với khi cho rồi .

-Thế mấy cậu nghĩ đó là cái gì .. Hí hí .?

Tôi mỉm cười nham hiểm kèm theo có chút đỏ mặt . Có thể nói là nguy hiểm cũng được .

-Tưởng rằng cô có ý định tự tử chứ sao . Nhưng mà sao lại đỏ mặt nhỉ ? Còn cười nữa ....

Việt ngồi hai chân vắt chéo nói, còn hỏi tôi vì sao đỏ mặt và cười. Rồi đang nói thì dừng lại, có lẽ cậu ta đang tưởng tượng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo, Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Sự Thật Về Vết Đỏ Trên Chấn

Trời ơi. Lạy chúa Amen.

Họ tưởng tôi tự sát ư? thật là tếu quá. Cuộc đời tôi đâu đến nỗi cùng đường đâu mà phải tự sát cơ chứ. Thật là chắc họ bị nhiễm phim hàn nhiều quá rồi.

Thật đúng là nực cười quá. Mà cậu ta đang nói thì dừng, tưởng tượng, chắc chắn là sau câu nói của anh ta phải làm mọi người tưởng tượng theo cho mà xem.

Nguy cơ suy nghĩ đen tối là hơi bị nhiều.

-Điên à. đời tôi đang đẹp cơ mà. Việc quái gì vì ba chuyện còn con mà tôi phải tự tử cơ chứ. Tôi không điên như vậy đâu.

-Vậy cô ....

Hải đang định nói gì đó thì tự nhiên mắt đỏ bừng lên rồi không nói nữa.

Nhìn bộ dạng của cậu ta rất chi là nghi ngờ, có lẽ là cậu ta cũng như tôi suy nghĩ lúc này, đầu óc cậu ta thật đen tối quá.

À mà có trách thì cũng trách tôi một phần chứ nhỉ? Chỉ tại cái kiểu nói và cười của tôi nên cậu ta mới suy nghĩ như thế.

Đúng là tôi tự hại bản thân mình rồi. Phải giải thích sớm thôi...

-Đừng có mà suy nghĩ mờ ám nhé. Vết sơn móng tay của tôi mấy ngày trước đó.

Tôi tròn mắt nhìn Hải hù dọa rồi cười dịu dàng.

-À !!!

Tất cả có vẻ như đã hiểu ra mọi chuyện, từ này đến giờ chắc chả có ai suy nghĩ theo hướng trong sáng. Mà ngay tôi cũng suy nghĩ theo chiều hướng không trong sáng thì làm sao mà họ suy nghĩ sáng cho được. Nhưng mà tôi là con gái, họ là con trai cơ mà, cũng phải suy nghĩ khác nhau chứ.

Thực ra là mấy ngày trước tôi có mua mấy lọ sơn móng tay về sơn thử cho vui, cũng chỉ tại chán quá nên chẳng biết làm gì. Mà lúc đó thì mẹ tôi gọi nên chạy đi lấy cái điện thoại vì thế mà sơn nó mới đổ ra trên vết chấn đấy chứ.

Nhưng khổ nỗi là tính tôi thì vốn lười biếng, sơn thì lại khó giặt ra, thuốc tẩy thì không có nên tôi đành để vậy. Tính mua thuốc tẩy rồi giặt và tẩy luôn nhưng lại quên mất.

-Vậy giờ xong chuyện nhé. Đừng có ai tiếp tục tưởng tượng và suy nghĩ lung tung à.

Tôi mỉm cười một cách thoải mái.

Cuối cùng cũng đã ăn xong và giải thích cho mọi người hiểu được cái vết màu đỏ trên chấn rồi. Tâm trạng thật là thoải mái. May mà giải thích kịp thời chứ không chắc mấy thằng điên này lại suy nghĩ bậy bạ cho mà xem. Dù mới tiếp xúc chưa lâu nhưng mà tôi cũng không đến nỗi là không biết mấy người này đen tối như thế nào.

Mà thôi, bây giờ tốt nhất là nên nói điều kiện ra thôi, chứ không để mọi người chờ lâu cũng không tốt.

-Giờ thì mọi người đã ăn no nê, giờ thì tuyên bố điều kiện được rồi đấy nhỉ?

Tôi mỉm cười, một nụ cười hơi nhếch miệng. Tóm lại là như mấy anh chàng đẹp trai mà lạnh lùng cười trên ti vi - một nụ cười đều đều.

Lúc này thì càng bí hiểm càng tốt.

Mấy người này suy nghĩ tưởng tượng cũng cao lắm. Phải làm cho mấy người này sợ thì mới vui.

-Sao em thấy cái nụ cười ấy thật là đáng sợ . – Hải chạy lại ngồi gần Hoàng .

-Chính xác , mong so tai họa không rơi vào đầu mình . –Tiến cũng nói .

-Yên tâm đi , cái này chỉ có thằng Duy với thằng Minh gây ra thôi mà , đầu liên quan tới tội mày đầu mà tội mày sợ .

Hoàng cốc đầu Tiến cùng Hải rồi giải thích .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Lấy Lại Được Chiếc Điện Thoại Yêu Quý

Mà nghe Hoàng nói cũng đúng , sự thực là chỉ có Duy và Minh gây ra tội thôi chứ mấy người này đâu có liên quan gì đâu .

Vậy mà lúc này tôi còn hí hửng vì có thể làm hại được 8 người này nữa cơ chứ . Ôi thật là điên quá rồi .

Nhưng không biết họ có giữ điện thoại của tôi không nhỉ ? Hôm qua vì sơ suất quá mà làm rơi cái điện thoại mất rồi , mà rơi ở chỗ họ nên chắc có lẽ họ cũng giữ lại đây chứ nhỉ ?

Không hẳn , hôm qua chính họ suy nghĩ sai cơ mà . Chắc chắn họ sẽ không phải giữ cái điện thoại của tôi là gì , hơn nữa cái điện thoại của tôi cũng đâu có đắt đâu , chỉ là một chiếc điện thoại bình thường mà thôi .

Nhưng thôi , cứ thử hỏi xem .

Không gì là không thể cơ mà .

-Thế hai anh có giữ điện thoại của tôi không ?

Tôi nhìn Duy rồi nhìn sang Minh .

-Có . Điện thoại của cậu đây , tớ giữ để tính trả cho cậu mà quên mất .

Minh rút điện thoại từ túi quần ra đưa cho tôi kèm theo lời giải thích .

Nhưng mà cậu ta thay đổi cách xưng hô cũng nhanh thật , hôm qua và lúc này thì còn cô cô tôi tôi mà giờ thì cậu tớ . Ôi thật ón rét , thà cứ tau mày mà tôi cảm thấy thoải mái hơn là cậu tớ .

Thật là nổi hết cả da gà .

Mà thôi cũng không nên trách nữa , dù sao lấy lại được chiếc điện thoại thân yêu thì cũng rất chi là may mắn lắm rồi , cứ ngỡ là sẽ không còn tìm ra được nữa mà giờ lại được cầm trên tay thì thật là vui .

Bây giờ thì thăm thía câu “Không có gì là không thể” rồi nhé .

Biết thế hôm qua đừng có phí nước mắt vì tưởng mất điện thoại cho rồi , tự dưng không mất mà cũng ngồi khóc ngon lành , thật là tổn hết cả com nước ăn vào người .

À mà cũng không thể nói thế được , nếu theo suy nghĩ của tôi lúc này thì cái điện thoại của tôi cũng không có khả năng trở về .

Dù sao thì cũng phải cảm ơn cậu ta chứ nhỉ ? Ít nhất thì cậu ta cũng có ý định cầm và trả lại là tốt lắm rồi .

-Cảm ơn cậu nhé , tôi cứ tưởng mất rồi . Không ngờ giờ lại không so cả .

Tôi cười tươi nhìn Minh cảm ơn .

-Không cảm ơn tôi sao ? Chính tôi mới là người giữ điện thoại của cô lại Rồi chính tôi mới là người tìm ra sự thật cơ mà .

Duy nhìn tôi , gọi là với ánh mắt có chút nào đó giận hờn .

Nhưng mà giận cái quái gì chứ , tôi còn chưa xử “đẹp ” cậu ta vì chuyện sỉ nhục lòng tự trọng của tôi tới hôm qua .

Chính vì cậu ta mà tôi đã tức đến suýt đứt mạch máu não mà chết , cũng chính vì cậu ta mà làm tôi phải khóc rất nhiều , vì cậu ta mà tôi đã buồn suốt mấy ngày ....Tóm lại vì cậu ta hết .

Đã thế giờ còn giờ giọng trách móc tôi nữa cơ chứ , bực mình . Tôi sẽ giết cậu ta ngay lập tức nếu như không có luật pháp không có chuyện giết người sẽ mang tội danh rất nặng . Ít nhất là cũng đi tù hoặc là ngồi trong bóng tối mãi mãi .

-Này , trước khi nói thì xem lại bản thân mình đi nhé . Ai là người gây sự trước nhỉ ? chính cậu là người chưa tìm hiểu chuyện mà đã suy đoán rồi còn lên giọng đui tôi cơ mà . Vậy mà giờ còn lớn tiếng gì ở đây nữa .

Tôi lườm cậu ta một cái thật dài , dù cho có lệ mặt cũng phải lườm .

Bực mình lắm rồi .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Mỗi Người Chỉ Cần Làm 3 Điều Kiện Cho Tôi Mà Thôi

Có lẽ cậu ta cũng ý thức được tôi đang bực mình thì phải , thấy cậu ta im lặng chẳng nói gì luôn .

Nhưng thế thì càng tốt , nhìn cái mặt anh ta là tôi đã ghét lắm rồi .

-Thôi , tôi chẳng muốn nói nữa . Nhưng hai cậu đã hứa khi tôi tha lỗi thì sẽ chấp nhận điều kiện của tôi . Nên giờ tôi cũng chẳng nói nhiều đâu . Mỗi người chỉ cần làm 3 điều kiện cho tôi mà thôi .

Tôi nói với thái độ có vẻ khoan dung lắm . Nhưng mà 3 điều kiện thì hơi bị nhiều , có lẽ họ sợ lắm đấy .

Đúng là nghĩ lại mình hơi ác , nhưng “ ác sống lâu hiền hậu nhanh chết “ . Cứ sống ác một tí để được sống lâu thì có giết người tôi cũng giết đấy chứ .

Chỉ nói thế thôi chứ bảo tôi đánh người tôi còn không dám chứ đừng nói là giết người . Chẳng qua vui thì tôi nghĩ thế thôi chứ tôi nào dám .

-3 điều kiện à ? Cũng không quá tệ .

Minh cười còn đều hơn tôi vừa cười nữa .

Nhìn mặt cậu ta mà tôi muốn cho cậu ta một “quyền ” cho bõ tức .

Mà nói thật là mặt cậu ta rất chi là gian ác , cứ như là con sói trong truyện “ Cô bé quàng khăn đỏ vậy ”, tôi hơi bị sợ cái khuôn mặt như vậy và điều đó cũng khiến tôi hơi bị chùn bước trước cái điều kiện của mình .

Dừng lại suy nghĩ về nụ cười của Minh , hãy nhìn sang mặt của Duy đi .

Một nụ cười nhếch lên tạo thành một đường cong hơi bị hoàn hảo .

Nhưng ở vào vị trí của tôi thì cái nụ cười của Minh cũng đủ làm tôi ám ảnh lắm rồi . vậy mà bây giờ Duy lại còn cười nữa , thật là làm tôi sợ hơn .

Thật là mấy người này quá nguy hiểm .

Cần phải tránh xa thôi , sợ quá rồi và cũng ớn lắm rồi .

Tự nhiên ruột gan tôi lại nóng lên , cứ như là sắp có chuyện gì nguy hiểm sắp xảy ra vậy . Không biết là có tai họa gì sắp đổ lên đầu tôi nữa đây , mỗi lần ruột gan tôi nóng lên là lại có chuyện , không bị mất tiền , bị người khác đánh , gọi lên bảng kiểm tra , bị **** ... thì cũng có chuyện tôi tệ xảy ra .

Chắc là không phải đâu , chỉ là do quá sợ nên tôi mới cảm thấy vậy thôi .

Đúng như vậy , tất cả chỉ do tôi quá sợ . Trong nhữn giấc như thế này thì tôi phải bình tĩnh mới được , không thể vì sợ mà mất hết lí trí .

Mà có lẽ tối nay tôi phải uống cà phê thì mới ngủ được mất , chứ không chắc tôi sẽ thức nguyên đêm vì sợ hãi và bị ám ảnh mất .

-3 điều kiện là quá nhiều à ?

Tôi hỏi rồi cười , dù rằng lòng tôi nghĩ một đằng nhưng mà khi nói lại là một nẻo , lí trí và tình cảm của tôi lúc này không đi chung một đường . Cười là một liều thuốc của tinh thần , chính vì tôi đang sợ nên tôi mới cười như vậy .

-Không . Tôi nghĩ là không thừa và cũng không thiếu .

Duy nói rồi nhìn tôi .

Ánh mắt của cậu ta rất tự tin .

Chính xác là cậu ta càng tự tin thì tôi lại càng sợ hơn . Không biết tôi có tự làm hại bản thân mình không nữa .

Nếu như không có chuyện gì xảy ra , tôi thì tôi sẽ ăn chay ngày 14 , 15 , 30 và mùng 1 âm . Và liên tục trong 5 tháng .

Có thể là nói rằng điều kiện để tôi sống yên ổn là hơi ít , nhưng mà đối với một con bé để việc ăn uống lên hàng đầu như tôi là quá lắm rồi .

Ngay cả con Lan – con bạn thân nhất của tôi cũng nói tôi : - Mày chả khác gì con heo , nhìn cái mặt mày là tau đã thấy chữ “ Thực ” to dán ở mặt mày rồi .

Đấy , một tháng 4 ngày . 5 tháng là 20 ngày . Thế là quá đủ rồi .

Tuy vậy tôi cũng không trách bản thân mình vì sao tôi lại nói như vậy vì tôi rất thích ăn chay , ăn chay không những ngon mà lại còn rất khỏe cho cơ thể , chứ thử nghĩ suốt ngày thịt , cá , tôm cũng rất là ớn . Lâu lâu phải thay đổi khẩu vị một chút thì mới có thể sống và yêu ẩm thực được .

Nói chung là không hứa thì tôi cũng ăn chay những ngày đó rồi . Chỉ tiếc là chỉ ăn những lúc tôi đi chùa mà thôi . Còn về nhà thì tôi cũng ăn chất có động vật rồi .

Còn bây giờ tôi hứa thì khác , hứa rồi thì cả ngày tôi chỉ ăn những gì có liên quan đến thực vật .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Hãy Tưởng Tượng Đi

-Đúng vậy , 3 điều kiện là đủ rồi .

Mình đồng tình với ý kiến Duy .

Về mặt của hai người này rất chi là đặc trứ và có một phần nào hí hửng nữa .

Thật là đáng sợ .

Cứ nghĩ rằng được hành hạ họ thì họ phải sợ lắm , không ngờ lại làm cái bộ mặt tươi cười chứ không phải là vô cùng lo sợ . Đã thế còn hí hửng lắm nữa mới ghê .

Thật là không biết phải làm sao thì mới vẹn cả đôi đường đây .

Làm sao để hành hạ những người này .

Làm sao để tôi không còn lo sợ nữa .

Làm sao cho mấy người này sợ tôi .

Làm sao để sau khi hành hạ thì chỉ cần nghe tên tôi là họ sẽ chạy xa hàng nghìn ki-lô-mét .

Làm sao .....

Tóm lại là làm sao bây giờ ??????

-Thôi được . Thế thì coi như đã xong việc . 2 cậu , mỗi người phải làm 3 việc cho tôi , làm và không được có ý kiến . Ok ?

Tôi nói rồi cười tươi . Tôi sẽ dọa cho mấy người này sợ chết khiếp .

Làm và không được có ý kiến . Vốn từ của tôi thật là nham hiểm . Chắc chắn câu nói này của tôi sẽ làm cho 2 người này sợ chết khiếp luôn cho mà xem .

Có thể là cướp nhà băng , đi quét dọn , rồi là chạy ra đường – bắc loa lên và nói rằng : “Tôi bị điên , đừng lại gần tôi ” không thì “Tôi bị gay , đừng lại gần tôi ” .

Ha ha ha , thật là sung sướng . Thật vui lắm sao khi nghĩ đến mấy cái ý tưởng như vậy .

Tuy nhiên những suy nghĩ này quá tầm thường . Tôi phải kiếm trò gì thật độc đáo mới được .

-Làm việc đàng hoàng và đúng với chuẩn mực của xã hội đấy nhé , nhìn mặt cậu có vẻ nguy hiểm lắm .

Viết nhìn tôi nói kèm theo cái mặt ngu ngu ngơ ngơ .

Có lẽ tôi biểu lộ hơi nhiều thì phải , gì mà đúng với chuẩn mực xã hội cơ chứ . Hình như là cậu ta suy nghĩ hơi bị nhiều quá rồi thì phải , à mà phải nói là suy nghĩ của cậu ta rất đen tối . Chỉ có đen tối nên mới dùng những từ như vậy chứ nhỉ ?

Mà thôi tôi sẽ cho qua , ít nhất thì cũng nhờ lời nói của cậu ta mà khuôn mặt của Duy và Minh có vẻ nhẵn lại . Chắc là suy nghĩ rồi ha ha ha .

-Chuẩn mực xã hội ư ? Từ điển của tôi không có những từ đó .

Tôi vừa nói vừa kèm theo một nụ cười .

Bây giờ là thời cơ để trả thù , những người này làm tôi sợ như thế nào thì giờ tôi sẽ làm cho họ sợ tôi như vậy . Ha ha ha .

Thật là tự khâm phục bản thân khi biết dùng từ một cách đúng lúc .

-Này , không được làm việc gì có hại đến danh dự , lòng .. lòng tự trọng , đạo đức , ảnh hưởng đến người khác .

Minh nói nhưng có chút hơi lo sợ .

Vậy là kế hoạch củ tôi đã thành công rồi ha ha ha .

Cậu ta đã sợ đến mức nói lắp bắp rồi . Vui quá , vui quá .

Nhưng mà không hẳn chỉ là Minh đâu nhé . Cả Duy và những người còn lại cũng như vậy .

Họ đều đang lo sợ , sợ hãi quá . Không ngờ cái cảm giác làm cho người ta sợ lại tuyệt vời như vậy .

Hãy cứ tiếp tục tưởng tượng đi , tưởng tượng thật cao và thật xa vào . Và càng cao càng xa càng tốt ha ha . Tôi sẽ giết mấy người bằng cách cho mấy người suy nghĩ , một kế hoạch thật tuyệt vời . Giết người không cần bằng dao kéo . ha ha ha ....

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Kế Hoạch Bí Ẩn

-Thì chỉ là 3 điều kiện thôi mà , hai người cứ yên tâm đi . Nhìn mặt tôi hiền lành thế này thì làm sao mà hành nghề đạo tặc được .

Tôi vừa nói vừa cười . Một nụ cười thân thiện hiền lành , có thể ví rằng như thiên sứ .

Nhưng mà tôi biết rằng , câu nói và nụ cười của tôi chỉ làm họ thêm sợ hãi và suy nghĩ mà thôi . Tôi vốn giỏi trong mấy trò hù dọa người khác mà .

-Thế điều kiện của cậu là gì ? Nói điều kiện đi .

Duy hỏi , dù rằng là mặt cậu ta không hiện lên nỗi sợ hãi nhưng qua giọng nói thì tôi cũng có thể cảm nhận được nỗi sợ trong người cậu ta .

-Điều kiện à ? tôi chưa nghĩ ra .

Tôi nói xong thì huyết sáo tỏ như vẽ rất chi là vô tư .

Đây , cái kế hoạch của tôi đã thành công rồi , cụ thể là họ đang sợ hãi đấy thôi .

Thật là sung sướng . Thích quá . Vui quá . Cảm giác cứ như đang ở trên thiên đường vậy .

-Đưa số điện thoại của hai người đây . Tôi sẽ lưu lại , khi cần và nghĩ ra được điều kiện thì tôi sẽ gọi để thông báo .

Tôi sẽ làm cho cái kế hoạch này trở nên bí ẩn , hà hà càng bí ẩn càng tốt mà . Vui thật . Tôi sẽ làm cho mấy người này phải tò mò , và khi chúng ta tò mò thì trí tưởng tượng sẽ luôn luôn được khai triển ra một cách vô cùng phong phú .

Mà mấy người này thì trí tò mò và tưởng tượng rất cao . Chính vì vậy có lẽ tôi nay sẽ không ai ngủ ngon - ngoạ

-À cái đó thì khỏi . Tôi lưu số tôi và Duy vào máy của cậu rồi .

Minh hí hửng cười . Ánh mắt thì sáng lên như vó được vàng . Có vẻ như cậu ta rất vui .

Cậu ta cũng nhanh thật .

-Thế em lưu số anh vào chưa ?

Hoàng hỏi Minh .

-Số anh thì lưu vào làm gì ?

Minh nói mà chả thèm nhìn Hoàng .

-Thế thì để anh tự lưu .

Hoàng nói xong thì tự giựt lấy điện thoại trên tay tôi vì tôi đang lấy điện thoại ra để kiểm tra mà .

Nhưng chưa kịp kiểm tra thì đã bị chụp rồi .

-Để em lưu nữa .

Việt cũng giành lấy điện thoại rồi lưu lại .

Giờ thì điện thoại tôi đều có số của 8 người này , và số điện thoại tôi cũng nằm trong danh sách của họ nữa .

Cũng chẳng hiểu vì sao mà mấy người này lại khoái biết số điện thoại tôi như vậy nữa . Có khi nào là muốn hẹn hò không ???

Chắc là không có chuyện đó đâu . Tôi suy nghĩ nhiều quá rồi .

Tóm lại là sẽ có âm mưu .

Nhưng mà giờ mọi chuyện cũng coi như xong rồi đấy nhỉ ?

Đến giờ đuổi cổ mấy người này ra khỏi nhà rồi he he .

-Mọi việc đã xong , giờ thì mấy người có thể ra về rồi .

Tôi mỉm cười nhả nhặn cùng kết hợp với tay chỉ hướng ngoài cửa .

Nhưng mà giờ tôi mới chợt nghĩ đến một điều , đó là họ vào nhà tôi bằng cách nào ??????

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Khóa Cửa

Họ vào nhà tôi bằng cách nào nhỉ ? Không lẽ họ có chìa khóa vào nhà tôi ư? hay là bẻ khóa nhỉ ?

Có lẽ trường hợp bê khóa là xảy ra nhiều nhất . Đạo này lưu manh giả dạng nhiều lắm . Thật là đáng sợ . Báo đài , ti vi . internet đăng tin nhiều lắm – tin tức tràn ngập .

-Mấy người,vào nhà tôi bằng cách nào vậy ?

Tôi vừa hỏi vừa chỉ vào cái ổ khóa .

-Thì trèo tường vào chứ còn sao nữa , hỏi hơi bị thừa đấy.

Thì ra là họ trèo tường vào . Tôi gật gù vì đã hiểu được vấn đề này , vậy là họ đâu có bê khóa hay là gì đâu nhĩ . Thế mà nãy giờ tôi cứ suy nghĩ mãi cho mệt .

Ồ nhưng mà họ trèo tường vào nhà tôi đấy .

Chỉ có trộm mới trèo vào nhà thôi chứ .

À không không hẳn là trèo tường vào nhà người khác thì đều là trộm .

Tôi ngày xưa cũng toàn trèo vào nhà mấy đứa bạn đấy thôi .

Trèo tường vào thì không có gì là nghiêm trọng lắm , mà điều quan trọng là họ vào nhà tôi kia , tôi nhớ là trước khi đi ngủ tôi đã khóa cửa cẩn thận rồi cơ mà . Sao lại có chuyện họ vào nhà tôi được nhĩ ?

Vậy chả nhẽ họ là trộm thật ư ? chỉ có trộm mới có thể làm chìa khóa rồi vào nhà tôi mà thôi .

Phải thăm dò thôi , ít nhất thì cũng biết để lần sau phòng tránh . Chứ mà như mấy anh chàng này thì đồ nhà tôi chả mất gì đâu . Bởi vì sao , nhà họ giàu hơn nhà tôi rất nhiều mà .

-Tôi nhớ là tôi đã khóa cửa rồi cơ mà ? Mấy cậu trèo tường thì chỉ vào được ở vườn thôi chứ làm sao mà vào nhà tôi được ?

Tôi đặt ra câu hỏi nghi vấn với mấy người này .

-Cậu thử nhìn lại chiếc chìa khóa nhà của cậu đang ở chỗ nào hay là ở trên cửa ra vào .

Duy lờm tôi rồi nói .

Tôi nhìn ra cửa , chìa khóa và ổ khóa đang tay trong tay nắm tay nhau . Vậy là trong lúc mệt nên tôi chỉ mới bỏ chìa khóa vào , còn chuyện khóa cửa thì chưa kịp xảy ra .

Chính vì vậy nên họ mới có thể vào nhà tôi một cách dễ dàng mà không tốn một chút công sức nào .

Trời ơi là trời , sao tôi lại ngu thế này . Ú ời là Ú , mày đúng là con điên ngu nhất thế gian mà . Tự hại chính mình , đúng là không có ai ngu bằng . Đúng là tự nhiên lại đi trưng bày tính xấu của mình cho mọi người biết . Số phận tôi sao mà nó thảm thương đến như vậy cơ chứ .

-Chắc tại lúc đi về mệt quá nên tôi quên khóa cửa ý mà .

Tôi ngượng ngùng giải thích .

-Có ngày trộm nó vào nhà kẻ dao vào cổ cho mà xem . Rồi đến khi đó mới hiểu thế nào là sai .

Duy lại lờm tôi .

Đúng là cái đồ vô duyên , tôi có bị trộm hay là ai giết thì cũng đâu liên quan đến cậu ta đâu mà cậu ta lại lờm tôi như cầm thù thế cơ chứ . Thà bảo rằng tôi là em út , bạn bè thân , người yêu , vợ thì lo lắng như vậy còn nghe được và có lý chứ đằng này tôi và cậu ta đâu có gì đâu mà lại hành động như vậy cơ chứ .

Chắc là cậu ta làm thế để cho tôi biết rằng là cậu ta quan tâm tôi , vì thế mong rằng 3 điều kiện mà tôi giao cho cậu ta sẽ dễ dàng đó mà .

Nhìn cái mặt thấy ghét . Còn lâu tôi mới giao điều kiện dễ dàng cho cậu . Hừ ....

-Kẻ trộm vào thì kệ tôi , không liên quan đến cậu . Khỏi cần quan tâm .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tôi Là Tiên

Tôi bực mình , hếch mặt lên trời nhìn tường nhà , không thèm nhìn Duy .

-Ừ thì kệ cô . Ra mở cổng cho tôi về .

Duy bực mình nói lớn rồi hăm hăm đi ra khỏi cửa với khuôn mặt tức giận .

Nhưng mà cậu ta lấy quyền gì mà tức giận cơ chứ . Đúng là đồ vô duyên hết chỗ nói . Đáng ghét đáng ghét quá .

Mà thôi , việc của tôi bây giờ là tổng cổ mấy thằng cha đáng ghét này ra khỏi nhà tôi cho thoáng mát , phải trả lại không gian đầm ấm và yên bình cho ngôi nhà này . Chứ làm phiền thế này là quá quá nhiều rồi .

-Đi nhé Ú .

Mọi người vẫy tay ra cửa kính chào tôi .

-Mọi người đi nhé .

Tôi cũng lịch sự chào lại cho phải phép vì tôi vốn là người lịch sự mà .

Thế là cuối cùng những người đó cũng đã cuốn gói ra khỏi nhà tôi . Sướng quá , phòn quá .

Khách đi khỏi nhà mà tôi lại thấy vui như thế này thì kể ra cũng hơi kì , nhưng mà thôi , tôi không muốn quan tâm . Tôi có bất lịch sự hay là gì thì cũng kệ . Tóm lại là : Một cảm giác thật là Yomost .

Bây giờ thì việc làm đầu tiên của tôi là phải đóng cửa cẩn thận . Rồi sau đó sẽ là vào nấu ăn thôi , nhịn đói từ sáng đến giờ rồi . Bụng tôi như có bom dội vào rồi .

Cuộc sống như thế này thật là thích , tự do tự tại , không bị ai quản thúc cũng không bị ai làm phiền . Thật là không có gì tuyệt vời hơn . Mà chắc tôi sắp thành tiên rồi đấy ha ha ha . “Ăn ngủ được là tiên ” Mà tôi thì suốt ngày ăn ngủ , bảo sao không thành tiên cho được .

Tôi là tiên , tiên là tôi . Tôi là cô tiên xinh đẹp , đáng yêu , dễ thương , tốt bụng nhất thế gian hà hà . Ôi tôi lại tự sướng nữa rồi .

++++Tại một nơi khác+++++++

Tại nhà Duy .

-Cô ấy nấu nướng cũng được đấy chứ , rất có vị . Lần này kiếm được cô vợ ngoan hiền đảm đang rồi hà hà .

Hoàng gác hai chân lên bàn rồi nói , nói xong lại cười .

-Vợ á ? Ngoan hiền á ? Anh có đang nằm mơ giữa ban ngày không vậy ? Anh nghĩ em và anh Duy sẽ dễ dàng từ bỏ như vậy à ?

Mình ngồi một bên Hoàng liền đưa tay mình lên sờ trán Hoàng . Giọng nói thì lại chẳng hề để nghe chút nào .

-Ồ anh quên mất chuyện này nhỉ ?

Hoàng cười tươi như hoa mới nở .

-Tốt nhất là hai người nên từ bỏ đi .

Duy cười , vừa cười vừa nhìn ra ngoài cửa sổ .

-Đừng có mà mơ .

Hoàng và Minh cùng đứng dậy rồi cốc cho Duy một cái rổ là đau .

+++++++

Phù phù , cuối cùng thì cũng đã ăn no rồi . Sau khi xoi hết 3 gói mì tôm , 10 cái xúc xích , 1 hộp sữa , 5 quả cam và 3 gói bánh thì bây giờ người tôi đang tràn đầy sức sống . Thật là thoải mái khi được ăn no và ăn ngon .

Giờ thì rửa chén bát thôi . Chứ tình hình này là ăn xong thì phải làm , nếu không tôi sẽ lên kg mất . Tuy rằng tôi muốn ăn nhưng tôi chưa hề nói và sẽ không bao giờ nói rằng là tôi muốn béo . Tôi thích như thế này , thân hình chuẩn . người xấu nhưng kết cấu nó hài hòa .

Híc híc , bây giờ thì đau khổ mới tới với tôi sao ? Ngay giây phút này tôi mới thấy cái quyết định cho mấy người này ăn trưa là một quyết định hoàn toàn sai lầm .

Chén bát , đĩa muỗng và nồi thật là nhiều quá đi .Mà từ nhỏ thì tôi vốn đã không có thiện cảm với mấy việc rửa chén bát , vậy mà giờ thì nhiều quá .

Chết mất thôi ...

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Mời Đi Ăn Tối

Chén bát nhiều thế này thì biết khi nào mới rửa xong đây ? Quan trọng là rửa tay nhiều sẽ làm hại da tay cho mà xem .

Bình thường rửa nhiều cũng đã khiến cho tay tôi khó chịu rồi , nói gì lần này tôi mà rửa một đồng chén bát này thì chắc chắn tối nay tôi chẳng thể làm gì mất .

Từ khi sinh ra , có lẽ vì tôi không có thiện cảm với việc rửa chén nên khi đụng vào nước rửa chén là tay tôi lại bị đỏ , rồi ngứa và nhiều hơn là sưng lên trông rất đáng sợ .

Mà đeo găng tay thì tôi không thể rửa được , cứ đeo vào mà cầm lấy chén là thế nào chén cũng tuột khỏi tay . Còn nhớ lần trước tôi hằng hái rửa chén thay mẹ để cho nhanh rồi còn đi sang nhà nội làm đám giỗ . Mẹ tôi bảo đeo găng tay vào mà rửa cho khỏi ngứa tay , tôi vâng lời và kết quả là cả chỗ chén bát không còn được để ở kệ nữa mà phải ngâm ngùi vào thùng rác . Cũng từ đó mà tôi chẳng còn thích công việc rửa bát nữa , ấy vậy mà mẹ tôi thì chả chiều tôi một chút nào , cứ bắt tôi rửa cho quen .

Nhưng dù thế nào thì tôi vẫn bị dị ứng với việc rửa chén , thấy cái chỗ chén bát mà tôi phát ón .

Xin thế là từ nay tôi không dám mời ai ăn uống nữa đâu , như thế này là đã quá đủ lắm rồi .

Mãi thì cũng đã rửa xong chỗ chén bát , cảm giác thật là hạnh phúc biết bao .

Giờ thì online một chút thôi .

À mà đúng rồi , phải lên kiểm việc thôi . Công việc osin đã đổ vỡ rồi .

Phải nhanh chóng kiểm việc để kiếm tiền phụ cho gia đình thôi . Tôi thế này thì đã lớn rồi , đến tuổi biết suy nghĩ cho bố mẹ rồi

“.....”

Tiến chuông điện thoại vang lên . Tôi có điện thoại . Số thì lạ nhưng mà đã có ghi tên . “ Chồng ”

Có lẽ là Hoàng đó mà . Chỉ có hần ta mới đi nhận vợ như vậy thôi .

Thật là trơ trên hết chỗ nói . Thêm vào là vô liên si , dễ tiện nữa .

- Alo .

Tôi chào hỏi với giọng chả tử tế gì . cũng đúng thôi , tôi đâu thích đâu mà bảo nói cho lịch sự với tử tế .

-Vợ à , tối nay đi ăn không ?

Hoàng ở đầu dây nói với giọng hí hửng đến dễ sợ .

Có lẽ mặt cậu ta rất dày thì phải , tự nhiên đi nhận tôi là vợ .Còn gọi một cách rất chi là tự nhiên nữa chứ .

Tôi đẹp thì đẹp thật , tôi không phủ nhận điều này , nhưng mà không đến nỗi tạo ra sét để đánh người ta .

Mà tôi thì đã nói nhiều lần rồi mà còn không chịu sửa nữa chứ . Nhưng thôi , tối nay được đi ăn thì mừng rồi , vừa được ăn ngon không tốn tiền lại phải đỡ rửa chén bát . Bỏ qua vậy .

-Vợ cái con khi , tôi là Ủ , không phải là vợ hay là gì của cậu hết . Nhưng mà đi ăn thì được , mấy giờ đi để tôi còn sắp xếp .

-Yeahhhhhh . Ủ thì không phải là vợ chồng , đừng giận . 6 giờ tớ qua chờ nhé .

Hoàng hét lên làm tai tôi như muốn thủng , may cho cậu ta là tôi quen rồi nên không sao . Chứ không tôi sẽ chuyển đồ đạc sang nhà cậu ta để ăn bám .

6 giờ đi thì sẽ về sớm , thật là vui quá . Ít nhất là không về trễ và rất dễ la làng nếu gặp chuyện không hay .

-Ok . Bye . Nhớ đến đúng giờ nhé .

-Ủ . Bye .

Vui quá , thế là tối nay lại được đi ăn rồi .

Ồ nhưng mà tôi và cậu ta đã quen biết nhau nhiều đâu mà tôi lại đồng ý sớm vậy nhỉ ? Thôi kệ vậy , đến đâu hay đến đó . Chắc chắn rằng cậu ta chẳng có ý xấu đâu vì nếu mà đã muốn xấu thì từ hôm qua lúc đưa tôi về nhà cậu ta đã xử tôi rồi .

Cứ tin tưởng cậu ta cũng được , đâu phải ai cũng xấu đâu mà phải sợ cơ chứ .

Mà bây giờ chỉ mới có 3 giờ 30 phút . Vậy còn hơn 2 giờ nữa mới đi ăn , vậy giờ làm gì đây nhỉ ?????

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Quái Dị Cái Đầu Cậu

Đúng rồi , tốt nhất là online . Tôi cũng đang có ý định online mà .

Xem nào , công việc gì đây nhỉ ?

Phục vụ cho một quán kem . Công việc này có vẻ được đây , làm việc ở quán kem thì lâu lâu sẽ được ăn ké . Hà hà , thế thì còn gì bằng .

Ghi lại địa chỉ nào , mai tôi sẽ đi tới quán kem này thử .

Mà sao dạo này quảng cáo trên mạng nhiều vậy nhỉ ? đúng là thời đại ngày càng phát triển thì internet lại càng là một công cụ hữu ích cho việc truyền bá và loan truyền rộng rãi .

“GPRS – cuộc sống trọn niềm vui . Hãy nhanh tay soạn tin GPRS gửi tới 6789 , bạn sẽ nhanh chóng nhận được nhiều bất ngờ .”

Lại cái quảng cáo GPRS .

Mà nghĩ đến cái quảng cáo này thì tôi lại buồn cười mà cũng buồn lòng .

Còn nhớ tới con em họ hồi nhỏ khi nghe cái quảng cáo này là lại chế thành : “HIV/AIDS cuộc sống trọn niềm vui ” làm cả nhà tôi lăn ra cười .

Nhưng mà chỉ cho con bé nói một lần chứ sau thì cấm không cho nói nữa , biết là con bé chưa ý thức được cái cậu đó làm ảnh hưởng đến người khác như thế nào nhưng gia đình tôi vẫn cấm triệt để .

Gia đình tôi sợ là nếu nó mà nói như vậy thì lỡ nhưng người bị nhiễm bệnh nghe sẽ buồn lắm . Dù sao thì họ bị như thế cũng là một nỗi buồn lớn quá rồi , không nên làm cho họ buồn thêm . Hơn nữa có nhiều người biết vượt qua căn bệnh mà tiếp tục sống thì thử nghĩ xem khi nghe câu nói này họ sẽ buồn ra sao .

Tóm lại là không nhắc nữa , 5 giờ 30 rồi . Chuẩn bị đi là vừa , tốt nhất là đi tắm cho sạch sẽ , thay đồ và đi ăn .

Đúng 6 giờ thì Hoàng đã có mặt trước cửa nhà tôi và còn bấm còi in ỏi . Nhưng thôi , dù sao có tinh thần đúng giờ thế thì được rồi . Ít ra là tôi không

phải chờ đợi .

-Câu chuẩn bị chưa vậy ?

Hoàng hỏi tôi .

Đúng là một câu hỏi thừa , tất nhiên là tôi chuẩn bị rồi chứ . Không chuẩn bị thì làm sao mà tôi đứng ở đây mà khóa cửa để đi chơi được .

Nhưng mà phải công nhận rằng hôm nay cậu ta hơi bị bánh trai . Ăn mang áo quần rất chi là lịch sự , có lẽ là ăn mang như thế để che dấu bản chất đầy mà he he . Tóm lại là “kết cấu cũng hài hòa ” . Tạm duyệt , không phải loại từ vòng gửi xe .

Tuy vậy cái câu nói của cậu ta nên tôi sẽ không cho cậu ta qua khỏi vòng 1 . Ai bảo dám hỏi tôi một câu như vậy .

-Thế nhìn tôi luộm thuộm bản thủ lắm sao ?

-À không nhưng mà đồ cậu mang hơi bị quái dị .

Hoàng lắc đầu rồi nói .

Quái dị .... Tôi ăn mang thế này mà còn bảo là quái dị , một cái áo đen kiểu có viền màu trắng , quần đen và giày đen , à kèm theo cột tóc đen nữa . Như thế mà cũng nói là quái dị , đầu có gì là ăn mang kì lạ đâu cơ chứ .

Đúng là nết cậu ta có vấn đề rồi . Đẹp thế này mà còn chê . Xí .

-Quái dị cái đầu cậu .

Tôi bực mình nói kèm theo giọng điệu thì không hề tử tế một chút nào . Nói tử tế được tôi chết liền .

-Bộ tôi nói không đúng sao ? Con gái mà toàn mang đồ màu đen , đáng ra đã là con gái thì phải mang đồ màu hồng , trắng , xanh , đồ thì mới là con gái chứ .

Đây , lại thêm một câu nói ngớ ngẩn , chả nhẽ con gái không được mang đồ đen ư ? Thật là điên khùng mà .

-Kệ tôi , đó là sở thích của tôi . Giờ cậu còn nói cậu nào nữa là tôi ở nhà luôn đấy nhá .

Tôi nói , lòng tự trọng tôi cũng có hạn . Đi ăn một bữa mà bị nói thế này thì thà tôi ở nhà ăn mì tôm còn hơn .

Không thèm đi làm gì , đi thêm chắc sẽ còn bực mình hơn nhiều .

-Thôi thôi , thế này cũng đẹp rồi .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Tóm Lại Là Phụ Thuộc

Thế là cuối cùng tôi và Hoàng cũng đến một nhà hàng .

Ngược lại với cái cửa hàng mà tôi và Duy cùng tới , không đậm chất thôn quê dân dã mà rất sang trọng nhưng mà sang trọng theo cái cách riêng của nó .

Có thể nói là tùy tâm trạng , tuổi tác mà chọn nơi để ngồi . Teen có , lịch sự trang trọng có , hài hòa có .... Nói chung là đủ cả . Nhưng tôi thích cái quán mà Duy đưa đến hơn .

Mà sao lại nghĩ tới cái tên điên khùng ấy nhỉ ? Phải loại bỏ hẳn ra khỏi trí nhớ thôi nhưng mà sẽ giữ lại cái quán mà Duy đưa đến ở trong đầu vì món ăn ở đó rất ngon , không những ngon mà cái quán còn đẹp nữa .

-Ú , cậu ăn gì ?

-Gì cũng được .

Tôi cười , thực ra tôi đâu biết quán này bán món gì đâu mà gọi cơ chứ . Cứ để cho cậu ta gọi vậy , gọi món gì thì ăn món đó cũng được . Tóm lại là phụ thuộc .

-Cô cho tôi món này ..., món này ... , món này nữa ....

Hoàng gỡ cuốn menu ra rồi chỉ chỉ . Cậu ta gọi hơi bị nhiều .

Điều này làm tôi vô cùng ái ngại .

-Gọi ít thôi , tôi ăn ít lắm .

Tôi cân Hoàng , ngoài miệng nói thế chứ trong lòng thì lại khác vô cùng . Tôi mà ăn ít thì đâu có cái biệt danh Ú .

Dù là hơi trái lòng nhưng không thể ngồi mà xem cậu ta chọn món như vậy được .

Tốn quá nhiều tiền của cậu ta thì phiền hà lắm .

-Không sao , cứ gọi thoải mái . Không ăn hết thì thôi , lo gì .

Hoàng phẩy tay .

Là người giàu thật là sung sướng . muốn gì cũng có .

À mà cũng không hẳn , tôi cũng có con bạn nhà giàu , nó muốn gì cũng có nhưng mà tình cảm thì lại không thể , thật tội nghiệp . Nó muốn ăn chung với bố mẹ một bữa tối mà cũng rất chi là khó khăn .

Nếu mà giàu như thế thì cũng chẳng vui về gì . Gia đình đầm ấm , dù thiếu thốn nhưng vẫn tình cảm và hạnh phúc rất nhiều .

-À , tí nữa mình đi công viên chơi đi .

Hoàng rủ tôi .

Đi chơi à ? nên đi không nhỉ ? Ăn thế này là hơi phiền rồi . Thôi thì tốt nhất là không nên làm phiền người ta quá nhiều .

Dù rằng tôi chưa đi chơi vào buổi đêm bao giờ .

-Thôi , tôi bận việc , không đi được đâu .

Tôi lấy cớ từ chối lời mời của Hoàng .

-Sao vậy ?

-Thì là không đi được thôi mà .

-Ừm , vậy thì thôi vậy . Ngày khác sẽ đi .

Hoàng thở dài .

-Ừ .

Và rồi món ăn được đưa lên . Toàn là món ngon , mùi thơm ơi là thơm .

-Toàn món không có trứng đấy nhé . Cậu ăn đi .

Hoàng cười nói với tôi .

Sao cậu ta biết tôi không ăn được trứng nhỉ ? À đúng rồi , lúc sáng tôi có nói . He he , quả là cậu ta thật biết ý người khác .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Bực Mình

Tôi và Hoàng đã có một bữa ăn ngon . Hiện giờ tôi đang ngồi ở quán Chiều tím để ăn kem và uống nước .

Kem ở đây rất ngon , bằng chứng là tôi đã ăn hết 5 ly kem dâu rồi .

-Cậu có vẻ rất thích ăn kem nhỉ ?

Hoàng hỏi tôi , vừa hỏi vừa khuấy khuấy cốc cà phê .

-Ừ , món tôi nghiện mà .

Tôi mỉm cười trả lời .

Kem là món ăn được xếp vào danh sách ăn uống vào mùa hè của tôi mà .

-Ừm , thế thì tớ sẽ thường xuyên dắt cậu đi ăn kem .

Hoàng cười , nụ cười đầy mê hoặc .

Lời nói thì vô cùng hấp dẫn , nụ cười cũng đẹp . Ôi Hoàng làm máu mê trai đẹp của tôi lại tăng lên rồi .

Nhưng không được , phải kiềm chế bản thân mới được .

-A , anh Hoàng .

Một cô gái từ đâu chạy đến đứng trước mặt tôi . Có lẽ cô nàng này là con nhà giàu thì phải , nhìn cách ăn mặc , giọng nói kèm theo cử chỉ thì tôi đoán là như vậy .

-Chào em .

Hoàng mỉm cười .

-Chào cậu .

Tôi dù không biết ai nhưng cũng chào cho phải phép .

-Cô gái này là ai vậy ?

Cô nàng chỉ vào mặt tôi dù rằng mặt thì nhìn Hoàng một cách đắm đuối .

Thật là bất lịch sự mà , con gái con lừa gì mà người ta đã chào rồi còn không biết mở miệng chào lại .

Chỉ một câu chào mà cô ta cũng tiết kiệm nữa .

Đã thế còn chỉ vào mặt tôi nữa chứ , thật là chả tử tế gì cả .

-Bạn anh .

Hoàng mỉm cười và nói .

Thật là nguy hiểm , nụ cười đầy mê hoặc . Có lẽ cậu ta đang định giết cô gái này bằng vẻ đẹp của mình thì phải ?

Nếu mà như vậy thì gọi là đào hoa rồi . Con trai mà đào hoa thì không có ai tốt đẹp cả , trừ nhưng anh chàng ở trên phim . Còn lại những người mà tôi đã gặp ngoài đời thì không hề thấy ai tử tế .

-Trời , anh mà cũng có bạn như thế này ư ? cô gái xấu xí quê mùa như thế này mà anh cũng coi là bạn à ?

Cô nàng hỏi Hoàng với giọng điệu hết sức ngạc nhiên .

Nhưng mà lời nói của cô nàng này làm tôi rất ghét .

Thực sự là máu nóng trong người tôi đang tăng lên một cách đột ngột và sục sôi .

Mặt mũi tôi thế này mà xấu xí ư ? ăn mang thế này mà quê mùa ư ?

Chả nhẽ trang điểm mắt xanh môi đỏ như cô ta mới là đẹp ư ? Mang váy thì ngắn , hở chỗ này chỗ kia thì là ăn chơi và đẹp sao ??

Có lẽ mắt cô ta bị lệ rồi .

Thật là chả biết gì cũng đòi lên tiếng

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Diệt “Phát Xít ”

Hoàng nói với giọng bức mình .

Thật là cậu ta biết đồng cảm với người khác quá . Tôi lấy làm hãnh diện khi có một người bạn biết quan tâm đến cảm xúc của người khác như Hoàng .

Ôi hãnh diện , hãnh diện quá đi mất thôi .

-Này cô bạn , cô không cảm thấy mình không đủ tư cách để ngồi ở vị trí đó ư ?

Cô nàng đáng ghét chỉ vào chỗ mà tôi đang ngồi , kèm theo cái giọng thì chả hay ho gì .

Thật là làm con người ta mất hết cả cảm tình , đang lấy làm hãnh diện , tâm trạng đag vui mà co ta lại phá vỡ .

Bực mình quá , nhất định phải cho cô ta một trận mới được .

Chính cô ta là người gây sự trước chứ không phải tôi , giờ thì tôi có thể đàng hoàng mà nói cho cô ta một trận mà không sợ người ta nói rồi .

Hơn nữa tư cách để ngồi nữa . Xi , tôi có thừa tư cách còn cô ta mới là người thiếu tư cách thì có . Đã thế còn nói với cái giọng đáng ghét nữa . Bực mình quá .

-Em hơi bị quá đáng rồi nhé Diễm My, đừng tưởng rằng anh không nói gì là em có thể lấn lướt .

Hoàng nói .

Thì ra cô ta tên là Diễm My , tên thì đẹp mà giọng nói tính cách thì ngược lại . Đúng là thật phí khi cái tên đẹp như thế lại bị cô ta phá hủy đi .

-Một con bé không đáng giá như vậy mà anh cũng lên tiếng bảo vệ ư ?

Cô nàng quay sang hỏi Hoàng .

Nhưng mà giờ thì máu nóng trong người tôi thực sự cao lắm rồi đấy nhé . Phải giải tỏa căng thẳng thôi .

-Này cô bạn .

Tôi gọi cô nàng đáng ghét .

-Gi thế con bé nhà quê ?

-Tôi nghĩ là cậu nên xem lại bản thân mình trước khi nói người khác . Tôi và cô thử ra đường xem mọi người nhận xét chúng ta như thế nào nhé , con gái mà không biết một phép tắc đơn giản là chào hỏi như cô thì có đáng để so sánh với tôi không chứ . Hơn nữa với cách ăn mang như cô thì chưa hẳn đã là hơn tôi đâu , nói thật là nhìn cô chẳng khác gì một con bé trong “ Lầu xanh “ cả . Trông thật ngứa mắt và đầy phản cảm .

Hai từ lầu xanh được tôi nhấn mạnh và kéo dài vô cùng . Tôi bực mình thực sự nhưng dù sao cũng cố nén thì cũng cố nén cho luôn , ít nhất là cũng không để Hoàng mất mặt . Đành dùng những từ ngữ thật là nhẹ nhàng vậy dù rằng lòng tôi thì chẳng hề muốn một chút nào .

-Cô là cái thá gì mà dám nói tôi như vậy chứ .

Cô nàng đáng ghét mặt đỏ phừng phừng nhìn tôi như muốn ăn tươi nuốt sống .

-Ú , về thôi .

Hoàng đứng dậy kéo tôi ra về .

Nhưng mà tôi đâu muốn ra về đâu . mà chắc hẳn cô nàng kia cũng không muốn tôi về sớm như vậy .

-Cậu thả tay tôi ra , tớ nói với cô bạn này vài tiếng nữa thì tớ sẽ cùng cậu đi về .

Tôi gỡ tay Hoàng và nói một cách nghiêm túc .

Và có lẽ Hoàng cũng hiểu ý tôi thì phải , cậu ta liền thả tay tôi ra .

-Cô ta không vừa đâu , nói ít thôi rồi về .

-Ừ . Yên tâm đi .

Tôi mỉm cười . Có người ủng hộ tôi thì tôi còn cần lo lắng gì nữa , cứ tiến bước mà đi diệt “phát xít thôi” . Phải cho cô ta biết thế nào là trời cao đất dày , mình tài giỏi thì ắt sẽ có người tài giỏi hơn .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Tôi Bình Thường Chứ Không Tầm Thường

-Giờ thì chỉ còn hai chúng ta , cô muốn nói gì thì nói đi . Nói nhanh để tôi còn về .

Tôi nhìn cô nàng đáng ghét là nói .

-Cô chỉ là loại con gái nhà quê bình thường mà thôi , còn đáng tầm thường nữa . Cô làm sao đủ tư cách để tôi nói chuyện được .

Cô nàng giọng chua ngoa đáng ghét của mình ra nói với tôi . Mặt thì hếch lên trời tỏ vẻ kiêu ngạo .

Đồ đáng ghét . Đáng chết .

Ừ cứ cho là tôi là gái nhà quê đi cũng được vì dù sao tôi cũng từ quê ra ngoài Hà nội này . Ừ thì là tôi bình thường cũng được vì tôi cũng đâu có gì nổi trội đâu .

Nhưng mà cô ta nói tôi tầm thường là không được .

Cô ta nói như vậy là sỉ nhục tôi , làm lòng tự trọng của tôi không còn .

Đấy , cô ta cũng chỉ là một con bé bình thường chứ có cái quái gì gọi là nổi tiếng hay tài giỏi đâu mà dám nói tôi như vậy cơ chứ .

Bực mình . quá

-Tôi vốn đã rất muốn lịch sự với cô nhưng sao cô không chịu hợp tác với tôi cơ chứ ? Chả nhẽ cô không được ăn học tử tế sao ? Hay là cô nhà giàu quá nên trở nên hồng hách . Cô nên nhớ rằng không phải chỉ có cô là nhất mà còn có nhiều người hơn cô nữa .

-Con bé kia , mày dám nói với tao vậy sao ?

Cô nàng kia chống hai tay lên hông , mắt thì trợn ngược nhìn tôi nữa .

Thật là không biết phép tắc gì cả , còn dám chen ngang lời tôi đang nói nữa chứ .

Phải cho con điên này một trận thì tôi mới hả dạ mất .

-Tao sẽ cho mày một tát để cảnh cáo . Đồ con bé cáo già .

Cô ta tự nhiên hét lên rồi vung tay lên cao định tát tôi .

Ôi thật là một con điên muốn vào lại trại tâm thần đây mà . Dám ngang nhiên gây sự với tôi nữa cơ chứ .

Nhanh chóng , tôi đưa tay mình lên cầm lấy tay của cô ta và bóp chặt .

Người đến xem thì nhiều nhưng có lẽ ai cũng ghét cô nàng này nên khi tôi bóp chặt tay cô ta mà chẳng ai chịu giúp đỡ hay lên tiếng gì .

-Tôi đã tử tế rồi mà cô không chịu tiếp thu là sao hả ? Nói cho cô biết điều này : Tôi bình thường chứ không tầm thường . Còn cô : Cô đã không bình thường rồi mà còn tầm thường nữa kia . Tôi nghĩ là tôi đã lịch sự quá đủ với cô rồi , với một người không biết trên dưới trái phải là gì như cô thì tôi nghĩ

tôi không cần phải phí lời nữa . Chào cô , tôi về .

-Thả tau ra , có ngon thì thả tay tao ra rồi tau và mày cùng đánh .

Cô nàng bị tôi bóp tay đau đến nổi dấy lên nhưng mà vẫn bị bệnh sĩ diện nên chỉ dám nói như vậy . Trông cô ta thật là nực cười .

- Vì sao tôi phải nói chuyện với một con bé như cô cơ chứ ? Xin lỗi tôi không rảnh như vậy đâu . Thà tôi về nói chuyện với con cún nhà tôi còn hơn là nói chuyện với cô đây cô bé lầu xanh ạ . Bái bai cô nhé , chúc cô kiếm được một ông khách nhiều tiền .

Tôi nói xong thì thả cánh tay cô ta xuống rồi đi thẳng ra ngoài mà chẳng thèm quay lại nhìn mặt cô ta nữa , mà tôi cũng chẳng muốn nhìn làm gì cho thêm rắc mắt .

- Về thôi .

Tôi kéo tay Hoàng ra về khi anh chàng đang đứng ngây người ra như một bức tượng .

- Tôi sẽ không tha thứ cho cô đâu . Tôi thề tôi không cho cô ăn một bạt tai thì tôi không phải là Diễm My .

Cô nàng lầu xanh hét lên , giọng vang khắp . Một cái giọng chanh chua chẳng khác gì chanh

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Cậu Có Biết Là Tính Mạng Của Tôi Đang Nằm Trong Tay Của Cậu Không Hả ?

Trên xe Hoàng .

Hoàng thì vừa đi vừa cười , có lẽ là cậu ta thấy vui vẻ thì phải , điều đó thì tôi không biết . Chả bù cho tôi một chút nào , tôi đang rất rất bức mình .

Nếu như mà không ở chỗ đông người chắc tôi đã cho con bé đó đen mắt rồi . Hơn nữa vì không muốn Hoàng mất mặt nên tôi mới không cho cô ta một trận đấy , chứ mà ở quê tôi thử , 100% tôi chưa đánh cô ta thì bạn bè tôi cũng đánh cho cô ta một trận như tử rồi .

- Cậu cũng ghê gớm ghê .

Hoàng tùm tùm nhìn tôi rồi nói .

Ghê gì đâu cơ chứ , bản tính tôi chanh chua như thế đã từ lâu rồi . Nói và hành động như vậy thì đâu có gì đáng để nói đâu cơ chứ . Mới có chút xiu đã bảo tôi ghê gớm rồi , chắc cậu ta mà xem tôi đấu khẩu rồi đánh đấm với bọn con trai chắc cậu ta chạy xa hàng nghìn cây số mất .

- Như vậy là ghê gớm à ?

Tôi quay sang hỏi với một khuôn mặt có thể nói là vô cùng ngạc nhiên và có chút gọi là tò mò ở trong đó nữa .

- Bộ như thế là bình thường à ? Con gái gì mà đánh đá chưa ngoa thế . Nói câu nào thảm câu đó mà bảo không ghê gớm mới là lạ đó . Nói nghĩa đen cũng đủ thấy đáng ghét rồi chứ đừng có nói suy ra nghĩa trắng .

Hoàng nhìn sang tôi cười tươi . Giọng thì có vẻ vui lắm . Cậu ta cứ làm như đã là con gái thì ai cũng phải ngoan hiền , nét na , hiền thực vậy .

Mà thà nói rằng cậu ta có 3 đầu sáu tay thì vừa lái xe vừa nhìn tôi rồi nói chuyện thì còn nghe được . Đằng này cậu ta cũng như tôi , một đầu , hai mắt và hai tay . Tay thì vẫn lái nhưng mà cái đầu thì đang xay qua bên tôi , nên suy ra mắt cậu ta cũng nhìn sang tôi .

Đấy , đó chính là điều tôi đang quan tâm . Hai mắt cậu ta nhìn tôi thì lấy đâu ra hai mắt nữa để mà lái xe ?????

Thật là không biết coi trọng bản thân gì cả . Ít nhất nếu cậu ta không nghĩ cho mình thì cũng phải biết nghĩ cho tôi cơ chứ . Chả nhẽ phải nhất thiết là nếu cậu ta chết thì tôi cũng phải chết sao ?

Thật là , tôi phải ra tay trừng trị thôi .

- Thì bình thường thật mà . Tôi đánh đá chưa ngoa từ lâu rồi . Khôn hồn thì : **TẬP TRUNG CHUYÊN MÔN LÁI XE MAU , CẬU CÓ BIẾT LÀ**

TÍNH MẠNG TÔI ĐANG NẪM Ở TRONG TAY CẬU KHÔNG HẢ ???

Tôi đang nói như bình thường thì hét lên .

Cũng chỉ tại bức mình mà thôi . Bức mình nên tôi mới hét lớn như vậy .

Mà hình như tôi nói to quá thì phải , Hoàng giật mình một cái đến nỗi làm tay lái lắc sang một bên .

Đây , tôi đã nói rồi mà . Tôi nói thì không có gì là không đúng cả . Thật là đáng chết .

-Cậu làm gì mà hét ghê vậy ? Làm tôi giật cả mình đến nỗi lạng tay lái luôn .

Hoàng sau khi hoảng hồn thì quay sang nhìn tôi .

Trông cậu ta thật là tội nghiệp và thương cảm làm sao , mặt thì trắng ra , à không , chắc chắn là không phải đâu vì mặt cậu ta vốn trắng như thế mà . mồ hôi trên trán có là chả vài giọt . Mà thực là cũng không hẳn là là chả đâu , chỉ là lấm tấm mà thôi . Tôi tá hơi quá rồi . hi hi .

Mà sao cậu ta cứ nhìn tôi thì mới nói nhỉ ?

-Chả nhẽ cậu phải nhìn thấy cái mặt của tôi thì cậu mới có thể nói sao ?

Tôi lườm cậu ta một cái , một cái lườm thật sắc bén .

-Ừ . Phải nhìn thì mới có thể nói chuyện chứ .

Cậu ta gật đầu đồng tình .

Thật là ... không thể nói được nữa . Bỏ tay chấm com (botay.com) với thằng khùng này rồi .

Phải nhìn tôi thì mới có thể nói chuyện , ừ nhìn đi , nhìn tiếp đi , nhìn đi rồi đến khi xuống ẩm phù mới biết được cái sai của mình .

-Tôi có chạy đi đâu đâu mà cậu sợ cơ chứ . Cứ nhìn đường mà lái xe đi .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Sửa Tên

Phù , thật là thoải mái khi đã thoát khỏi “ tay lái tử thần ” của Hoàng .

Thật là đi với những người lái xe nguy hiểm như thế này thì mới biết được giá trị của mạng sống là to lớn vô cùng . Ôi con vô cùng biết ơn và cảm ơn , đội ơn thượng đế khi đã sinh ra con nhưng mà đồng thời con cũng hận thượng đế vì đã sinh ra những con người như Hoàng – toàn là những đứa không biết quý trọng mạng sống của mình .

-Cậu về nhé .

Tôi mỉm cười và vẫy tay chào .

-Ừ , cậu mở cửa rồi vào nhà đi đã . Chờ cậu vào nhà xong thì tớ về .

Hoàng ngồi trong xe thò đầu ra cửa kính nói với tôi .

Thật là nghe lời nói của cậu ta mà làn da tôi nổi hết cả lên . Mới quen chứ có phải là yêu đương gì đâu mà cậu ta lại nói như vậy cơ chứ . Ghê quá đi mất .

Tôi rùng mình một cái .

-Thôi không sao đâu . Cậu cứ về trước đi .

Tôi xua tay .

-Ừ , vậy tớ về nhé , cậu vào nhà đi kéo lạnh . Bye cậu . Good night .

Hoàng vẫy tay chào tôi rồi mở ga . Có lẽ chắc cậu ta thấy tôi rùng mình nên cứ nghĩ là tôi lạnh nên run đó mà hà hà . Thật là ngây thơ như con gà mái mơ .

-Bye .

Tôi quay lại rồi mở cửa đi vào nhà .

Thật là sáng khoái khi được về nhà mình . Không có gì sướng hơn ở nhà mình cả hi hi . Thay áo quần , đánh răng , rửa mặt và leo lên chiếc giường yêu quý .

Điện thoại có tin nhắn .

Là số của Hoàng :

“Ngày mai tới sang nhà cậu nhé .”

Cậu ta tính phá hoại tôi sao mà lại sang nhà tôi nhỉ ? Chắc chắn là lại có âm mưu rồi , chứ ai lại nói trước như thế . Nếu cậu ta muốn sang thì cậu ta chả cần thêm hỏi tôi đâu mà sẽ phi thẳng qua luôn . Thật là đáng nghi ngờ quá . Phải lánh đi mới được . Trong 36 kế chuồn là thượng sách nhưng mà chuồn đi đâu bây giờ . À dùng kế hoãn binh đi , có lẽ kế này sẽ khá là hiệu quả .

“Thôi , mai tôi bận việc rồi nên cậu đừng qua . Ngày khác nhé ^^ ”

Tôi vội nhắn tin lại , dù sao thì không bị làm phiền cũng vẫn hay hơn , mà cũng chẳng hiểu được mấy con người này nữa , Chả biết tôi có điểm gì thú vị mà lại cứ thích chọc phá tôi thế không biết .

Nói thẳng tôi không muốn cậu ta sang nhà tôi , ừ thì tôi vẫn có thể nói chứ . Nhưng mà cậu ta chẳng hề làm gì gọi là thất lễ với tôi mà lại còn rất tốt với tôi nữa nên mà từ chối rồi nói thẳng như thế thì tôi không đành lòng một chút nào cả .

Mà phải vào sửa lại tên của Hoàng trong máy mới được . Lỡ ai đọc được tưởng tôi có người yêu nữa thì mệt lắm . Nhưng nên sửa chữ chồng thành gì nhỉ ? À ghi là Hoàng đại ca đi , bởi vì lúc đầu cậu ta xưng đại ca đại ca mà hihi . Sau khi sửa xong tên của Hoàng thì tôi mới chợt nhận ra cái nhóm T2 này toàn là mấy kẻ điên loạn . Lưu tên gì mà kinh dị và sến kinh khủng . Phải nhanh chóng sửa lại mới được .

Có lẽ trong tất cả thì Duy có vẻ là đáng hoàng nhất , cậu ta chỉ ghi mỗi tên là Duy mà thôi . Nhưng mà phải thêm vào mới được . Hà hà , tôi sẽ sửa lại là “Duy điên.”

Mình thì có vẻ kinh hơn . “Mình Angel.” . Sửa lại thành gì đây ta ? À . “Mình khủng ”

Rồi còn ai nữa nào . “Việt devil “ Devil cái đầu cậu ta thì có . sửa thành “Việt mát ” luôn .

Hà hà tôi sẽ đổi tên hết cả cái nhóm này luôn . Thêm vào điên , tàng . mát . khìn , khùng . mon . chấp thần kinh sau tên của mấy người này mới vui . Ai bảo dám trêu và chọc phá tôi làm gì .

Ồa mà mệt ghê cơ , hôm nay là một ngày mệt mỏi với tôi lắm rồi . Bị 8 thằng con trai vào nhà , ***** nhau với một con điên . Thật là phiền phức quá đi . Ngủ thôi , tôi buồn ngủ lắm lắm rồi .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Ghét Cửa Nào Trời Trao Cửa Đó

Nắng sớm chiếu vào phòng và chiếu lên cả giường . Mở mắt , cảm giác ban mai có nắng chiếu vào phòng thật thích . Tôi ngồi dậy vươn vai rồi đi ra ban công .

Có lẽ hôm nay tôi dậy hơi muộn thì phải . Giờ đã là 7 giờ rồi . Vậy là tôi dậy muộn hơn 1 giờ so với hằng ngày . Nhưng thôi , không sao , coi như hôm nay là trường hợp ngoại lệ vậy .

Mấy con chim thật dễ thương , còn hót hót riu rít lên nữa .

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!

Tôi hét lên một tiếng rõ to rồi mỉm cười . Mấy con chim đang say sưa hót thì bị tôi là cho rớt cả tim ra ngoài đến nỗi bay tán loạn . Thật là thú vị he he .

-Này , cậu có phải con gái không mà dậy muộn thế hả ?

Một giọng nói hét lên làm tôi giật mình , mà nghe giọng này khá quen . Quay sang phải , trời đất ơi , quỷ thần ơi , ba má ơi , ông bà ơi . Người đó chính là Duy . Nhưng sao cậu ta lại đứng ở ban công nhà hàng xóm của tôi nhỉ ? Thật là lạ lùng .

-Tôi dậy muộn thì có gì liên quan đến cậu không nhỉ ?

-Sao lại không chứ ?

Cậu ta bảo có liên quan đấy , tôi chả hiểu gì cả . Việc tôi dậy sớm hay dậy muộn thì đâu có gì đã động đến cậu ta đâu .

-Liên quan ở điểm nào ?

-Thì cậu phá hoại cảm xúc của tôi chứ còn gì . Nhìn đi , chỉ vì cậu la hét om sòm mà làm cảnh vật hỗn loạn hết lên cả . Hơn nữa sáng mà hét to thế làm mất hết cả cảm hứng của ngày mới .

Ồ , nghe Duy nói thì có lẽ là tôi vừa gây ra một tội vô cùng , vô cùng nặng thì phải . Nhưng mà kệ chứ , điều đó đâu có liên quan đến tôi đâu , ai nghĩ sao thì nghĩ chứ , còn tôi chỉ miễn là tôi không làm trái với lương tâm là được rồi .

-Những điều cậu nói tôi chả thấy liên quan gì đến mình cả , tôi vào nhà đây . À quên , chúc buổi sáng tốt lành .

Tôi nói xong thì quay người đi vào nhà , mà thực ra là cũng chẳng đứng đó làm gì nữa . Đứng đó hoài chắc cũng chỉ để mà cãi nhau với Duy mà thôi chứ không làm được việc gì có ích cho đời cả . Vậy nên đi vào nhà , đánh răng rửa mặt , thay áo quần , ăn sáng rồi đi chợ thôi.

Xem nào , hôm nay tôi nên mua gì để ăn nhỉ ? Sao mà hôm nay cảm giác lười nhác quá đi , thôi thì tạt qua siêu thị gần nhà thử xem có gì hay không thì mua về ăn vậy , còn không có thì thôi , về nhà ăn mì tôm . À mà cũng đúng , mì tôm sắp hết rồi . Đi mua một thùng mì tôm về ăn , kèm thêm vài quả trứng , một ít rau thơm và mấy gói xúc xích .

-Này , cậu đi đâu vậy ?

Duy đứng vọng từ trên ban công hỏi tôi khi tôi đang khóa cửa .

-Đi siêu thị mua đồ .

-Thế đi bộ à ?

-Ừ , nhà nghèo nên không đủ tiền sắm một chiếc xe .

-Ồ , khoan , cậu đứng lại , đứng nguyên đó . Chờ tôi vài phút .

Thật là chả hiểu đầu óc cậu ta như thế nào nữa , tự nhiên bắt tôi đứng chờ làm gì thế không biết nữa . Thôi kệ , dù sao thì thời gian cũng không tệ , chờ xem cậu ta muốn nói gì vậy .

-Xong , đi thôi .

Duy chạy đến cười nhưng nụ cười mím chứ chả hề nhe răng hoặc há miệng như tôi . Chắc có lẽ rằng cậu ta bị sún nên không dám khoe ý mà hehe . Nhưng mà cậu ta bảo đi đâu ấy nhỉ ? Bảo tôi chờ rồi giờ lại bảo tôi đi là sao , là sao vậy ?

-Đi đâu ?

Tôi hỏi một cách hết sức tò mò .

-Thì đi siêu thị chứ đi đâu nữa .

Thật là thì ra cậu ta muốn đi siêu thị , thế mà cứ tưởng có chuyện gì nữa chứ . Bó tay .

-Ờ thì đi .

Tôi quay gót đi trước cậu ta vài bước , bởi vì tôi không hề thích cái khuôn mặt ấy lắm . Hình tượng của cậu ta trong mắt tôi không mấy tốt đẹp nên tôi cũng chẳng muốn đi ngang hàng với cậu ta , hơn nữa nếu mà đi cùng nhau thì rất dễ xảy ra hiểu nhầm , mà điều đó thì tôi không hề muốn một chút nào cả . À mà chú thích là tôi cũng không ghét cậu ta nhiều lắm đâu nhé , tôi không muốn bị ám ảnh , người xưa bảo “ghét của nào trời trao của đó ” nên tôi sẽ chẳng ngu gì mà ghét cậu ta cả chứ không ông trời trao cậu ta cho tôi thì tôi chỉ có nước chết .

-Tất nhiên rồi , chờ tớ .

Duy chạy đến đi cùng với tôi .

Chương 57: Khoác Vai

Thế là tôi và Duy cùng đi đến siêu thị với nhau tuy nhiên lại chẳng hề nói một câu nào cả . Tôi thì không muốn nói gì , còn Duy thì chắc cũng hiểu được điều đó nên cậu ta im bất luận .

- Cậu còn giận tớ vì việc hôm bữa hả ?

Đột nhiên đang đi thì Duy hỏi tôi .

Vậy là cậu ta tưởng rằng tôi đang giận cậu ta rồi , thực ra mà nói thì lúc đó tôi rất giận cậu ta nhưng không hiểu sao thì giờ cũng bình thường rồi , không căm ghét , không giận mà cũng không muốn thân thiết lắm . Nói chung cũng không hiểu nữa , bình thường tôi đã giận ai thì sẽ giận rất lâu nhưng không hiểu sao lần này cái cảm giác giận chẳng tồn tại trong lòng . Thôi bỏ qua cũng tốt , ít nhất là không có thêm kẻ thù mà có bạn là được rồi . Vì chi đó cũng cho là một điều hay ho .

- Không , tôi hết giận cậu rồi .

Tôi thân nhiên trả lời rồi cười một cái thật là tươi roi rói chói chang như ánh mặt trời .

- Thế tại sao cậu im lặng vậy ? Bản tính của cậu đâu có như vậy đâu ?

Duy lại hỏi tôi thêm một câu nữa . Chẳng hiểu trong đầu cậu ta lấy đâu ra nhiều câu hỏi như vậy .

- Thì con người mà , cũng có lúc sôi nổi nhưng cũng có lúc im lặng không nói gì . Đó vốn là bản tính của tôi từ xưa đến nay .

Tôi giải thích cho Duy hiểu .

- Vậy là cậu đang trong lúc tự kỉ . Và cậu cũng chẳng hề giận tôi .

- Ừm .

Tôi gật đầu với câu nói của Duy

- He he vậy thì tôi chẳng cần lo lắng gì nữa rồi .

Duy vừa nói vừa khoác vai tôi đi .

Nhưng mà cậu ta đang khoác vai tôi đây , có ai hiểu được cảm giác này không ? Tôi , một đứa con gái 16 tuổi chưa cho đứa con gái nào khoác vai , nắm tay hay ngồi gần tôi ngoại trừ mấy thằng bạn thân thiết cùng với anh em họ . Trời ơi , tôi đang cảm nhận được mặt mình đang dần nóng lên . Thật là ngại quá đi . Hơn nữa một đứa con gái đi bộ cùng với một người con trai , trên một con đường đất bê-tông (có ai tưởng đất vàng bạc kim cương không nào hehe) , lại còn khoác vai như thế nữa , chắc chắn sẽ có rất nhiều hiểu nhầm đấy . Mà lỡ hiểu nhầm rồi thì chắc hẳn tôi có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không thể lấy lại sự trong sáng cho bản thân mình đâu.

- Bỏ cái tay của cậu xuống vai cho tôi nhờ

Tôi vừa nói vừa lách sang một bên để đẩy cánh tay của Duy ra khỏi bờ vai mình .

- Cậu ngại à ? Trông mặt cậu đỏ lên kìa .

Duy mỉm cười nhìn tôi , giọng nói thì đầy khiêu khích .

Nếu như cậu ta là tôi thử xem cậu ta có ngại không , hừ . Đúng là vô duyên hết chỗ nói . Chẳng biết giữ ý tứ gì cả . Nhưng mà sao tự dưng mặt tôi ngày càng nóng hơn vậy chứ . Chết mất thôi trời ạ .

- Ngại cái đầu cậu ý , tôi đi nắng nhiều nên mặt nó đỏ vì nóng chứ bộ .

Tôi cố kiểm một cái cơ hợp nhất với bản thân mình .

- À thì ra là như thế , thế mà tớ cứ tưởng cậu ngại nữa đấy .

- Đã bảo tớ không ngại rồi cơ mà .

-Thì sao tớ biết cậu ngại được ,tớ cứ nghĩ tính tình cậu nhí nha nhí nhỏ rồi lảng xảng chẳng khác gì một đứa con trai cả thì chuyện cậu chơi với con trai nhiều không có gì là lạ . Vậy nên chuyện tớ khoác vai cậu cũng chỉ bình thường thôi mà . Tớ cũng là con trai , cũng như mấy đứa bạn của cậu vậy .

Duy tủm tỉm cười , trông bộ dạng cậu ta lúc này thật đáng ghét mà cũng pha chút nghịch ngợm con nít nữa . Cậu ta đang tính mê hoặc tôi à ?? Tôi vốn có máu mê trai đẹp đấy nhé .

Nhưng hãy yên tâm, tôi đã có thuốc chống triệu chứng “cảm nắng.” bởi trai đẹp rồi he he , nên cái chuyện gây ấn tượng với tôi chẳng hề xi-nê đâu nhé . Tôi sẽ không gì mà dễ dàng đồ ngã trước nhan sắc trời ban của cậu ta đâu ha ha ha .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Trò Chơi Gắp Thú Bông Và Cá Cược Mới

Cuối cùng thì cũng đã đến Siêu thị , thật là sung sướng biết bao . Mất bao nhiêu công sức đi bộ từ nãy giờ .Tôi lang thang quanh tầng một . toàn là nồi , niêu , xoong , chảo , dao . kéo . thớt . chén . tô . đĩa đều có .Nhưng mà những thứ này tôi không cần mua .

À mà cũng đúng , tôi sẽ đi mua vài cái ly (cốc) dễ thương một chút để đem về uống nước , tôi vốn rất thích mấy đồ gốm sứ có trang trí hình dễ thương .

Tôi chọn được 4 cái ly có hình rất chi là đáng yêu và giá cả cũng không quá là đắt .

-Này , mua bộ ly này đi .

Duy hí hửng chìa ra 2 cái ly có hình hai nửa trái tim , xung quanh còn có hoa 4 cánh may mắn nữa . Nhưng mà đó là đôi mà , tôi đâu có yêu ai đâu mà mua làm gì cho một .

-Đó là một bộ mà . Tớ đâu cần dùng mấy ly loại như thế này .

-Cậu không mua thì tớ mua .

Duy nói rồi bỏ hai cái ly vào giỏ của tôi , chỉ vì cậu ta đi theo tôi để chơi chứ không có ý định mua đồ nên cũng chẳng cần phải lấy giỏ làm gì cho nặng . Hơn nữa con trai mà cầm giỏ đi siêu thị thì hơi bị mất mặt .

-Giờ đi đâu đây ?

Duy hỏi tôi khi chúng tôi đang đi trên cầu thang cuốn để lên tầng 2 .

-Tầng 2 là tầng đồ ăn , nhưng mà tôi không vội , chơi ở tầng 3 và tầng 4 đã rồi xuống mua thức ăn ở tầng 2 rồi đi về . Quyết định như vậy đi nhé .

-Ừm . ok .

Tầng 3 là tầng áo quần giày dép . Đồ ở đây đẹp ơi là đẹp , nhìn là chỉ muốn mua hết mà thôi . Nhưng mà nếu muốn mua hết thì có lẽ tôi phải đi làm cật lực đến già , cộng thêm tiền bán căn nhà ở quê thì mới có thể đủ tiền để trả nợ được . Đồ ở đây đắt lắm , mà tôi thì nghèo , lấy đâu ra tiền mà mua đồ . Nhưng không sao , không mua nhưng ta có quyền ngắm he he .

Đi ngắm mãi , tôi bị hút hồn bởi một bộ váy vô cùng vô cùng đẹp . Bộ váy màu đen , tay phồng nhìn rất dễ thương , có thắt nơ ở cổ , rồi có thêm nhiều phụ kiện dễ thương khác nữa . Nói chung là vô cùng đẹp , vô cùng hoàn hảo và tất nhiên rất tiếc rằng là nó không dành cho tôi vì cái váy này rất đắt dù rằng tôi đoán rằng tôi mang cái váy này sẽ rất hợp

-Cậu thích cái váy này à ?

Duy hỏi tôi trong khi tôi đang mãi mê đứng ngắm cái váy một cách như bị thôi miên .

-Ừm . nhìn rất đẹp . Nhưng mà không thể mua được vì nó quá đắt .

Tôi mỉm cười một cách tiếc nuối .

Nhưng mà không nên ngắm nữa vì nếu còn ngắm nữa chắc tôi sẽ trồng cây si ở đây mất .

-Nào , lên tầng 4 chơi đi .

Tôi kéo tay Duy lên tầng 4

Tầng 4 được chia ra làm nhiều phần , chỗ sách truyện , chỗ bán đồ trang sức , đồ linh khinh , rồi quán kem , đồ ăn , nước uống và cả phòng game nữa .

Rồi tôi và Duy cùng ăn kem , chơi game .

Ăn nhiều và cũng chơi nhiều lắm , nhưng tôi chơi hoàn toàn miễn phí bởi vì đã có Duy đại gia ra tay trả tiền .

Tôi thích nhất là trò gấp thú bông . Trong khi tôi chơi 10 lần thì không gấp trúng một con nào cả . Duy đứng cười rồi bảo tôi chơi đốt . Thế là tôi cá cược với cậu ta rằng nếu mà trong 10 lần gấp thú mà cậu ta gấp được 10 con thì tôi sẽ nấu bữa ăn mỗi trưa cho cậu ta trong 1 tháng , còn nếu cậu ta không làm được thì tiền điện và tiền nước tháng này của nhà tôi sẽ do cậu ta trả , công thêm vào đó là tiền thức ăn hôm nay tôi mua thì cậu ta sẽ phải trả cho tôi nữa .

Nhưng mà có một điều là Duy rất giỏi , cả 10 lần đều gấp trúng cả 10 mà không hề rơi một con nào . Quả thật là quá tài giỏi , trong lần này tôi thực sự khâm phục cậu ta . Mà không chỉ có mình tôi mà thôi , mấy cô gái đứng nhìn Duy gấp thú bông cũng vô cùng khâm phục cậu ta . Có thể nói ngưỡng mộ đấy .

Quả thật là sự thật trớ trêu quá đi mất . Trò gấp thú bông rất khó , tỉ lệ thua rất nhiều , thế là cậu ta 10 lần lại trúng cả 10 . Thật là không thể ngờ được , giờ thì đành ngâm ngùi nấu cơm cho cậu ta một tháng híc híc . Đau khổ quá .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Xi , Toàn Là Lo Về Sĩ Diện Của Mình

Chán nản , tôi chả thèm chơi nữa . Mất hứng rồi .

-Cầm lấy .

Tôi đưa cả giỏ đựng mấy con thú bông cho Duy cầm . Ai bảo cậu ta làm tôi thua làm gì cơ chứ . Tôi đi trước , đáng về bức mình , mặt nhăn mày nhí . Duy đi sau cười và huýt sáo lơ đãng đi theo sau tôi như một cái đuôi . Còn sau Duy là mấy bạn gái mê trai đẹp . Sự thật quả là trớ trêu .

Đi lung tung , tôi mua 30 gói mì tôm xào khô . Một ít rau thơm và ớt . Thịt , xúc xích , thêm vài thứ lung tung nữa rồi về . Nhưng được cái là tiền thì Duy trả vì cậu ta bảo rằng đồ tôi cũng mua nấu cho cả cậu ta ăn nữa , hơn nữa có công nấu nữa nên cậu ta sẽ trả tiền .

Và đương nhiên tôi cũng chả có thêm ý kiến ý cò dạng như từ chối không cần luôn . Người ta đã có thiện chí muốn trả tiền cho tôi rồi thì việc gì tôi phải từ chối cho một . Muốn trả cứ trả , tôi đỡ tốn tiền .

-Nặng quá .

Duy vừa mới đi được một đoạn đã than thở , cũng bởi vì cậu ta cầm đồ mà . Tôi bức mình nên đi tay không . Kể ra thì đi chung cũng được nhiều cái lợi đấy chứ . Vừa đỡ được tiền lì vừa có người xách giùm .

-Cậu có phải là con trai không đấy ? Mới cầm có chút xú mà đã than vãn là sao ?

Tôi quay ra sau nhìn Duy hỏi , dù rằng lòng có hơi hơi tủi lòng vì cậu ta thắng tôi một cách chính đáng , hơn nữa tiền đồ ăn cậu ta cũng trả mà tôi lại hành hạ cậu ta như thế thì quả là hơi quá đáng .

-Đồ nhiều mà lằng nhằng . Hơn nữa tớ lại là con trai , cầm mấy cái này mất mặt chết đi được .

Duy nhăn mặt .

Xi , toàn là lo về sĩ diện của mình . Mà tôi nghĩ con trai cầm đồ cho con gái thì là ga lăng chứ nhì ? chứ có phải mất mặt mất mũi gì đâu cơ chứ . Hơn nữa có thể gọi hành động đó là yêu thương , vì sợ bạn gái cảm nặng nên con trai mới dẹp cái sĩ diện của mình trong thời gian xách đồ cho con gái hí hí . Ở nhưng mà tôi suy nghĩ hơi quá rồi , tôi và Duy chỉ là bạn thôi mà .

Nhưng mà khổ là Duy lại là công tử bột , nhìn vẻ mặt cậu ta hơi thảm thương ..

-Thế giờ cậu đưa hết đồ đây , tớ cầm hết cho .

Tôi đi lại phía Duy rồi chìa tay ra bảo cậu ta đưa đồ cho tôi cầm .

-Không , tớ thích cậu cầm cùng tớ cơ .

Duy cười nhìn tôi .

Hai từ cầm chung của cậu ta trông có vẻ như là quá dễ dàng , Eo oi , mới nghe , mà đã nổi da gà rồi . Nhưng thôi , hi sinh cũng được . Dù sao cầm chung thì cũng đỡ nặng hơn là phải cầm một mình .

-Thế cũng được .

Rồi tôi một bên , Duy một bên . Cùng cầm đồ và đi trên đường về . Kể ra thì cầm chung thế này cũng có cái thú vị đấy chứ nhỉ .

-Đây là lần đầu tiên tớ phải cầm đồ .

Đang đi thì Duy bỗng nói . Thật là chẳng có tí chút nào gọi là ga lăng cả .

-Thì đây là lần đầu , cảm giác thú vị nhỉ ?

Tôi cũng bắt chuyện với cậu ta , ít nhất thì bây giờ cậu ta cũng tử tế .

-Ừm.

-Sao sáng hôm nay cậu lại có mặt ở nhà hàng xóm của tớ vậy ?

Tôi tò mò hỏi , cậu hỏi mà sáng giờ tôi chả tìm ra được câu trả lời .

-À , thì đó là nhà của tớ mà . Chẳng qua là không ở mà thôi . Không ngờ nhà cậu lại ở cạnh nhà tớ .

Thì ra đó là nhà Duy , hèn chi tôi không thấy ai ở nhà đó cả . Vậy thì cậu ta là hàng xóm của tôi rồi , vậy thì không mất công đưa com rồi , trưa lại cứ bảo cậu ta qua nhà tôi ăn . Thật tiện lợi . hihi . Nhưng mà hôm trước thì cậu ta ở nhà khác , sao giờ lại ở nhà này nhỉ ? Chả nhẽ cậu ta có sở thích vài ngày ở một nhà sao ? Nếu điều đó mà là thật thì quả là cậu ta có một cái sở thích cực kì quái dị .

-Không phải nhà cậu ở chỗ khác sao ? cái nhà hôm trước tớ tới ý , cậu không ở nữa hả ? sao lại chuyển qua nhà gần nhà tớ ở vậy .

-Thì là thích thì chuyển sang thôi . Mà đâu có sao , tớ có nhiều nhà , mỗi nhà đều có sẵn đồ đạc nên chỉ cần qua thì cũng ở được chứ không phải lo gì cả .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Vài Phút Suy Tư Lung Tung

Vậy là chính xác rồi , từ nay tôi có hàng xóm mới . Có thể nói là một hàng xóm hơi bị hào phóng về vấn đề tiền bạc . Còn những vấn đề khác thì phải chờ thăm dò đã mới biết được .

Cuối cùng thì cũng đã về đến nhà rồi . Ôi thật là thoải mái .

-Cho tớ xin một ly nước .

Duy ngồi xuống ghế .

Tôi bật quạt ngồi rồi lấy hai ly nước , một cho tôi và một cho Duy .

-Nóng quá , lúc đi thì không sao mà giờ ngồi thì nóng khinh khủng .

Tôi than vãn . vừa than vừa uống nước

-Ha ha .

Không hiểu sao tự nhiên Duy lại cười lớn . Trông bộ dạng của cậu ta lúc này thật là vui .

-Ha ha .

Tôi cũng buồn cười . nhưng mà là do Duy cười hài quá nên tôi mới bật cười .

-Sao cậu lại cười ?

Duy không cười lớn nữa mà hỏi tôi .

-Ai mà biết , thấy cậu cười vui vui nên tớ cũng cười theo cho nó có phong trào thôi mà .

-Thôi chuẩn bị đồ ăn trưa đi . Trưa rồi đó . Tớ về nhà đây , có gì trưa đem đồ ăn sang cho tớ .

Tôi nhìn đồng hồ , đã 10 giờ hơn rồi , thế mà tôi cứ ngỡ là đang còn sớm . Mà nhà Duy và tôi cạnh nhau mà cậu ta cũng lằng nhằng quá , bắt tôi đem đồ ăn cho cậu ta ăn nữa là sao chứ . Thích làm phiền người ta sao .

-Thôi , trưa cậu sang nhà tớ mà ăn cho khỏe , bắt tớ đem đồ sang nhà cậu thì phiền lắm .

Bản tính lười nhác của tôi lại trời dậy đấy híc híc .

-Ừm thế cũng được .

May là Duy cũng đồng ý . Thật là mừng quá .

Rồi Duy đi về , trước khi đi về còn dặn tôi khóa cửa cẩn thận nữa .

Tôi cũng chẳng biết làm gì , rửa lại đồng hồ vừa mua lúc sáng . Đem mấy con gấu bông nhỏ nhỏ để lung tung , mỗi chỗ một con . Nhưng mà hai cái ly của Duy thì cậu ta chẳng lấy về , thôi kệ vậy , rửa giùm rồi tí cậu ta sang tôi sẽ đưa .

Thật là chỉ vì cậu ta mà sáng nay tôi chẳng thể đi tìm việc làm được híc híc . Có lẽ mai đi vậy , chứ chiều thì tôi không thích đi một chút nào .

Thôi kệ , nằm xem ti vi vậy , chán quá .Chắc giờ này kênh ca nhạc cũng đã có rồi .

Òa phải nói là nhóm nhạc hàn quốc được hâm mộ nhiều ghê , mấy bài của K-pop cứ được bình chọn thật là nhiều , chứ V-pop thì lâu lâu mới có được một bài .

Nhưng không sao , vì tôi cũng là một người hâm mộ k-pop mà hihi .

À mà hâm mộ cũng chỉ có chừng mực mà thôi . Nói chung là tôi chỉ thích chứ không hề hâm mộ đến quên ăn quên ngủ đâu nhé .

Tôi nhớ rằng có mấy lần đọc mấy cái tin tức về mấy Fan cuồng của mấy nhóm nhạc hàn quốc đến nỗi tôi phải khiếp sợ và cũng không kém phần bức mình .

Có thể bạn hâm mộ nhóm nhạc , chuyện treo đầy hình của ca sĩ mà mình thích , thuộc lòng hết profile thành viên của cả nhóm nhạc đó ... vv trong khi đó để học một công thức nào đó với bạn lại khó cực kì . đó là một chuyện vô cùng bình thường .

Nhưng một đứa con sẵn sàng giết bố mẹ mình nếu bố mẹ không cho đi xem thần tượng của mình diễn . Hâm mộ nhưng mà hâm mộ cũng phải có chừng mực thôi chứ . Ba mẹ là người sinh ra mình , ban cho mình mạng sống , thế mà có thể sẵn sàng giết chết ba mẹ . Thử hỏi nếu ba mẹ mà nghe thấy những điều này thì họ sẽ buồn ra sao chứ . Bạn hâm mộ nhưng thử hỏi mấy ca sĩ có biết đến bạn được không , trong khi đó ba mẹ bạn thì yêu thương bạn rất nhiều . Đã thế lại còn vô tư nói nữa , tôi thật chẳng thể hiểu được .

Còn rất nhiều trường hợp khác nữa . mỗi việc đều thật là đáng sợ .

Hâm mộ , vâng chỉ hâm mộ theo một chừng mực nào đó mà thôi , đừng đi quá giới hạn , nếu không bạn sẽ phải hối hận về những điều mà bạn đã nói và làm

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Ai Là Heo ????

Đúng 11 giờ hơn thì Duy sang nhà tôi . Tiếng đập cửa làm cho tôi giật mình , biết thế tôi đi sửa cái chuông ở ngoài cổng cho rồi , hic hic . may mà tôi không khóa cổng vào nữa chứ không chắc cũng bị chữ.i cho chết rồi .

-Cậu nấu com chưa mà nằm lãn lóc ghê vậy ?

-Nấu com làm gì ? Hôm nay ăn mì tôm .

-Con gái gì mà lười nấu com vậy ? Lười thế ai mà dám lấy .

Duy trêu tôi .

-Tớ theo chủ nghĩa độc thân , không có chồng cũng không sao .

Tôi đáp trả lại Duy dù rằng mắt thì đang dán vào ti vi .

-Bỏ tay với cậu luôn rồi , không còn gì để nói . Nhưng thôi , nấu mì ăn đi , tớ đói quá .

-Ừ .

Tôi đứng dậy đi nấu mì tôm , Duy cũng lẻo đẻo theo tôi vào phòng bếp .

-Trung bình cậu ăn được nhiều gói mì ?

Tôi hỏi Duy

-2 gói . Cậu hỏi làm gì vậy ?

-Hỏi để canh mà nấu chứ sao . Không nấu thiếu thì ai ăn ai nhịn đây .

Tôi trả lời tinh bơ . mà thực ra có đói thì tôi cũng không lo vì tôi có bánh kẹo và sữa cất dự trữ rồi .

Tôi nấu 5 gói mì kèm theo một ít thịt , rau thơm và 5 cái xúc xích .

-Thơm quá , chắc ngon lắm đây .

Duy hít hơi bay lên .

-Món nào đại ca đây nấu mà chả ngon .

Tôi tự tin nói .

Thế là chả ai nói câu nào nữa , tôi và Duy cùng ngồi ăn .

Nhưng mà cậu ta báo danh là ăn hai gói mà theo tôi nhìn thì cậu ta đã ăn ít nhất cũng 3 gói rồi chứ chẳng ít . Làm tôi chẳng có phần mà ăn luôn .

Hừ , chả biết ai là heo nữa đây . Mà nhìn tôi và Duy ăn chắc ai cũng tưởng tượng chúng tôi đang diễn lại cảnh “Nạn đói năm 45 ” cho mà xem . Hic hic .

-Cậu ăn gì mà nhiều vậy ?

Tôi chặn đũa Duy khi cậu ta đang gấp mì vào chén .

-Tớ mới ăn mà .

-Nãy giờ cậu ăn hơn 3 gói rồi đấy nhé . Ăn thế là đủ rồi đó .

Tôi tròn mắt nhìn Duy .

-Có cậu thì có . Nhưng tớ ăn đi .

-Còn lâu .

Thế là Duy cầm luôn cả cái nồi mì đem ra phòng khách ăn luôn . Để lại tôi bơ vơ cùng cái chén và đôi đũa .

Thật là tức chết mà , cậu ta dám cướp đồ ăn của tôi . Đang ăn ngon mà bị phá thế này thì còn gì là ngon nữa .

Thôi bỏ , không ăn nữa . Chiều ăn tiếp cũng được .

Coi như nồi mì đó là bố thí cho trẻ em nghèo .

Hử .

-Ăn xong thì vất chén bát vào trong bếp đi , xong thì về , trước khi khóa nhớ đóng cửa lại cho . Tớ đi ngủ .

Tôi lờm Duyệt rồi bỏ lên tầng .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Dì Hàng

Tôi đi thẳng lên tầng và đánh một giấc ngon lành mà chẳng thèm quan tâm đến Duyệt nữa . Mặc kệ cậu ta làm gì thì làm , tôi bực mình lắm rồi . Cái đồ con trai mà tham ăn , cục tính , chẳng ga-lăng gì cả . Đồ đáng ghét , cậu cho sét đánh vào đầu cậu ta cho chết đi .

Đến 3 giờ thì tôi bị đánh thức bởi tiếng tin nhắn . Là tin nhắn của Minh .

“Tí nữa tớ sang nhà cậu nhé ”

Lại sang nhà tôi , sao lắm người thích sang nhà tôi vậy chứ . Một mối thế không biết . Chẳng nhẽ người tôi có cục nam châm thu hút hay sao thế không biết nữa ? hay là năm nay là năm tôi bị sao chiếu nên luôn phải gặp xui xẻo , à mà không phải , mẹ tôi đã giải hạn cho tôi từ tháng một rồi nên có xui cũng đâu có xui như vậy đâu cơ chứ . Phải tìm cách tránh đi mới được .

“Tớ đang mệt , không tiếp cậu được đâu ”

Tôi vội nhắn tin lại cho Minh . Phải nhắn tin liền chứ không mà nhắn tin chậm là thế nào cậu ta cũng suy nghĩ kiểu khác cho mà xem .

“Cậu bị ốm hả ?”

“Không , chỉ chóng mặt thôi . Không sao đâu .”

“Uhm , vậy cậu nghỉ đi cho khỏe.”

Thật là may mắn quá , cuối cùng thì cũng đã đi hết rồi .

Tôi vui vẻ đi xuống nhà nhưng mà tất cả niềm vui của tôi giờ đã tan vào hư vô . Duyệt không về , cậu ta hiện ngang mở ti vi , còn bản thân thì nằm ngủ ngon lành . Đã làm lãng phí điện của nhà người ta rồi còn dám ngủ nữa . Đồ đáng ghét , đồ yêu tinh hại người .

À mà tôi vừa nghĩ ra một trò mới he he . Chạy nhanh lên phòng lấy hộp son phấn của dì Hoa để lại . Tôi bắt đầu phá hoại dung nhan của Duyệt .

Sau 5 phút , cậu ta đã có một gương mặt vô cùng khả ái , đảm bảo nhìn vào không buồn nôn thì cũng phải buồn ói . Cái mặt Duyệt chẳng khác gì Thị Nở thời a-công (@) cả hehe . Lấy điện thoại và chụp hình , hờ hờ tôi đang dìm hàng Duyệt .

-Dậy!!!!!!!!!!!!!!

Tôi hét to vào tai Duyệt , với tần suất hét rất lớn . Có lẽ cậu ta sắp phải vào nhà thương vì bị thủng màng nhĩ quá . Nhưng mà kịch hay đang chờ thì dù có làm tổn thương một chút cũng không sao cả , mà nói trắng ra là tôi đâu có bị gì đâu mà phải lo cho mệt . Có trách thì trách Duyệt dám ngủ ở nhà tôi mà thôi .

-Có chuyện gì vậy .

Duyệt hốt hoảng thức giấc và hỏi .

-Về nhà cậu mau , tự nhiên ngủ tại nhà tôi là sao hả ?

Tôi chống hông lên ra vẻ chứ thực ra là đang rất buồn cười vì cái mặt ngái ngủ và khuôn mặt rất chi là đáng ghét của Duyệt . Phải cố gắng lắm mới không thể hiện lên khuôn mặt .

-Sorry , tớ về ngay bây giờ .

Duyệt có vẻ hốt hoảng , chắc là cậu ta sợ đó mà . Đang ngủ ngon mà bị hét to như vậy thì không dậy mới là lạ đó .

-Cậu về nhé .

Tôi tủm tỉm cười vẫy tay chào Duy khi ra về , đúng là lâu rồi mới có một trò vui như vậy . Chẳng khác gì là quay lại thời gian nghịch ngợm ở quê cả .

Nhưng thôi , tôi không nên buồn nữa . Chỉ gần 1 tháng nữa là Lan sẽ ra đây ở với tôi rồi , vậy thì thời gian buồn bã của tôi chẳng còn là bao nhiêu đâu nên cũng chẳng cần phải lo lắng làm gì cho thêm già đi .

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!!!!!!

Một tiếng thét kinh hoàng được phát ra từ bên nhà hàng xóm , giờ thì chẳng cần đoán già đoán non cũng biết đó chính là Duy . Ha ha thật là vui quá đi , phải đóng cửa cẩn thận mới được , chứ không cậu ta sang nhà tôi giết người mất .

Tôi lên phòng và mở máy tính ra online , phải ngồi đọc truyện mới được .

-Ú ối !!!!

Có tiếng gọi tôi từ ngoài cổng .

Không biết lại là ai nữa đây , làm mất hết cả hứng đọc truyện . Mà thật là đã 7 giờ rồi , thế mà tôi lại chẳng hề quan tâm đến thời gian gì cả . Trời ơi là trời , tôi hết cả bữa cơm tối của con rồi .

-Chờ tí ra liền đây .

Tôi lật đật lật đật chạy xuống . Không biết có phải là Duy không nữa , chắc cậu ta sang để đánh tôi cũng nên .

-Nhanh lên đi , đứng ngoài này sợ quá .

Thật là đã nói là không đến rồi sao mà cứ đến thế không biết nữa . Người kêu của tôi chính là Minh , chả biết cái đầu óc bả đậu đó đang suy nghĩ cái gì mà suốt ngày cứ làm phiền tôi mãi .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Cho Thuê Phòng

Nhưng thôi tôi cũng không nên suy nghĩ nhiều , không phải là Duy thì tốt rồi . Mà Minh đến nhà tôi làm gì nhỉ , hay là cậu ta đến hỏi thăm sức khỏe của tôi ?

-Có chuyện gì vậy ?

Tôi hỏi Minh sau khi cậu ta đã ngồi yên vị ở ghế .

-À , qua đây xem thử cậu đau ốm như thế nào rồi thôi mà .

Xi , điều này thì tôi không thể tin được cho lắm . Trên tay Minh còn mang theo một cái va-li mà bảo là qua thăm tôi , cậu ta nghĩ tôi ngu chắc .

-Thế còn cái này để làm gì vậy ?

Tôi tò mò chỉ vào cái va li mà Minh đem theo .

-Thì là chuyển nhà nên mang theo đồ thôi

Ôi trời , mấy người này thật là giàu ghê . Cứ thích là chuyển nhà liên tục , chắc rồi Minh sẽ là hàng xóm mới của tôi cho mà xem , cậu ta bám theo Duy mà . Chắc nghe tin Duy chuyển nhà nên cậu ta cũng phải khăn gói đi theo chứ không “ xa là nhớ.” đó mà .

-Vậy cậu chuyển đi đâu thế ?

-Cậu tò mò thế . À mà nhà cậu có phòng ở dưới tầng sao cậu không ở mà lại ở trên tầng vậy ?

Minh tự nhiên lơ đi câu hỏi của tôi , chắc là cậu ta không muốn nói ý mà . Cậu ta đã lịch sự không muốn nói thì tôi cũng tể nhị không thêm hỏi luôn . Tò

mò cũng không tốt mà .

-Thì phòng đó cứ để thế , tớ thích ở trên tầng cho thoáng thôi .

-Vậy sao cậu không cho thuê phòng đi ??

Ha ha nhìn cái mặt cậu ta ngu ngu mà cũng thông minh ra phết đấy , đúng vậy , sao tôi không nghĩ ra từ sớm là sẽ cho người nào đó thuê phòng nhỉ ? Ở dưới tầng có 1 phòng thì cho thuê cũng được , trên tầng còn 2 phòng , 1 phòng cho tôi và một phòng cho Lan . Bữa nay giá cả thị trường đắt đỏ , cũng chẳng cần nhiều , một tháng 5 trăm cũng đủ rồi . Cho một cô bé nào đó thuê phòng thì hay biết mấy , vừa có tiền lại vừa có thêm bạn . Tiện cả đôi đường .

-Ừm , ý kiến của cậu hay đấy , mai tớ sẽ treo biển cho thuê phòng .

Tôi cười tít mắt .

-Thế tớ thuê phòng được không ?

Minh nhìn tôi một cách thích thú , nhưng cũng có chút gì gọi là âm mưu ở trong đó .

-Cậu mà chịu ở với tớ mới là lạ . Cậu là công tử nhà giàu thì làm sao mà dám ở với tớ được .

-Không gì là không thể mà . Mà nhà cậu nếu thuê thì cũng chẳng biết nằm ở đâu .

Minh gật gù như đồng ý với ý kiến của tôi .

-Thì cái phòng đấy .

Tôi chỉ vào phòng gần ở bếp . phòng đó là phòng dành cho khách của di Hoa , di cũng như tôi , thích nằm ở tầng trên chứ chẳng thích nằm ở dưới .

-Ừm , vậy cậu đỡ ốm chưa ?

Minh quay sang hỏi tôi , đúng là cậu ta có khiếu lảng sang chuyện khác một cách thật tài ba .

-À , cũng đang còn . Nhưng mà cũng đỡ rồi .

Tôi hơi đỏ mặt trả lời với Minh , lúc chiều còn bi bô nói ốm thế mà giờ lại ăn nói lưu loát chẳng bệnh tật gì thế này , híc đúng là “ giấu đầu hở đuôi.”

-Nhìn mặt cậu nóng lên kìa , thế chắc là cậu bệnh nặng rồi . Mau lên phòng nghỉ đi .

Minh nói một cách thăm nhiên , không biết cậu ta cố ý nói như vậy cho tôi đỡ phải ngượng hay là có âm mưu gì đây nữa . Mà thôi kệ đi , cậu ta đã mở đường cho tôi chạy thì tôi phải biết bắt lấy cơ hội mà chạy chứ .

-Ừm , vậy thì cậu về đi , có gì cứ đóng cửa lại cho tớ .

-Thôi khỏi cần , tạm thời tớ sẽ thuê nhà cậu để ở , vừa tập sống lại vừa có thể chăm sóc cậu đang bị bệnh .

Minh nói luôn mà chẳng cần hề suy nghĩ .

Nhưng tôi có bệnh tật gì đâu mà chăm sóc cơ chứ , thật là ...

-Như thế sao được , ai lại đi làm phiền cậu . Tớ tự chăm sóc bản thân mình được mà .

Tôi từ chối khéo .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Sai Lầm

-Không được , tớ là bạn cậu . Trong lúc cậu đau ốm thế này thì làm sao tớ nỡ để cậu ở một mình được chứ . Thôi không nói nhiều , tớ sẽ thuê một tháng , tiền thuê mà là 5 triệu kể cả ăn uống và phí điện đài luôn . Có gì thiếu thì cứ nói tớ sẽ bù thêm . Chấm dứt mọi chuyện ở đây , tớ vào dọn phòng của

mình .

Minh nói xong thì vội vàng mở ví ra đưa cho tôi 10 tờ tiền 500 ngàn rồi cầm lấy va li nhan chóng vào phòng , để lại một mình tôi bơ vơ đứng chôn chân ở ngoài phòng khách .

Mọi chuyện có quá là trùng hợp không nhỉ ? Cậu ta sang nhà tôi hỏi về vấn đề thuê nhà , rồi hỏi tôi còn ốm không , cho rằng mặt tôi đỏ lên là vì ốm nặng , rồi giờ còn chấp nhận hi sinh để chăm sóc tôi . Mọi chuyện cứ như được sắp xếp vậy .Đúng vậy , chắc chắn mọi chuyện này là do sắp xếp . Vậy có nghĩa là tôi bị Minh lừa rồi .

-Không được , tớ không muốn đâu . Cậu đi thuê chỗ khác đi . Tớ không muốn cho ai thuê hết .

Tôi chạy đến đập cửa phòng . Cái đồ đáng ghét đó đã khóa cửa phòng rồi nữa chứ . Hừ

-Tớ đã nói rồi , tớ nói một lần chứ không muốn nói nhiều lần đâu . Tớ sẽ ở đây , không đi đâu hết .

Minh nói vọng ra .

Trời ơi là trời , bực mình quá đi . Sao mà cái số con nó đen đui thế này . Tự nhiên lại cho lưu manh vào ở cùng một nhà là sao . Ủi ơi là Ủi sao may ngu quá vậy ? trời ơi cái đầu óc lộn của tôi .

Nhưng mà giờ mới có 7 giờ tối thôi mà , chắc chắn cậu ta sẽ phải ló mặt ra cho mà xem . Được , ta sẽ đi nấu mì rồi ngồi chờ mì ra khỏi phòng . Đồ yêu tinh , đồ cáo chín đuôi , mì sẽ không thoát khỏi vòng tay ta .

Nói đi cũng phải nói lại . Ít nhất cậu ta cũng tốt bụng đấy chứ , biết quan tâm đến người khác . Trông cái mặt hiền lành thế mà ngờ đâu cũng hiền thật . Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại , không ai biết trước được điều gì , lỡ ...lỡ hấn là một tên cáo già thì sao ? Biết mặt chứ sao mà biết được lòng . Phải làm sao bây giờ cơ chứ ? làm sao để được an toàn .

Tóm lại là đi ăn đã , ăn xong hãy tính . Có thực mới vực được đạo .

Thiệt là bực mình quá đi , không biết cái tên đáng ghét đó làm gì mà cứ ngồi im trong phòng mãi như vậy nữa . Đã gần nửa đêm rồi mà hấn không ra khỏi phòng nữa là sao vậy trời . Thế mà bảo là đến chăm sóc tôi , có mà là hành hạ tôi thì có . đúng là cái tên đáng ghét . Hừ , mất hết cả cảm tình .

Nhưng mà giờ tôi buồn ngủ quá , phải làm sao đây cơ chứ ? không thức thì không được mà thức thì lại buồn ngủ . Thôi đành ngồi trước cửa chờ thêm một lúc nữa vậy , lúc nào buồn ngủ quá thì lên phòng nằm .

+++++

-Ủ dậy đi .

Một giọng nói vang lên .

Trời ơi là trời , mới ngủ có chút xíu đã bị gọi dậy là sao cơ chứ . Ngủ đã vừa mắt đâu , mắt chả mở ra được nữa là .

-Đề con ngủ một tí nữa đi mà .

Tôi van xin .

-Dậy mau , ai là bố cậu mà bảo là con hã ? có thích chết không ?

-Ủ , dậy

-Có dậy không thì bảo ?

-Thích gì đây hã con heo .

Giọng nói lại vẫn tiếp tục quấy phá giấc ngủ . Làm chả thể ngủ được , bực mình . Tôi thề nếu người gọi tôi không phải trong gia đình tôi thì tôi sẽ đem hấn ra quay luôn .

-Kêu mãi vậy . Dậy đây rồi .

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA !!!!!!!

Tôi hét lên , ôi trời sao tự nhiên sáng sớm tên Minh lại có ở phòng tôi cơ chứ . Đúng , nhìn xung quanh thì là phòng của tôi . Minh thì áo quần chỉnh chu , còn tôi thì sao ? À không , vẫn bình thường . Nhưng tại sao hấn lại có mặt ở phòng của tôi rồi còn gọi tôi dậy nữa ?????????

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Đi Biển

-Làm gì mà cậu hét ghê vậy chứ ?

Mình nhìn tôi chăm chăm . Cái kiểu như muốn ăn tươi nuốt sống vì đã làm cậu ta giết mình .

-Sao ... sao cậu lại ở.. ở phònggggg... tớ?

Tôi hỏi lấp bắp .

-Thì chúng ta ở cùng một nhà mà .

Mình trả lời rất chi hồn nhiên , hồn nhiên như bị điên . Tôi hỏi là sao cậu ta ở phòng tôi chứ tôi có hỏi là cậu ta và tôi ở chung nhà đâu mà trả lời như vậy chứ , đúng là hỏi gà lại đi nói vịt . Cứ như là đi mua 10 ngày tô phở gà mà chả có miếng thịt chó nào vậy . Điền hết mức .

Mà dù cho có ở chung một nhà thì sao lại ở phòng của tôi chứ . Chả nhẽ ý cậu ta là tôi là cậu cùng ở một nhà thì đương nhiên có thể ở chung một phòng sao ? Ôi nếu thế thì không thể tưởng tượng ra được mọi

chuyện sẽ như thế nào .

-Nhưng sao cậu lại ở phòng tớ kia . Tớ hỏi như vậy cơ mà .

-Thì là sáng rồi , muốn rủ cậu đi tập thể dục .

Ôi trời đất ơi , tôi ghét nhất môn thể dục đấy nhá . DÙ rằng con người tôi hay bay nhảy chứ mà nhắc đến thể dục là tôi căm ghét lắm . Hơn nữa cái bệnh ngủ nướng đã ăn sâu vào tiềm thức thì lấy đâu ra cái tinh thần yêu thể dục chạy bộ buổi sáng cho được .

-Cậu thích thì cậu đi với ma đi , để yên cho tớ ngủ .

Nói rồi tôi nằm lại xuống giường ngủ .

-Thời mà , dù sao cũng mất công dậy rồi . Dậy đi rồi tí đi ăn luôn , tớ biết có chỗ này ngon lắm .

Có chỗ ăn ngon , lại được đãi không tốn tiền . Thôi cố gắng dậy cũng được . có gì về rồi ngủ tiếp , dù sao cũng không làm gì . Ngủ hoài cũng mệt . Dù mang danh tham ăn nhưng mà cũng không sao , tôi cũng không phủ nhận điều đó . Nếu như không ăn nhiều thì làm sao có cái biệt danh Ú được hehe .

-Chờ tí , cậu xuống nhà đi rồi tí tôi xuống .

Tôi nói tràn đầy sức sống .

-Ừ , nhanh lên nhé .

-Biết rồi , lắm chuyện .

Tôi bước xuống nhà một cách chán nản bởi vì phải dậy quá sớm . Tưởng rằng ít nhất phải 6 giờ sáng rồi , ai ngờ mới có 3 giờ sáng . Thật là cậu ta biết cách hại người khác . Chán nản khóa cửa rồi nhảy lên xe Minh ngồi ủ rũ như cái bánh bao thiu . Biết thế đừng dậy sớm cho rồi , tự hại bản thân mình . Haizzz . Sao dạo này IQ tôi ngày càng giảm đi rõ rệt thế không biết . Phải cố uống sữa để tăng cường IQ mới được , chứ mà chất xám ngày càng đi đâu thế này thì chết vì ngu mất thôi .

Mà cũng không thể tưởng tượng nữa , trong 16 năm qua thì đây là lần đầu tiên tôi dậy sớm như thế này . Có lẽ phải đi ghi vào danh sách chuyện lạ Việt Nam mới được ha ha .

Nhưng mà Minh đưa tôi đi đâu nhỉ ? cứ suy nghĩ lung tung cuối cùng lại chả hề biết mình đi đâu cả . Đúng là hậu đậu hay quên ., lỡ hán đem tôi bán sang Trung Quốc thì sao nhỉ ? Dạo này lưu manh nhiều lắm , mà lưu manh thì đâu có chứa thủ đoạn nào đâu cơ chứ .

Nếu mà thực như vậy thì Ú tôi một đi không trở về rồi .

Ôi lạnh cả xương sống , ớn cả xương sườn .

-Cậu lạnh à ?

Mình quay sang hỏi tôi khi thấy tôi vừa rùng mình . Khổ , tôi khoác cái áo khoác rồi thì lạnh gì nữa , với lại đây lại là mùa hè thì lạnh bằng niềm tin à .

-Không , chỉ thấy hơi khó chịu tí . Không sao đâu .

-Thế bây giờ chúng ta đi đâu ?

Tôi quay sang hỏi Minh dù rằng đầu óc vẫn hơi lơ mơ .

-Đi biển .

Minh trả lời một cách khá là thoải mái .

Đi biển đây , xem nào xem nào . Theo thời sự ý thì mấy kẻ lưu manh thường chọn con đường biển để vận chuyển người . Có khi nào Minh là lưu manh thật không nhỉ ?

Mà nhìn đáng về cậu ta thì không thể là lưu manh được .

À mà nhìn được mặt chứ sao biết được lòng dạ cậu ta thế nào mà dám chắc chắn cậu ta không phải là lưu manh được cơ chứ .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Đi Ngắm Mặt Trời Mọc

- Vì sao lại đi biển ?

Tôi bật hỏi một câu hỏi hơi bị ngớ .

-Thì đi chơi thôi , đâu có sao đâu .

Đi chơi mà đi biển à ? với lại lại còn đi buổi sáng nữa . Chả nhẽ đi biển để tắm à ? Mà sáng sớm thế này thì tắm có mà chết nhăn răng dưới biển mất .

Ít nhất đi đâu cũng phải chọn một cái chỗ thích hợp cho người ta thích với chứ , đằng này lại chọn cái chỗ chả thấy gì là thú vị cả . Đi biển rất dễ đen da , mà điều đó tôi lại vô cùng ghét . Bản thân vốn đã đen như than ở Quảng Ninh rồi chứ có trắng trẻo được gì đâu chứ , híc híc .

À mà nắng sáng sớm thì không đen hehe , lại tốt nữa . Không sao không sao , cũng lâu rồi không đi tắm .

Ồ nhưng mà áo quần ở đâu ++ tắm xong đi về à ??? Thế thì chả hay ho gì

-Đi tắm à ? trời này lạnh lắm .

Tôi vừa nói vừa rùng mình . Cứ nghĩ đến lạnh là thấy ớn .

-Ha ha .

Minh cười lớn chẳng khác gì đứa bị thiếu nắng . Đúng là “ cao nên bị đao.”

-Cậu có óc tưởng tượng hơi bị cao đấy .

Minh vừa nói vừa cười một cách vô cùng sáng khoái .

Chả nhẽ tôi nói sai sao . Đi biển thì chỉ có đi tắm chứ đi làm cái quái gì cho đen da .

Hay là đi ra biển , rồi hét lên :

“ Tôi là người ngoài hành tinh , đem tôi vào trại tâm thần đi . “

Không thì là :

“ Ta là cướp đây , ai muốn cướp đồ của ta thì đến đây sao ?”

Nếu mà thế thật thì chẳng khác gì đi cho mệt chứ . À mà cũng không hẳn , đôi khi cậu ta chở tôi ra biển cho ăn hải sản thì sao . Ăn đồ tại biển vừa tươi vừa ngon .

Chep chep , nhắc tới đồ ăn thì lại thèm rồi .

-Này , thế đi biển buổi sáng thế này làm gì vậy ? Đi ăn à ?

Tôi hỏi kèm theo đó là một cười đến tít cả mắt .

-Cậu thì lúc nào cũng có tâm hồn ăn uống . Đi ngắm mặt trời mọc cô nương của tôi oi .

Hóa ra là vậy , thế là cứ tưởng được đi ăn món ngon nữa chứ . À mà chắc cũng sẽ thú vị lắm đây . Tôi chưa lần nào đi ngắm mặt trời mọc vào buổi sáng cả . Toàn là ngắm mặt trời lặn vào buổi chiều tối thôi .

Hà hà mới nhắc mà thấy thú vị rồi , cảm giác cứ như là chuẩn bị được ăn món ngon vậy . Thật là thích quá chừng .

-Thế bao lâu nữa thì đến ?

Tôi há hức hỏi .

-Cũng không lâu , khoảng gần 45 phút nữa sẽ tới nơi .

Mình nhìn đồng hồ rồi nói .

Trời , đúng là bó tay . Thời gian là vàng là bạc chứ có phải củ khoai củ sắn đâu chứ , 5 phút cũng thấy lâu rồi nói gì đây lại tới tận gần cả tiếng đồng hồ chứ .

Đúng là nghe câu nói xong mà mất cả cảm tình , chả muốn đi một chút nào nữa .

-Cậu buồn ngủ thì ngủ đi một lúc nữa , khi nào đến nơi tớ sẽ gọi cậu dậy .

Mình nhìn tôi mỉm cười .

Không biết có phải hôm nay cậu ta ăn nhầm phải thuốc chuột không mà cứ cười hoài . Nhìn mà thích lắm cho một cái cho gãy nguyên hàm răng trắng sáng đó .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Thoải Mái

Nhưng thôi tôi tạm bỏ qua vì cậu ta ít nhất cũng biết quan tâm đến tôi một chút . Dù không gọi là quá to tát nhưng thế là cũng quá đủ với tôi rồi .

Hơn nữa tôi giờ đang rất thú vị , nếu mà ngủ đi thì cái cảm giác thích thú sẽ giảm đi mất . Với lại bị đánh thức rồi thì ngủ lại cũng hơi khó nữa .

-Thôi tớ thức cũng không sao , tớ hết con buồn ngủ rồi .

-Thật là tớ chả hiểu được cậu luôn , Ăn thì nhiều và ngủ cũng nhiều nhưng nhìn cái vóc dáng thì cứ như là cậu phải ăn kiêng ý . Nhìn có khác que tằm là mấy đâu , ấy thế mà bé lên thì nặng chả khác gì con heo cả . Đêm qua tớ bế cậu lên phòng mà hai tay muốn rã cả tay luôn .

Mình than thở với tôi .

Giờ thì tôi hiểu rồi . hôm qua tôi ngủ quên nên hẳn đã bế tôi lên ngủ trên phòng . Ôi thật là mệt mỏi quá đi , biết kiếm cái gì mà giấu cái mặt này đi đây .

Nói canh hẳn để đuổi hẳn , thế mà cuối cùng lại để hăng phải bế mình lên phòng rồi giờ lại còn bị than thở là sao mà mình nặng như thế .

Xem nào xem nào . giờ mà đuổi hẳn đi cái hẳn mà đi rêu rao mình thế này thì biết giấu cái mặt này ở đâu đây chứ . Mà để hẳn ở lại thì thế nào cũng có nhiều chuyện để mà nói thêm cho mà xem .

Ôi rồi cả cái đầu , thôi đành chịu vậy , tiền đã trao rồi mà , lại có nhiều cái không hay nữa . Thôi nhắm mắt xuôi tay cố gắng sống vậy , cùng lắm thì cần thận hơn là được .

-Này , đang suy nghĩ gì đấy hả ?

Minh gọi làm tôi giặt mình

-À không có gì , chỉ là đang tưởng tượng tí thôi mà .

-Tưởng tượng gì đấy ?

-Thì là sắp đến biển thì cái mùi vị buổi sáng gần biển thế nào thôi .

Tôi chối bay , cố lấy ra một cái cớ để Minh không phát hiện .

-Việc đó thì dễ thôi , cũng gần đến rồi đó . Mở cửa ra là được mà .

Minh cười .

Mở cửa thì còn gọi gì là thú vị nữa chứ . Đi bộ còn sướng và thoải mái hơn nhiều .

-Nhưng mà mở cửa gió nó vào ít lắm , thà ngồi hít máy điều hòa thế này thì hay hơn .

Tôi chu miệng lên nói .

-Đồ ngốc , xe tớ là xe xịn mà .

Chả hiểu Minh nói gì nữa , việc xe xịn thì có liên quan gì đến việc tôi và cậu ta đang nói đâu chứ , thật là nói nhăng nói cuội nữa rồi , hay là cậu ta muốn khoe chiếc xe này nhỉ ? ừ , chắc là thế rồi .

-Không hề có liên quan gì cả .

-Nhìn thì biết liền thôi

Minh nháy mắt rồi bấm vào xe một lúc , dần thì trần xe đã được gấp ra phía sau .

Hà hà cuối cùng thì tôi cũng hiểu được ý cậu ta muốn nói gì rồi . Hóa ra xe xịn cũng có nhiều cái hay đấy chứ nhỉ ? thật là đầy đủ tiện nghi .

Tôi háo hức đứng lên , dang hai tay đón gió , hai mắt khẽ nhắm lại để thưởng thức .

Cảm giác thật là thích , gió thổi vù vù mà tôi chả hề cảm thấy khó chịu một chút nào . Cứ như gió xóa tan đi bao nhiêu phiền muộn và suy nghĩ vậy .

Không khí thì trong lành , có chút hơi lạnh lạnh như rất thích . Hai tay dang ra cứ như đón hết gió vào người vậy .

Không ngờ cảm giác này lại tuyệt như vậy , thế mà bao lâu nay tôi chẳng hề biết đến nó . Thật là quá uổng phí.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Thế Này Thì Xinh Rồi

Cuối cùng cũng đến biển rồi , đúng là thật thích thú .

Tôi chờ Minh cất xa rồi lấy thêm một ít đồ rồi cùng chạy ra biển .

Cái cảm giác vắng người và buổi sáng khiến tôi cảm thấy thật là thoải mái và dễ chịu , một cái cảm giác gọi là lâng lâng không thể diễn tả được .

Từ nay tôi sẽ cố thức sớm một chút rồi rủ Minh ra biển ngắm mặt trời mọc buổi sáng .

-Ngồi chơi một chút nữa là mặt trời mọc liền thôi .

Minh trải một chiếc khăn ca rô vừa vừa ra giữa cát rồi nói .

-Ừ .

Tôi toe toét cười đến tí cả hai mắt .

-Cậu ngồi đây đi , tớ đi nhặt vỏ ốc đây .

Tôi nói rồi chạy biến .

Thật là thích , ốc ở đây rất nhiều mà lại còn đẹp nữa . Tôi sẽ nhặt thật nhiều để về trang trí lên chuông gió , khắc tên lên , rồi dán lên sổ , xếp thành tên . hehe mới nghĩ đến mà đã thích cực kì rồi .

Nhưng mà cái quan trọng là ốc ở trên biển không đẹp bằng mình tự xuống biển mò . Mà trời tối tối thế này thì sao mà thấy gì được . Mò mò lung tung lỡ bị cua kẹp tay cho thì đau lắm .

-Ừ ời , mặt trời sắp lên rồi . Đừng chơi nữa .

Mình từ đằng xa gọi tôi .

-Ừ .

Tôi nhanh chóng chạy lại ngồi với Minh , không ngờ cậu ta cũng chu đáo ra phết , có khăn trải , có ít đồ ăn và nước nữa .

Nếu mà hơi tưởng tượng thì tôi và Minh cứ như một cặp tình nhân đang yêu nhau cùng đi chơi . Mà đúng rồi , lỡ ai nghĩ thế thì sao nhỉ ? Nghĩ thế thì tôi chắc cũng chết mất thôi , tôi bị dính vài vụ trên đùa là đủ sợ đến già rồi .

À mà cũng không hẳn , tôi và cậu ta đâu có gì đâu mà phải sợ chứ . “ Cây ngay không sợ chết đứng ” .

Nhưng mà miệng thiên hạ thì ác lắm , sợ là phải chết đứng như Từ Hải trong truyện Kiều đấy chứ .

-Cậu suy nghĩ gì mà lắm thế ?

Mình nhìn tôi .

-Làm gì có , chỉ nghĩ mấy cái vớ vẩn thôi mà .

Tôi cười cho qua .

-Ừ , à mà cậu chụp ảnh không ? đưa đây tớ chụp cho vài tấm này .

Mình đề nghị tôi .

-Ok .

Tôi cười , dù sao thì cũng không thể để lỡ cơ hội ngàn năm được , đâu phải lúc nào cũng có thể đi biển vào buổi sáng được . Phải nhân cơ hội này chụp cho nhiều mới được . Có gì thì về lấy ảnh sau he he . Tính ra tôi và cậu ta cũng cùng một nhà nên chuyện lấy hình cũng không quá khó khăn .

Cũng may là hôm nay tôi mang đồ không quá tệ , một cái quần đen và áo trắng rộng có hình pucca . Tóc thì buộc cao lên , có thêm cái nơ to to điểm lên nữa . Thế này thì xinh rồi hehe .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69

-Cậu đứng phía mặt trời lên đi , chụp thế cho đẹp . Rồi đứng dang tay ra nữa

Mình bảo tôi

-Ừ .

Tôi và Minh cùng chạy lui chạy tới chụp ảnh . Thật là không biết cậu ta học đâu ra nhiều kiểu chụp ảnh thế không biết . Làm tôi tạo kiểu mệt muốn chết . Uống hết cả chai nước mà vẫn khát nước

Nhưng mà cái quan trọng là tôi có hứng chụp và Minh cũng như vậy .

Cũng chính vì thế mà mặt trời lên cao mà hai đứa vẫn còn loay hoay chụp ảnh từ kiểu này sang kiểu khác .

-Thôi không chụp nữa , mệt quá .

Tôi than thở , đồng thời nằm lên tấm khăn cho thẳng lưng . Mỗi quá , đúng là có chụp ảnh nhiều mới thấu hiểu được nỗi khổ của người mẫu chụp ảnh .

-Ừ thì thôi , nghỉ cũng được , hôm nay thế cũng nhiều rồi .

Minh cười .

-Nằm một cái thật là thoải mái .

Tôi dang tay ra nhắm mắt lại hít thở không khí .

-Bỏ tay chỗ khác cho ngồi cái coi .

Minh đánh nhẹ vào cánh tay tôi .

Thật là nằm thoải mái tí mà cũng không cho , đáng ghét thật . Nhưng mà kể ra thì tôi cũng hơi vô duyên thật , nằm hết cả cái khăn rồi . Thôi thì đành xích qua một chút vậy , dù hơi chật nhưng đỡ hơn là vô duyên như hồi nãy .

-Biết nghe lời thế là tốt .

Minh nhìn tôi cười rồi cũng nằm xuống .

Thật là không biết cậu ta vô tư hay là có âm mưu thế không biết , cảnh này hình như tôi được xem trên phim hơi bị nhiều . Nhân vật nam chính sau khi nằm gần nữ chính thì sẽ vờ quay qua rồi kiss một cái . Chà chà nhìn trong phim thì công nhận là lãng mạn thật đấy , nhưng mà ngoài đời thế này thì chết mất .

-Cậu ngồi dậy cho tớ nằm rộng rãi với , người gì đâu mà ...

Tôi quay qua nhìn Minh với ánh mắt có vẻ là không vừa ý .

-Cậu là con gái thì phải giữ ý tứ chứ .

Minh quay sang nhìn tôi với ánh mắt như cái kiểu thách thức người khác đánh người .

Cái đồ mới suy nghĩ tốt cho cậu ta được tí thì cậu ta lại dùng ánh mắt và lời nói như vậy làm con người ta mất hết cả cảm tình . Có lẽ tôi và Minh không hợp nhau rồi .

À mà cậu ta nói cũng đúng , hình như tôi hơi quá thật , thôi thì đành phải lép vế vậy , cố gắng nhịn nhường cho Minh nằm cạnh chứ không cậu ta mà điên lên bỏ về một mình thì tôi cũng chết không kịp than thở ý chứ .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Lật Lên Bí Mật

Tự nhiên tôi cảm thấy nhớ gia đình kinh khủng .

Cái cảm giác cô đơn không có ai quan tâm thật là đau khổ . Bây giờ dường như thấy một nụ cười , một câu mắng yêu của mẹ lại vô cùng khó khăn .

Tôi thêm cái cảm giác sống cùng gia đình , được ba mẹ che chở chăm sóc , có bạn bè thân thiết bao nhiêu năm sống bên cạnh , luôn biết chia sẻ cho nhau , giúp nhau vượt qua mọi khó khăn .

Còn bây giờ tôi sống trong một cái không gian buồn tẻ , có chuyện buồn cũng chẳng thể nói cùng ai , muốn tâm sự cũng chỉ biết suy nghĩ một mình .

Đúng là sông có khúc người có lúc , chẳng bao giờ thượng đế cho con người ta cảm thấy hạnh phúc mãi mãi cả .

-Này , cậu suy nghĩ gì thế ?

Minh cắt ngang suy nghĩ trong đầu tôi .

-Chỉ là nhớ gia đình thôi mà .

Tôi nhìn Minh mỉm cười .

-Gia đình sao ?

Minh hỏi tôi một cách ngạc nhiên và có chút gọi là tò mò .

-Ừ . Tôi khẽ nói . Tôi nhớ những tháng ngày trước đây , luôn sống trong một gia đình vui vẻ ấm áp luôn có người thân bảo ban che chở .

-Thế tại sao bây giờ cậu lại sống một mình trong căn nhà ấy ?

Minh lại hỏi tiếp

-Đó là nhiệm vụ chứ thực tế không hề muốn điều đó một chút nào .

Tôi thở dài .

-Cậu thật lạ

Minh cười , 1 nụ cười có vẻ hơi trố trêu và chua xót .

Đúng là con người thật quá khó hiểu , thực thì có gì đâu chứ , chuyện một đứa con gái nhớ nhà không phải là chuyện lạ cho lắm , hơn nữa tôi vốn là một con bé đa sầu đa cảm thì chuyện như thế này là chuyện quá chỉ hết sức bình thường .

-Thực ra tôi cũng chẳng hề biết đến cảm giác một gia đình hạnh phúc là gì cả . Mà cũng không hề muốn biết . Hơn nữa cũng không chỉ riêng mình tôi , cả nhóm cũng thế thôi , ai cũng có 1 hoàn cảnh gia đình hết .Nhưng nhờ vậy mà bọn tôi mới hiểu nhau hơn và chơi thân với nhau đến tận bây giờ .

Minh kể cho tôi nghe một cách nhẹ nhàng , có lẽ đây là một câu chuyện buồn .

Tất cả đều sống không thực . Họ sống dựa vào cái vỏ bọc bên ngoài thôi ư ? Họ vui vẻ nhưng tôi có thể cảm thấy họ không phải như thế.

Tự tạo cho mình một cái vỏ bọc cứng cáp để che dấu đi những phiền muộn trong lòng , thực mà nói thì tôi cũng không hiểu cái cảm giác đó lắm vì tôi chưa trải qua bao giờ .

Nhưng có 1 điều tôi chắc chắn rằng họ sẽ cảm thấy rất khó chịu và cô đơn .

Thế mà tôi không hề biết điều này , tôi cứ nghĩ rằng họ luôn vui vẻ và hạnh phúc , nghĩ lại bản thân tôi vẫn thấy mình may mắn hơn họ rất nhiều

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Cám Ơn

-Ngày xưa , tụi tôi ngày nào cũng quậy phá cốt để bố mẹ quan tâm . Thế nhưng kết quả là họ chỉ giải quyết hậu quả mà chẳng hề quan tâm đến tụi tôi . Dần dần tụi tôi suy nghĩ ra nhiều chuyện hơn nên không làm như vậy nữa vì làm vậy họ không những không quan tâm đến mà còn rất tức giận nữa .

Minh cười .

-Kể ra sống như vậy thì không thoải mái tí nào .

Tôi đồng cảm . Cảm giác xấu về nhóm T2 cũng giảm bớt , bây giờ tôi thấy mình tàn nhẫn với họ quá .

-Ừ , cảm ơn cậu Ú nhé , nói ra cảm giác trong lòng thật thoải mái .

Minh quay sang nhìn tôi cười tươi .

-Không có gì , chúng ta là bạn mà .

Tôi cũng cười .

-Mà cậu nhớ là không được hé cho ai nghe chuyện tớ kể cho cậu nghe đấy . Nếu cậu kể hay hé răng nửa lời thì tớ sẽ dùng bàn tay này để giết cậu .

Minh vừa nói vừa nhìn tôi , đồng thời đưa tay xoẹt ngang cổ với ý giết người bịt đầu mối .

-Biết rồi , tớ nào dám nói .

Tôi cười hì hì .

-Cậu nằm yên nhé . Tớ chụp 1 bức ảnh cậu với tớ .

Minh mở máy ảnh ra .

-Ừ .

Tôi cũng mỉm cười . Dù sao cũng đâu có tội tình gì đâu mà phải sợ chứ .

Thực ra mà nói , vậy thời gian qua , tuy tôi tiếp xúc ít với những chàng trai này thì tôi vẫn không thấy họ xấu bụng hay là không quân tử . Ai cũng tốt nhưng chỉ mỗi cái là ngại thể hiện .

Chính vì ai cũng đã tổn thương lại cùng chơi với nhau nên cái vỏ bọc của họ mới giống nhau như vậy .

Lúc đầu tôi cứ nghĩ rằng tính tình những anh chàng này luôn như thế , nhưng bây giờ thì tôi mới hiểu , họ

tạo vỏ bọc , vỏ bọc như nhau , ai cũng như ai mà không thể phân biệt được .

Đâu phải ai cũng vui vẻ như Hoàng , lém lỉnh như Minh , một chút khó tính như Duy đâu phải không ?

Chính xác là thế mà .

Tôi sẽ thay đổi cách suy nghĩ của mình

Ít ra tôi vẫn không phải như một số người . Cố lên

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72

Thấm thoát thời gian trôi qua cũng thật nhanh , vậy mà đã 2 tuần trôi qua rồi .

Tôi và Minh vẫn sống với nhau một cách bình thường . Hoàng có ý định chuyển sang nhà tôi nhưng không không chịu ., hơn nữa Duy và Minh cũng phản đối quyết liệt nên Hoàng liền mua một căn nhà gần với nhà tôi . Mà nói thẳng là đối diện với nhà Duy .

Minh cũng đã tậu một căn nhà bên cạnh nhà tôi nhưng cậu ta vẫn ở lì không chịu chuyển đi , suốt ngày cứ biện lí do đã đưa tiền rồi . Tôi bảo sẽ trả lại thì không chịu . Thật đáng ghét .

Duy vẫn sang nhà tôi ăn trưa đều đặn mỗi ngày rồi ở lại chơi đến đêm mới chịu về để đi ngủ .

Hoàng lại khác , suốt ngày cứ đòi đi theo tôi , trừ phi tôi đi vệ sinh chứ ngoài ra không có phút giây nào tôi được yên .

Chả hiểu nổi hàng xóm trước đây của tôi thế nào mà chịu bán nhà nhanh như vậy . mà tôi nghĩ là giờ để tậu 1 ngôi nhà thì hơi khó khăn vì nền kinh tế biến đổi . Thế mà mấy người này làm thế thì quả thật tôi chả hiểu được gì luôn haizz .

Chỉ tiếc rằng bản thân mình không giàu như người ta mà thôi . Ôi cái cuộc đời này .

++++++

Sáng nay tôi dậy khá sớm , có thể nói là sớm nhất nhà . Mới có 6 giờ nhưng tôi lại không ngủ được .

Tuy chưa xuống nhà nhưng mà tôi đoán chắc tôi dậy sớm nhất . Vì dạo này mấy con người đó không hiểu sao cứ suốt ngày tùm ba tùm bầy bàn luận gì đó mà không cho tôi tham gia .

Họ chỉ được cái tốt tính là chiều nào cũng được đi chơi ké . Nhưng đi đến tối khuya mới về .

Mà cũng chính vì vậy nên tôi mới không đi kiếm việc làm thêm, hơn nữa khi kể chuyện với mẹ về việc tính đi làm thêm thì mẹ tôi lại không cho. Nên thôi, ở nhà hầu hạ nấu ăn cho mấy người này lấy tiền lương vậy.

Vừa không quá khổ mà lại có thêm thu nhập, coi như đó là việc làm thêm vào hè.

Thôi giờ chả muốn suy nghĩ gì cho nhiều. Xuống nhà chuẩn bị đồ ăn thôi, coi như tạo cho mấy con người này một điều ngạc nhiên vậy.

-Ú nhà ta hôm nay dậy sớm quá nhỉ?

Duy từ đâu chạy đến nói làm tôi hoảng hốt giật mình.

Cứ tưởng mấy con người này còn ngủ như heo, ai ngờ mới sớm đã dậy rồi. Mà sao hôm nay cậu ta sang nhà tôi sớm thế nhỉ? Không biết có phải là chuyện mờ ám gì không đây.

-Ừ, sao hôm nay dậy sớm qua nhà tớ làm gì thế?

Tôi tò mò hỏi.

-À, hôm nay có chuyện nên đành phải dậy sớm. Tớ đang định lên gọi cậu dậy mà ai ngờ cậu dậy rồi.

Duy cười hi hi.

-Thế à?

Tôi hỏi một câu vu vơ.

-Ừ, vào ăn cơm thôi, mọi người đang chờ cậu.

Duy kéo tay tôi đi nhanh hơn vào phòng bếp.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo, Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73

Tôi từng người, thật là không biết hôm nay là ngày gì nữa. Nghĩ đi nghĩ lại thì đâu có chuyện gì quan trọng đâu cơ chứ. Hay là có sinh nhật của ai mà tôi không nhớ?

Không phải, nhất định hôm nay không phải là sinh nhật. Nhưng vậy hôm nay là ngày gì mà cả 8 người này đã tụ tập ở nhà tôi từ lúc sáng sớm thế này. Đã thế còn tự chuẩn bị đồ ăn rồi còn gọi tôi xuống ăn nữa.

Rùng mình một cái, chắc chắn họ có điều gì nhờ vả cần tôi giúp rồi đây. Tôi đoán thế đấy.

Nhưng thôi, không thể cho họ biết tôi phát hiện ra kế hoạch của họ được, nếu không họ sẽ bắt ép tôi làm cho mà xem. Phải thận trọng mới được.

-Hôm nay có chuyện gì mà mấy cậu đến nhà tớ sớm thế.

Tôi cười tươi rồi ngồi thẳng xuống ghế làm như chưa có gì vừa xảy ra.

-Thì lâu lâu làm một bữa cho cậu bất ngờ thôi.

Bất ngờ? tôi thật là trong tâm không hề nghĩ tới điều này. Tôi thực là không tin họ lại tốt bụng như vậy. Sống với nhau không lâu nhưng ít nhất cũng hiểu được bản tính của mấy con người này chứ.

-Thật á, các cậu làm tớ nghi ngờ thì đúng hơn.

Tôi cười cười, dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn lần lượt từng người.

-Làm gì có.

Tất cả cùng đồng thanh nói .

Đấy , lại cùng nói nữa cơ mà , sao không nghỉ ngơi cho được . Tôi đoán quả không sai mà . Chắc chắn là thế .

-Nói cũng đồng thanh sao lại chối .

Tôi khoanh hai tay trước ngực .

-Thôi không nói nhiều , ăn đi , sáng nay có món ngon mà .

Hoàng tự nhiên đưa cho tôi ổ bánh mì bắt tôi ăn , hừ , đáng ghét .

Mấy người này chỉ biết bắt nạt tôi mà thôi chứ đâu biết gì hơn . Tôi nghiệp cái thân già này của tôi quá đi . hức hức . * một phút mặc niệm của Ú bắt đầu *

Nhưng thôi , cái quan trọng là ăn vì mì rất ngon . Món ngon đã vào miệng tôi thì chỉ có đi vào chứ không thể đi ra . Phải ăn lấy sức chống mấy con người này .

Đúng , phải ăn . ăn nhiều mới làm được việc lớn .

-Ú này . tớ cho chuyện này muốn nói với cậu .

Mình nhìn tôi thăm dò .

Thật là đúng lúc con người ta đang ăn ngon lại nói là sao thế không biết . Nhưng nhìn ánh mắt cậu ta nhìn tôi thì có lẽ là nghiêm trọng lắm thì phải . Mà không hẳn lắm , cái ánh mắt đó cũng không phải là quá quan trọng .

Hay là lại nhờ vả gì ?

Ôi chết vì tò mò mất

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74

Tôi nuốt nước bọt nhìn Minh

-Có gì đâu mà cậu làm bộ mặt hình sự thế chứ .

Minh cười sáng khoái .

Nhưng mà cậu ta càng cười thì lại càng làm tôi sợ hơn . Ôi .

-Cậu nói làm tớ sợ .

Tôi đành thú nhận ,

-Ha ha , chỉ là hôm nay tại này chuẩn bị sớm là vì muốn rủ cậu đi chơi sớm thôi . Chẳng qua thấy cậu sợ nên trêu cho vui ý mà .

Hoàng giải thích.

Phù , hết cả hồn . Tưởng có chuyện gì quan trọng nữa chứ . Cụt hứng .

-Vậy đi đâu ?

Tôi tò mò hỏi .

-Đi tới buổi trao giải cuộc thi ảnh .

Hoàng cười nhìn rồi xoa đầu tôi .

Chà , cuộc trao giải ảnh , chắc chắn sẽ có nhiều anh đẹp trai cho mà xem hí hí . Thích thật , dạo này máu mê trai đẹp của tôi tăng lên hơi nhiều mà không thể kiềm chế được . Muốn kìm nén nhưng mà không được , nhưng thôi không muốn nhắc . Mê mấy anh đẹp trai đâu phải tội đâu chứ .

Mà nhắc đến thi ảnh , vậy là họ có dự thi phải không nhỉ ? Đúng rồi , chính xác là thế . Trong nhà Duy có 1 cái huy chương rất đẹp , tôi hỏi thì anh ta bảo là dự thi cuộc thi chụp ảnh hằng năm . Hà hà đúng rồi , chắc chắn những người này thi nên mấy ngày nay mới tùm ba tùm bầy lại bàn tán như thế .

Nhưng mà không hẳn , thế thì có gì đen tối đâu mà mấy người này lại không cho tôi xem cùng chứ . Đáng nghi ngờ .

-Mấy cậu dự thi à ?

-Tất nhiên rồi , hôm nay là ngày trao giải nên tụi này muốn cậu đi cùng cho vui ý mà .

-Có thiện chí đấy , ừ thì đi . Mấy giờ ?

Tôi hỏi .

-Ừm sáng nay trao giải , đoạn 8 giờ buổi lễ sẽ bắt đầu .

Mình cười trả lời .

Haizz thật là tôi cứ là người biết cuối cùng , đáng ghét thật .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75

-Vậy nên bây giờ cậu lên phòng chuẩn bị đi , nhớ kĩ là ăn mang đẹp vào .

Mình nhìn tôi cười .

Haizz lại phải ăn mang , rồi làm đẹp sao ? Những thứ đó tôi đều không hề muốn một chút nào . Đi thế thì cũng giống đi dự tiệc trong ti vi . Phải mang váy , mới nghĩ đến đã thấy sợ rồi .

-Tớ nói trước tớ không mang váy đâu nhé .

Tôi đứng dậy khỏi ghế .

-Không được !!

Tất cả cùng đồng thanh .

-Thế sao ? bản tính tớ không thích mang váy mà . Các cậu phải hiểu cho tớ chứ . Tớ không thích thì không mang .

Tôi cãi bướng .

-Nhất định cậu phải mang .

-Không mang . tớ không muốn . Thà tớ không đi chứ tớ quyết định không mang .

Tôi nói cứng dù rằng lòng rất muốn đi .

-Thôi mà , Ứ thân yêu , Ứ dễ thương , Ứ hiền lành , Ứ đáng yêu . Cố vì bọn này 1 buổi thôi mà .

Hoàng lại nịnh bợ tôi .

Ồi đáng ghét . Sao lại đi cù rử tôi vào con đường xấu cơ chứ . À không phải , sao lại rót vào tai tôi nhiều lời đường mật thế cơ chứ . Nói thế sao tôi từ chối được . Hu hu

-Không là không

Sau khi suy đi nghĩ lại , tôi vẫn sẽ giữ vững lập trường của mình . Nhất quyết không mang váy .

-Thôi mà . Vì bọn này đi .

-Chỉ một buổi thôi mà

-Ừ , chỉ 1 buổi , xong nhanh thôi .

-.....

Mấy người này cứ cù rũ tôi . Ôi chết mất thôi .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76

Cuối cùng , sau những lời đường mật năn nỉ của những anh chàng này thì tôi cũng phải miễn cưỡng gật đầu đồng ý . Ôi sao tôi ngu thế không biết . Trời ơi là trời

Chán nản chạy lên phòng kiểm đồ mang . Nhưng mà tìm đi tìm lại , tìm tới tìm lui vẫn không thấy có cái cái váy nào .

Cũng phải thôi , bản tính tôi không hề muốn mang váy mà . Với lại quan niệm như con trai của tôi từ xưa đến giờ không thay đổi là mấy nữa .

Thôi thì mang tạm một bộ vậy , mang quần cũng cá tính mà . he he .

-Tìm được cái nào không ?

Duy thò đầu vào hỏi tôi .

-Không .

Tôi chán nản trả lời .

-Thế thì thôi , đi nào .

Duy đi tới kéo tay tôi ra khỏi phòng rồi đưa tôi lên xe .

Hà hà thế là tôi đã thoát được cái cảnh không cần mang váy rồi , thích thật .

-Đi sớm thế à ?

Tôi hào hứng hỏi .

-Ừ , phải đi chuẩn bị chứ . Cậu nhìn tui tó đã chuẩn bị gì đâu .

Mình quay ra cười .

Hừ , cái tên leo mép nhiều chuyện đáng ghét .

-Vậy giờ còn phải đi nữa à ?

-Tất nhiên .

Ờo , đúng là mất cả hứng mà . Tôi nghi ngờ lắm nhè , mấy người này đi chuẩn bị mà kéo theo tôi thì chắc chắn là sẽ bắt tôi mang váy rồi .

Ví dụ như trong phim Hàn quốc đó , nam chính sẽ đưa nữ chính vào một cái shop áo quần lớn , rồi chọn một bộ áo quần thật đẹp , sau đó đi trang điểm . Và nữ chính sẽ thành một cô công chúa xinh đẹp .

Chà chà , nếu tôi được như thế thì thích thật , dù sao được hưởng cái cảm giác mà được người khác ngưỡng mộ vẻ đẹp của mình thì còn gì vui sướng bằng phải không ?

À mà nói đi thì cũng phải nói lại , người ta là diễn viên nổi tiếng thì mới đẹp thế . Chứ mọi người nhìn từ trên xuống thì đâu phát hiện ra vẻ đẹp của tôi cơ chứ .

Mẹ tôi suốt ngày bảo tôi rằng : “ vẻ đẹp của con là vẻ đẹp “ tiềm ẩn.” ”

Đấy , chữ tiềm ẩn được đặt trong ngoặc kép nữa chứ . Thật quá trớ trêu .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77

Tôi cùng những người này đến một cái shop áo quần tên là Star .

Ngồi sao , không biết cửa hàng này có phải dành cho những người nổi tiếng không nhỉ hehe . Nếu được gặp ai thì tôi sẽ lập tức bám đuôi xin chữ kí liền hà hà . Thật là thích .

-Chị ơi , giúp em chỉnh lại nhan sắc cho cô bé này với .

Hoàng cười tươi lại khoác vai chị nhân viên ở đây .

Đồ hám gái , rõ ràng ngày trước còn nói thích tôi cơ mà . Giờ lại hành động như thế . Hừ đáng ghét , cái đồ trắng hoa . Xi . muốn làm cho tôi ghen chứ gì , đừng mơ . tôi không thích hấn nên sẽ không có chuyện đó đâu .

-Em nói cô bé này à ?

Chị nhân viên chỉ vào tôi rồi quay sang hỏi Hoàng và chị ta còn cười nữa .

Hừ đúng là thấy trai đẹp cái mắt hình hai quả tim liền , cái bà này làm mất thể diện con gái quá đi . Bỏ tù bà này , đúng , phải bỏ tù , hơn nữa là tù một gông , tù chung thân luôn .

-Vâng . Hoàng cười tươi rồi quay sang nói với tôi . – Làm gì mà cái mặt tối sầm thế hả ?

Đáng ghét , sao tự nhiên bản thân tôi lại thế này nhỉ ? tôi có bức tức gì đâu cơ chứ .

-Hớ , có ai làm gì đâu mà tự nhiên đỏ mặt thế hả .

Mình đứng bên cạnh nhìn tôi cười .

Đỏ mặt , tôi tự đưa tay lên mặt , ầm thật . Vậy là tôi đỏ mặt thật à ? Ôi thật mất mặt quá đi .

-Thôi , đồ tớ chuẩn bị sẵn hết rồi . Giờ cậu đi theo chị Mai đi , tụi này đi chuẩn bị đây .

Thì ra chị nhân viên đó tên là Mai . Tên chị ấy phải thêm thế này mới đủ : Mai hám trai ha ha .

-Đi thôi .

-Vâng ạ .

Tôi vừa đi vừa cười cười tủm tỉm .

++++

-Em ngồi yên nào , đừng cười nữa không son nó lem hết bây giờ .

Chị Mai nhắc nhở tôi

-Nhưng em không nhịn cười được .

Tôi cãi bướng . Thật là mệt quá đi , ngồi mãi chờ trang điểm làm cho tôi cảm thấy khó chịu . Vì sao phải trang điểm lắm thế không biết . Qua loa đại khái là được rồi chứ đâu cần phải quan trọng như thế này đâu cơ chứ .

Chương 78

-Thôi nào em . à mà em tên gì thế ?

-Dạ em tên Thu , cứ gọi em là Ú cũng được .

Tôi trả lời lễ phép .

-Chà , hình như em có vẻ được mấy cậu bé đó quan tâm thì phải , quen biết bao nhiêu năm nay rồi nhưng rất ít khi chị thấy họ cười thân thiện như thế đối với một cô bé .

Chị Mai vừa đánh phấn vừa nói với tôi .

-Thế hả chị ? Chị quen họ à ?

Tôi không kìm được sự tò mò mà hỏi .

-Tính sơ qua cũng được gần 10 năm rồi .

Thì ra là thế , hóa ra người ta quen nhau lâu lắm rồi . Thế mà tôi cứ ngỡ là ... Thật là mất mặt quá , sao lại suy nghĩ lung tung thế cơ chứ . Haiizzzzz

Cái tình huống này cứ như là ghen tuông trong yêu đương ý . Ôi .

Không thể , tôi không có ấn tượng sâu sắc với những người này thì làm sao tôi thích họ được chứ . Yêu thì cũng phải có ấn tượng và cảm tình cơ mà . Chứ đằng này như tôi với họ thế thì có yêu mới là lạ .

Nhưng thôi , tốt nhất là không nên suy nghĩ một vấn đề không có lợi cho cái não này . Càng suy nghĩ chỉ càng làm rối lên mà thôi .

++++++

Tôi thở dài một cách thoải mái , sau gần cả tiếng bị đẩy đưa lên rừng xuống biển thì cuối cùng cũng đã trang điểm và thay đồ xong . Thật là mệt mỏi quá đi . Tôi thì tôi chả dám làm người nổi tiếng của công chúng nữa đâu .

Nhưng mà bây giờ với cái bộ dạng mang vấy thì nói thật tôi không dám đi đâu hết . Mất mặt lắm , cứ suốt ngày .

-Ra đi em .

Chị Mai gọi tôi khi tôi đang đứng sau cửa không chịu bước ra .

-Xong rồi hả chị ?

-Xong rồi , nhưng hình như con bé còn ngại nên nó cứ đứng sau cửa mãi không chịu đi ra .

Haizz sao chị ấy lại nói thẳng ra như thế , vị chi tôi cũng lâu lắm rồi không mang vấy mà , ngại ngùng là chuyện đương nhiên rồi . Nhưng mà người ta nói tôi ngại làm tôi thấy khó chịu lắm . Ngại ngại cái con khi .

Thật là mất mặt

Chương 79

Mà suy nghĩ đi suy nghĩ lại , cuối cùng vì sao mình lại phải ngại nhỉ ? Thật là chẳng có gì ngại hết á . Đẹp thì sợ gì . (một phút tự sướng của Ú)

Haizz chỉ là nói thế thôi chứ tôi biết cái bộ dạng thương binh liệt sĩ này thì đẹp ở chỗ nào cơ chứ . Ôi cuộc đời ơi , ông trời ơi sao sinh ra con lại xấu thế này hà trời (tự kỉ)

-Ra đây xem nào Ú .

Tiếng Minh gọi tôi làm tôi giật mình .

Ngại quá . Mà sao tự nhiên bản thân tôi lại thế này nhỉ ?

Ngày xưa tôi vốn được bạn bè trêu ghẹo là da mặt dày hơn cả da trâu .

Vậy mà bây giờ thì sao thế này .

Hay là chị Mai cắt bớt da mặt của tôi rồi . Hic hic

-Không ra được không ?

Tôi đứng sau cửa hỏi .

-Không . cậu phải ra đây cho bọn tớ duyệt chứ .

Duyệt , duyệt cái con khi , mấy người thì đẹp sẵn rồi nên không lo chứ tôi thì khác mà , chả biết thông cảm cho tôi gì hết .

Đáng ghét .

Mà sao dạo này từ đáng ghét hay nằm trong từ ngữ của tôi thế nhỉ ? Phải chỉnh lại mới được .

Nếu không thì sau này câu này sẽ là câu cửa miệng mất .

-Cậu có ra không ? không thì đừng trách tớ nặng tay .

Việt nói , còn có giọng hù dọa .

Thật là cậu ta không biết thương hoa tiếc ngọc sao , một cô bé mong manh dễ vỡ như tôi mà cậu ta lại nở lòng nào nặng lời nói như thế cơ chứ .

Mất công tôi đối xử hiền lành với họ (hiền chết liền)

Nhưng mà bây giờ ra thì ngại lắm .

Nhưng sao cũng phải đi , phải cho họ xem xét thế nào chứ . Nếu không đi vào chỗ đông người thì càng mất mặt hơn nữa thì chết .

-Tớ ra nhưng các cậu không được cười .

Tôi nói

-Biết rồi mà , không cười . Ra mau đi .

Quyết định rồi , đã đâm lao thì phải theo lao . Đành nhắm mắt bước ra vậy .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80

Mong là sẽ không quá xấu

1 phút

2 phút

Sao vẫn không thấy động tĩnh gì ?

Chả nhẽ có chuyện gì sao ?

Tôi từ từ mở mắt

Nhưng mà người thì vẫn còn đó , tạm nói là không có chuyện gì bất ổn xảy ra .

Xem nào , cái dáng vẻ đứng yên như bức tượng này khiến tôi cảm tưởng như tôi quá đẹp nên họ mới đứng yên như thế . Nếu quả thật như vậy thật thì vui còn gì bằng phải không nào he he ?

-Các cậu thấy thế nào ?

Tôi mỉm cười thật tươi .

-Lạ nhưng đẹp .

-Chính xác , khác xa với vẻ bình thường

-Không biết nhưng cũng thấy đẹp

-Được

Đó là những lời nhận xét khiêm tốn nhất mà tôi từng nghe , thật là mát cả cảm tình .Đáng ra cũng phải khen con người ta vài câu cho có lòng chứ . Đằng này cứ nói theo cái kiểu như không muốn nói thì nói làm gì thế không biết

Ôi muốn nổi điên với mấy người này quá đi . “ Vạn sự khởi đầu nan , nghe khen xong cái nản.” bây giờ tôi mới thấm thía được câu nói đầy triết lí này .

-Thế giờ đi được chưa ?

Tôi hỏi có chút bực bội .

-Đồ đẹp , trang điểm đẹp mà cái mặt như đưa đám thế à ? Cười lên cái coi .

Mình đi bên cạnh tôi vừa nói vừa nhéo hai má tôi .

-Hư hết phần son của người ta bây giờ . Cười cái đầu cậu .

Tôi vừa nói vừa mỉm cười .

Phải công nhận là Mình cũng dễ thương đấy chứ phải không ?

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81

Mà không hẳn , tất cả họ đều rất dễ thương và đáng mến .

Lại còn tốt bụng nữa .

Dù họ đối xử với ai thế nào thì tôi không biết nhưng mà họ đối xử với tôi rất tốt . Phải nói chính xác là quá tốt đi chứ .

Chỉ cần thế là đủ rồi .

Vậy nên tùy tiện cho qua đi , không bận tâm chi nữa cho khỏi mệt.

+++++

Cuối cùng thì cũng đã đi đến nơi ,thật sự tôi hơi bị choáng ngợp với không gian ở đây , nhà rộng , đồ trang trí nội thất đẹp , khách quan cũng nhiều mà lại có nhiều người đẹp nữa .

Phải nói là quá tuyệt , hôm nay ở đây có thật nhiều anh đẹp trai . Muốn làm quen quá đi .

Tuy biết là máu hám trai đẹp lại nổi lên nhưng bản thân tôi không kiềm chế được .

Đành phá lệ một ngày vậy , tự cho phép bản thân hôm nay có thể thoải mái chiêm ngưỡng trai đẹp . Cơ hội có một-không-hai thì phải biết nắm và bắt lấy chứ hehe .

-Đừng có mà dùng bộ mặt ngốc nghếch của cậu mà nhìn lung tung như thế . Làm ơn trở lại bộ mặt không hám trai như bình thường của cậu giùm tui này .

Duy từ đâu đi tới cạnh tôi nói

Mặt tôi hiện lên vẻ thương đáng yêu thế này mà cậu ta bảo ngốc nghếch sao ? Thật là tức chết đi được . Mà thử hỏi con gái thấy trai đẹp mà không nhìn thì chắc có vấn đề à ? Ít ra người ta cũng biết thưởng thức vẻ đẹp của tạo hóa ban cho chứ . Nếu không nhìn và thưởng thức thì hóa ra phí của trời à .

Nhưng mà Duy nói cũng đúng đấy chứ , một con bé có thể nói là không bị ảnh hưởng nhiều bởi trai đẹp như tôi thì chuyện này quả là mất mặt thật .

Vậy giờ nên nhìn hay không nên nhìn đây ?

Thôi đành chịu , tốt nhất là cứ nhìn tiếp cho đã rồi thôi vậy .

-Kệ tó , không liên quan đến cậu .

Tôi hếch mặt lên nói với Duy , nhìn đáng vẻ có chút thách thức .

-Đừng có mà hống hót .

-Cẩn thận không tó bắt về bây giờ .

-Cậu là không được nhìn lung tung với làm lộn xộn .

Mấy người này nhìn tôi bằng ánh mắt to hơn cả hai quả trứng gà , nhìn toàn thấy tròn trắng .

Haizz tôi có làm gì nên có tội tình gì đâu chứ , nhìn trai đẹp mà cũng bị nhấc nhử rồi hù dọa thế đấy

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82

Mà thôi bỏ qua đi , bây giờ việc quan trọng là phải chỉnh lại tư thế mới được . Chứ không thì mất mặt lắm , mà mất mặt thì sao đi làm quen được với những anh đẹp trai cơ chứ .

Nhưng mà đeo đôi giày cao gót làm đi khó chịu và đau chân quá . Ôi tôi dị ứng với những đôi giày như thế này , biết thế lúc nãy nhất quyết không chịu mang đâu .

Ít nhất đôi này cũng 7 cm là ít . Tự mình hại mình , vì đẹp mà phải khổ thế này đây . Trời ơi .

-Cậu ơi , đau chân quá . Cho tó dựa nhờ vào vai đứng một chút .

Tôi nói nhỏ với Duy .

-Đau chân à ?

Duy nhìn sang tôi hỏi , cái mặt lại lạnh lùng y như lúc mới gặp . Nhưng mà ánh mắt thì có vẻ dịu một chút .

Thật là chả hiểu vì sao lại phải tạo dáng lạnh lùng như thế làm gì nữa .

-Cho tó dựa tí đi . Đau quá .

-Thì có ai nói gì đâu , dựa thì cứ dựa đi .

Phù , may mà cậu ta không nở ác với tôi . Nếu không chắc tôi cũng chẳng biết làm sao .

Biết thế tôi tập đi giày cao gót cho rồi , hồi ý tôi lười mang vì cứ nghĩ chẳng bao giờ dùng tới .

Nhưng bây giờ thì .... Ôi sao số tôi khổ quá vậy cơ chứ .

Đau chân quá , ui sưng chân mất thôi .

-Đau lắm à ?

Duy hỏi tôi .

Đúng là hỏi thừa mà , mặt mũi nhìn như thương binh thế này mà không biết tôi đang đau sao chứ .

-Ừ , chắc sưng chân mất .

Tôi làm mặt méu như sắp khóc .

-Chào , lâu lắm rồi mới gặp .

Một anh chàng đi đến nhìn Duy và cười tươi .

Ôi , anh chàng này ... anh chàng này quả thực rất ... rất đẹp trai .

Hình như là có chút lai nửa thì phải , nhìn đẹp trai vô cùng .

Đẹp chẳng khác gì tài tử trên ti vi , thế mà sao này giờ tôi lại không để ý mà thấy một anh chàng đẹp trai như thế này cơ chứ

Chắc máu mũi chảy mất . Đẹp trai quá .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83

-Chào cậu , lâu không gặp .

Duy lịch sự chào hỏi lại nhưng theo tôi thì cậu ta có chút nào đó gọi là không thích thú lắm với anh đẹp trai thì phải .

-Nghe nói năm nay cậu có tác phẩm tuyệt lắm .

Anh đẹp trai nói .

-Cũng tạm thôi . Nhưng có một đối thủ như cậu thì tớ hơi không tự tin .

Duy vừa nói vừa cười , cứ như là nửa đùa nửa thật .

Chà , vậy nếu như lời nói của Duy thì anh đẹp trai cũng thi ở cuộc thi này ư . Thế thì chắc là một đối thủ đáng gờm với Duy rồi , hèn gì cậu ta thiếu lịch sự như thế .

-Ồ , thế còn cô gái này là ai thế ? Bạn gái cậu à .

Cuối cùng anh đẹp trai cũng chú ý đến tôi . Vui quá đi . Nhưng mà tôi không phải là bạn gái của Duy , anh ơi anh hiểu nhầm rồi . Em còn chưa yêu ai mà .

-Là bạn .

Duy trả lời cộc lốc .

Chắc là cậu ta ghen tị với anh đẹp trai đó mà , con trai cũng có khác gì con gái lắm đâu chứ . Cứ thấy người đẹp hơn mình thì ắt có sẽ có chút ghen ghét cho mà xem . Thật là xấu xa .

-Chào , tớ là Evan .

Thì ra anh ý tên là Evan à ? tên hay mà người cũng đẹp .

Anh đẹp trai nhìn sang tôi rồi cười . một nụ cười tỏa nắng . Rồi anh ấy còn đưa tay ra bắt tay với tôi nữa .

Ôi hạnh phúc đến chết mất , quả thật bây giờ mới nếm được mùi vị được làm quen với trai đẹp thì thích như thế này . Quả là hôm nay đi không gặp sai lầm mà .

Nhưng mà sao không xưng anh em chứ , xưng thế này mất hứng quá đi . Tôi muốn xưng anh em cơ .

-Chào , tớ là Thu .

-Evan

Một cô gái gọi anh đẹp trai .

-Xin lỗi . tớ có việc phải đi . Hẹn gặp lại sau nhé .

Anh đẹp trai chào tôi rồi chạy vụt đi .

Biết ngay mà , thấy gái đẹp là lại thế . Ước chế , sao ông trời lại sinh ra con xấu thế hả trời . Thật là đã kịp nói gì đâu cơ chứ . Mất hết cả cảm tình

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84

Nhưng thôi , chân lí vẫn còn đấy thì không việc gì phải sợ hết .

Trời sinh ta ra sơ sài che che giấu cái nhân tài bên trong cơ mà . hà hà . Tuy tôi xấu nhưng trình độ thì rất siêu cấp . Vài bữa có lớn , có kiếm chồng cũng thoải mái chứ , nhà bình thường nếu không nói là nghèo , người bình thường nếu không nói là xấu và trình độ thì siêu cấp nếu không nói là siêu phẩm hà hà .

-Suy nghĩ gì mà cười ghê thế ? thấy trai đẹp cái mặt háo hức ghê nhỉ ?

Duy liếc xéo nói đều tôi .

Hừ , cái tên này không được cái gì ngoài biệt tài nói xóc người khác . Thế có đáng ghét không cơ chứ ?

-Đúng thì sao mà sai thì sao ? Chả nhẽ cậu ghen .

Tôi vừa nói vừa thách thức . Ai bảo cứ thích nói tôi mà gì . Nếu như hần là “vô quýt giày” thì tôi đây là “móng tay nhọn” khả khả . Tôi sẽ chém cho đến khi hần không còn mặt mũi nào dám nói nữa thì mới thôi .

-Nếu tớ ghen thì sao ?

Duy quay lại nhìn thẳng vào mặt tôi nói có vẻ khá nghiêm túc .

Híc cái ánh mắt ấy , liệu bây giờ ai là “vô quýt giày” và ai là “móng tay nhọn” đây cơ chứ . Cái vẻ đẹp của cậu ta tôi đâu có phủ nhận đâu mà lại hành động như thế cơ chứ . Muốn hại con người ta sao ? Đã biết tôi như thế rồi còn dám “mê hoặc” tôi nữa chứ . Chết mất .

Mà lời nói và hành động lại đi với nhau cùng một lúc lại khiến cho con người ta cảm thấy khó xử .

Tôi và Duy quen nhau cũng 3 tuần là cùng , suốt ngày chỉ chóc cãi vã thì sao yêu nhau được mà đòi ghen . Hừ , dám trêu tôi cơ .

Nhưng ...nhưng mà lỡ cậu ta thích tôi thật thì sao ? cũng có thể lắm chứ .Phải , rất có khả năng . Mà thế thật thì số tôi khổ mất . Ôi trời ơi .

Hơn nữa lại còn dùng giọng nói nghiêm túc như thế nữa .

Nếu hiểu nhầm thì “quê” lắm . Nhưng mà hành động thế thì sao mà không hiểu nhầm được cơ chứ .

Mặt tôi đỏ lên rồi hay sao ý , cảm giác da mặt đang dần nóng lên .

Ngại quá đi ....

-Tớ khát nước , đi lấy cho tớ ít nước .

Tôi bèn đánh trống lảng sang vấn đề khác . Những lúc như thế này thì đành phải dùng tới hạ sách đó thôi

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85

Nhưng thôi , chân lí vẫn còn đấy thì không việc gì phải sợ hết .

Trời sinh ta ra sơ sài che che giấu cái nhân tài bên trong cơ mà . hà hà . Tuy tôi xấu nhưng trình độ thì rất siêu cấp . Vài bữa có lớn , có kiếm chồng cũng thoải mái chứ , nhà bình thường nếu không nói là nghèo , người bình thường nếu không nói là xấu và trình độ thì siêu cấp nếu không nói là siêu phàm hà hà .

-Suy nghĩ gì mà cười ghê thế ? thấy trai đẹp cái mặt háo hức ghê nhỉ ?

Duy liếc xéo nói đều tôi .

Hừ , cái tên này không được cái gì ngoài biệt tài nói xóc người khác . Thế có đáng ghét không cơ chứ ?

-Đúng thì sao mà sai thì sao ? Chả nhẽ cậu ghen .

Tôi vừa nói vừa thách thức . Ai bảo cứ thích nói tôi mà gì . Nếu như hần là “ vô quýt giày” thì tôi đây là “ móng tay nhọn” khả khả . Tôi sẽ chém cho đến khi hần không còn mặt mũi nào dám nói nữa thì mới thôi .

-Nếu tớ ghen thì sao ?

Duy quay lại nhìn thẳng vào mặt tôi nói có vẻ khá nghiêm túc .

Híc cái ánh mắt ấy , liệu bây giờ ai là “ vô quýt giày” và ai là “ móng tay nhọn” đây cơ chứ . Cái vẻ đẹp của cậu ta tôi đâu có phủ nhận đâu mà lại hành động như thế cơ chứ . Muốn hại con người ta sao ? Đã biết tôi như thế rồi còn dám “ mê hoặc” tôi nữa chứ . Chết mất .

Mà lời nói và hành động lại đi với nhau cùng một lúc lại khiến cho con người ta cảm thấy khó xử .

Tôi và Duy quen nhau cũng 3 tuần là cùng , suốt ngày chỉ chớe cãi vã thì sao yêu nhau được mà đòi ghen . Hừ , dám trêu tôi cơ .

Nhưng ...nhưng mà lỡ cậu ta thích tôi thật thì sao ? cũng có thể lắm chứ .Phải , rất có khả năng . Mà thế thật thì số tôi khổ mất . Ôi trời ơi .

Hơn nữa lại còn dùng giọng nói nghiêm túc như thế nữa .

Nếu hiểu nhầm thì “quê” lắm . Nhưng mà hành động thế thì sao mà không hiểu nhầm được cơ chứ .

Mặt tôi đỏ lên rồi hay sao ý , cảm giác da mặt đang dần nóng lên .

Ngại quá đi ....

-Tớ khát nước , đi lấy cho tớ ít nước .

Tôi bèn đánh trống lảng sang vấn đề khác . Những lúc như thế này thì đành phải dùng tới hạ sách đó thôi .

Duy chắc cũng hiểu được

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86

-Xin chào tất cả mọi người .

Lại một bà chị xinh gái cầm mic lên gây sự chú ý . Hình như hôm nay ở đây không có ai xấu trừ tôi thì phải . Tui thân quá đi .

-Như thường lệ năm nay cuộc thi ảnh lại được mở ra để quy tụ những người yêu ảnh đến tham gia và trao đổi kiến thức . Trong những ngày gần gũi , chúng tôi đã nhận được rất nhiều bức ảnh từ khắp mọi nơi trên đất nước Việt Nam và cả những người yêu ảnh ở nước ngoài trên thế giới . Đó quả là một điều đáng trân trọng .

Chà , nghe nói thế này thì có lẽ cuộc thi này có tầm quốc tế rồi , thế mà tôi không biết gì hết hu hu .

-Gì mà mặt mày nhăn nhó thế hả ? nước đây .

Duy đi đến cạnh tôi .

-Chị kia là ai thế ?

Tôi tò mò hỏi Duy .

-Chị Lam , người tài trợ cho cuộc thi này . Là một người có máu mặt trên thương trường đấy .

Duy vừa uống 1 ít rượu nho vừa nói với tôi .

Chà , quả là tài ba ghê , mới trẻ mà đã thành công như vậy rồi . Tôi ước mình sau này cũng được như chị ấy .

-Cậu đi thế này có chắc đạt giải không ?

Tôi hỏi một câu vu vơ .

-Cũng không thể nói trước được điều gì , nhưng tớ mong là được giải nhất bởi vì đây là bức ảnh tớ thích nhất từ trước đến giờ .

Chà , có vẻ đây là một bức ảnh đẹp đấy . Hà hà nhất định phải kiếm kè tiền giải thưởng với Duy mới được , ít nhất cũng được một bữa ăn no nê chứ nhỉ ?

-Được giải thưởng là phải khao lớn đó nha .

Tôi cười tươi .

-Lại nghĩ đến ăn uống nữa , sống với cậu được gần 1 tháng mà tớ chả thấy cậu suy nghĩ gì cho lớn lao một chút . Suốt ngày chỉ biết ăn thôi , đã thế lại còn bú đống bình nhiều chuyện .

Hơ tôi đâu có tồi tệ đến thế đâu mà Duy lại nói như vậy nhỉ ? Tôi đâu chỉ biết ăn , tôi nấu ăn cho mấy người này để kiếm tiền cơ mà . Còn chuyện bú đống bình và nói nhiều thì đó là bản tính từ xưa đến nay của tôi mà , người ta bảo “bản tính khó rời” đâu có sai đâu . Vị chi có trách thì trách ông trời vì sinh ra đã cho tôi cái tính như thế thôi chứ sao lại đi trách tôi cơ chứ .

-Mất cả cảm tình , cậu không lúc nào là không chê tớ .

Tôi bĩu môi nhìn Duy .

-Có sao nói vậy chứ có gì mà phải giận chứ .

Còn dám nghĩ tôi giận nữa chứ , xấu tính quá .

-Tớ đâu nói tớ giận đâu , tớ còn cảm ơn cậu không hết nữa là . Cậu vì muốn tốt cho tớ nên mới nói những lời như thế để tớ sửa chữa . Tớ biết mà .

Tôi liếc mắt và dùng những lời châm biếm nói với Duy . Hừ đáng ghét .

-Biết thế thì tốt .

Ừ ừ , cậu ta nghĩ là tôi muốn cảm ơn cậu ta thật sao ? đúng là đồ điên , ai thèm cảm ơn chứ . Có chết cũng không bao giờ cảm ơn . xí .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87

Nhưng mà này giờ mãi nói chuyện với Duy mà chả để ý đến mọi chuyện xung quanh , hình như sắp đến lúc quan trọng nhất của buổi lễ thì phải , thấy không khí im lặng đến đáng sợ .

-Chuẩn bị trao giải rồi .

Minh và Hoàng từ xa đã đi đến .

Thế thì tôi đoán không sai rồi hihi , trao giải , cầu mong cho mấy người này được giải để tôi được ké một chút .

-Nghe nói năm nay giải thưởng có thay đổi thì phải .

Hoàng nói .

-Ừm ,có nghe nhưng chưa biết sự tình thế nào .

Minh cũng gật đầu .

Giải thưởng có thay đổi cơ à ? chà chà chắc là thông tin nội bộ lại bị lọt ra ngoài đây mà . Nhưng dù sao cũng chỉ mong họ có giải là được chứ thay đổi gì thì tôi không muốn quan tâm .

+++++

Đã trao xong hết tất cả , chỉ còn giải ba , giải nhì , giải nhất và giải đặc biệt mà thôi . Ôi tò mò chết đi được , nhiều tác phẩm được đưa ra rất đẹp , đẹp đến mê người .

Lo quá , không biết họ có được giải không biết , các tác phẩm thì ngày càng xuất sắc , chắc lần này sợ ăn dưa bỏ quá .

-Mời bốn bạn : Đoàn Duy , Nguyễn Văn Huy Hoàng , Trần Tiến Minh , Evan (hơ bây giờ mới để lộ họ tên nhân vật chính , mình thâm độc thật khà khà) lên bục trao giải .

Giọng nói của MC vang lên .

Duy , Minh , Hoàng . Có phải 3 người đang đứng cạnh tôi đây không nhĩ ?

Họ từ từ bước lên bục .

Vậy chính là 3 người này rồi , ít nhất thì chỉ còn lại 3 giải cao nhất , vậy thì họ cũng được giải khá cao rồi .

Ý còn cả anh đẹp trai cũng lên nữa, chà chà vậy hẳn anh ấy cũng là 1 nhà chụp ảnh chuyên nghiệp rồi hi hi .

Mà tôi nhìn đi nhìn lại thấy Duy , Hoàng , Minh suốt ngày cầm lấy cái máy ảnh không rời thì ra là vì lí do này . Nhìn không ra gì mà cũng khá phết hi hi .

-Sau đây mời mọi người chiêm ngưỡng 4 tuyệt tác của năm nay .

Trước mặt tôi hiện ra 4 tấm hình .

Rất ngạc nhiên

Sững sờ .

Thất vọng .

Tôi chẳng biết nói gì trong lúc này .

Bất động .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88

Tác phẩm đầu tiên là của Duy .

1 tấm chụp một cô gái mang bộ đồ đen , ngón tay cô xếp lại thành hình trái tim và nhìn lên phía mặt trời , xung quanh là một bờ cỏ xanh tươi . Rất đẹp , mọi chi tiết đều rất hoàn hảo .

Và người trong ảnh tôi đoán không nhầm chính là tôi , đó chính là buổi chiều Duy , Minh và tôi cùng đi ra phía ngoại ô chơi .

Bức hình tiếp theo là của Minh .

Một cô gái đang cầm trên một bó sen , có vẻ cô rất thích chúng thì phải, chính vì thế cô mới cười nụ cười nhìn rất đẹp .

Và bức hình đó , nhân vật chính lại là tôi .

Tiếp đó

Một cô bé ngồi tựa đầu vào gốc cây , dáng vẻ buồn phiền ,xung quanh là màn đêm u tối , nhìn đáng vẻ vô cùng cô đơn . Nhìn bức hình ta lại thấy đồng cảm với người ở trong ảnh .

Nhưng người ở trong bức ảnh đó lại chính là tôi .

Tôi đã hiểu rồi , vì sao mấy người này lại thường dắt tôi đi đây đó , vì sao họ lại bám lấy tôi không thôi . Vì sao lại thường xuyên nhìn tôi rồi loay hoay với cái máy chụp ảnh . Vì sao nhất định phải đưa tôi đến đây .

Tôi đã hiểu tất cả , nhưng sao tôi thấy cái sự thật này nó khó khăn và khó chấp nhận đến thế .

Họ vì cuộc thi nên mới đối xử với tôi .Hóa ra họ lợi dụng tôi để đạt được ý mà mình muốn .

Thế mà tôi lại ngu ngơ tin rằng họ xem tôi là bạn bè .

Rằng họ tốt với tôi vì yêu quý tôi

Những suy nghĩ đó là sai lầm , sai lầm hết sức nghiêm trọng .

Tôi đứng im , nước mắt rơi . KHÔNG được , tôi không thể yếu đuối như thế này , tôi không được khóc .

Nhưng sao nước mắt cứ rơi thế này ? tại sao nước mắt không chịu ngừng lại . Bản thân đã không muốn rơi nước mắt nữa cơ mà . Tại sao lại khóc nức lên thế này .

Tôi cúi đầu xuống , tôi không muốn ai trông thấy bộ dạng này của mình .

-Quả là 4 tác phẩm tuyệt vời , nhưng chúng tôi có chút tò mò , vì sao 3 tấm hình của Duy , Hoàng và Minh thì người mẫu ảnh trong đó có nét rất giống nhau .Ba bạn có thể trả lời được không ?

Giọng MC vang lên bên tai tôi .

-Chào tất cả mọi người , xin cho tôi được nói ra vài điều về cả 3 bức ảnh trên . Thực ra cô gái trong ảnh này là 1 người , nhưng chỉ khác là người chụp và cảnh vật mà thôi .

Duy trả lời , giọng cậu ấy vang lên đầy sức sống .

-Ồ , quả là một điều thú vị . Các bạn có thể kể rõ hơn chứ .

MC dường như có thể hiểu được tâm tư của người khác thì phải , hỏi một câu ắt hay .

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Héo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89

-Có thể nói chúng tôi và cô ấy rất có duyên, cảm nhận của riêng tôi là khi chụp cô ấy, tôi thấy ảnh của mình có hồn có nét hơn. Tôi cũng không hiểu vì sao mình lại thấy thế. Chúng tôi quen nhau cũng như duyên số, rất tự nhiên. Rồi dần lại thân. Và cứ thế, chúng tôi lên chụp ảnh cô ấy, chụp rất nhiều. Vui có, buồn có, khóc có, nhí nhảnh có tất cả những hành động cô ấy làm đều được chúng tôi ghi lại không thiếu sót một thứ nào.

Ảnh cô ấy có khắp trong phòng rửa ảnh và nhà của tôi. Không chỉ là riêng tôi mà còn là điểm chung của cả nhóm. Tôi cảm thấy ông trời rất tốt khi đã cho chúng tôi quen biết cô ấy, ông đã ban cho chúng tôi 1 người bạn, một người để chúng tôi cảm thấy thân thiết. Một người đã đem lại nguồn cảm hứng.

Hoàng kể tiếp.

Những lời nói đó nghe rất chân thật nhưng sao tôi vẫn thấy rất nghi ngờ. Tôi không biết mình phải làm như thế nào nữa. Nhưng dù sao vẫn thấy rất xúc động khi nghe những lời này từ Hoàng.

-Đó quả là một câu chuyện hấp dẫn.

MC vừa lắng nghe vừa bình luận.

-Đúng, cũng chính vì thế mà lần này ảnh chúng tôi đi thi để gửi ảnh có liên quan tới cô gái ấy. Đó coi như là một món quà bí mật mà chúng tôi muốn bật bí với cô ấy từ lâu.

Mình cười và cướp lấy mic của Hoàng mà nói.

Món quà gửi tặng tôi, cũng rất có thể phải không? Họ quý tôi nên mới muốn làm cho tôi bất ngờ.

Đúng, đúng thế, họ giấu tôi là vì muốn cho tôi bất ngờ.

Đâu phải những gì mình suy nghĩ cũng luôn là chính xác, đâu phải cái gì mình nghĩ cũng luôn đúng.

Vậy họ làm cho tôi quá nhiều rồi, tôi cảm thấy mình có lỗi với họ. Suốt ngày tôi chỉ biết bắt nạt mà chẳng hề thêm quan tâm đến họ nghĩ gì. Tôi quá vô tâm, tôi bông bột, tôi thật tệ.

Nở một nụ cười tươi nhìn Minh, Hoàng và Duy. Họ cũng đang nhìn tôi, tôi rất vui, thực sự rất vui.

-Nếu 3 cậu vì muốn cảm ơn một cô gái tốt như thế thì tôi đây cũng không hẹp hòi mà tranh giành giải thưởng với 3 cậu đâu.

Evan cũng thốt lên.

Có lẽ anh ấy cũng cảm động trước sự thật lòng của Duy Hoàng và Minh.

Tôi thấy mình thật hạnh phúc, hạnh phúc đến ngập tràn.

Có lẽ người nên cảm ơn ông trời là tôi mới đúng, ông đã đem đến cho tôi những người bạn thật quá tuyệt vời.

-Ồ, mọi người không nên như thế, thực ra năm nay giải thưởng có thay đổi một chút.

Giọng MC vang lên đầy sự hứng thú. Điều đó khiến tôi và mọi người càng tò mò hơn.

Giải thưởng thay đổi, vậy nó thay đổi như thế nào nhỉ? Hay là cả 4 người đều đạt được giải thưởng như nhau? cũng có thể lắm chứ phải không? vì giải thưởng không như cũ mà.

Mong là thế, cả 4 người đều như nhau, chẳng mất hòa khí mà còn tốt nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo, Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90

-Bây giờ chắc ai cũng đang tò mò lắm phải không nào? Vậy thì tôi xin tuyên bố luôn, chẳng để cho mọi người phải chờ lâu nữa. Năm nay, sẽ có giải đặc biệt, đó là giải thưởng để vinh danh những hình ảnh đẹp và xuất sắc...

MC bắt đầu dùng chiêu “câu hàng” cứ nói từ từ và còn ấp úng nữa chứ.

Thật khiến cho người ta tò mò chết đi được .

Hừ , MC mà là bạn tôi thì tôi đã phi thẳng lên cho 1 “chương” rồi .

Nhưng mà chỉ là tưởng tượng thôi chứ tôi đâu ngu mà hành động như thế cơ chứ he he .

Mong rằng cả 4 đều được giải thưởng cao nhất , như thế thì hay cực kì rồi . Tôi sẽ được “kê” nhiều hơn . Vì dù sao thì tôi cũng là người mẫu ảnh mà hehe , ít nhất cũng được 1 phần 10 tiền thưởng chứ nhỉ ?

Không , không thể tính như thế được . Tôi là linh hồn của bức ảnh , vậy sao tiền công ít thế được .

Phải đòi tiền nhiều mới được . Lâu lâu mới có cơ hội ăn chặn tiền thì phải cố mà ăn chặn chứ .

Hà hà mà sau hôm nay tôi sẽ xin đi làm người mẫu ảnh .Rồi sẽ là người nổi tiếng , giàu sang . Vui quá .

-Mời Evan lên nhận giải thưởng .

Giọng MC vang lên .

Có phải anh ấy đã được giải đặc biệt không nhỉ ? , nhìn Duy Hoàng và Minh có chút thất vọng . Haizz .

Nhưng thôi , còn giải nhất với giải nhì cơ mà . Thế nào cũng tốt hết .

-Chúc mừng cậu năm nay vẫn giữ nguyên vị trí . Giải nhất cuộc thi ảnh năm nay là của cậu . Xin mời ông Nguyễn Khiêm lên trao giải thưởng và cúp lưu niệm cho Evan .

Vậy là chỉ còn giải nhì và giải đặc biệt . Vui quá . Chắc chắn 3 người ai cũng có giải cao mà .

Nhìn nét mặt của 3 người đều giãn ra và vui hẳn lên . Nhìn tất cả thành viên của T2 nữa , ai cũng vui . Tôi cũng vui . Hôm nay là ngày vui , về phải đánh dấu trên lịch mới được .

-Và tôi xin tuyên bố , giải đặc biệt năm nay thuộc về bạn Duy , hoàng và cả Minh nữa . Vâng , năm nay không có giải nhì mà thay vào đó là 3 giải đặc biệt cực kì xuất sắc . Mời bà Mai Lan lên trao giải cho 3 thí sinh xuất sắc .

Khoảnh khắc này thật là vui .

-Này , lấy máy ảnh ra chụp lại đi .

Tôi cười tươi bảo Việt chụp lại .

-Ừ ừ .

Ồi vui quá , vậy là họ đều đạt được giải cao .

Nhìn ánh mắt ai cũng vui và hớn hờ khiến tôi cũng vui lây .

Vui , sao hôm nay tôi vui nhiều thế không biết nữa .

Hạnh phúc quá đi

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91

-Thế nào ? tớ nói có đúng không ? Nhất định đoạt giải là đoạt giải mà .

Duy cười tươi , mà không chỉ có cậu ấy mà là tất cả chúng tôi đều cười .

-Ừm .

Tôi cười và gục đầu nhẹ .

-Rầm .

Hình như có một chiếc xe nào đó chạy lạc hướng đâm vào xe tôi thì phải , cảm giác bị bật sang một bên khiến tôi hoảng loạn .

Tôi cảm thấy đầu óc mình chao đảo , đầu tôi bị đập vào thành xe rất mạnh .

Đau quá , như muốn bể đầu ra vậy .

Tôi cảm thấy có gì đó là lạ mát mát ở trán . Không rõ nước từ đâu chảy xuống má tôi , tôi đưa tay mình lên trán .

Một màu đỏ tươi , là máu , máu chứ không phải nước .

Đầu óc tôi xoay xoay như chong chóng , hai mắt tôi nặng trĩu . Cảm giác mất đi máu quá nhiều khiến tôi lịm dần .

Tai tôi ù đi , cứ như có gió rất lớn đang thổi một bên vậy .

Tôi buồn ngủ quá , không thể chịu được nữa rồi .

Cảm giác như có người đang gọi tên tôi , có người đang ôm tôi rất chặt , tôi cảm giác được vị của nước mắt thấm vào miệng mình . Nhưng tôi không tài nào mở mắt được nữa .

Có lẽ tôi sẽ chết .

Không , tôi không muốn chết , tôi đang rất vui , tôi hạnh phúc và yêu đời .

Tôi còn chưa làm gì được cho mọi người

Tôi còn chưa kịp có người yêu , tôi còn chưa có chồng , chưa có cháu cho ba mẹ bỗng bề mà . (viết xong cái nì mình cười hì hì)

Tôi còn chưa hiểu được cái cảm giác hạnh phúc bên gia đình nhỏ bé của mình .

Còn chưa cảm nhận hết những ngày của quãng đời học sinh , còn chưa có mối tình học sinh nào nữa .

Từ xin lỗi và cảm ơn tôi chưa dùng đủ . Tôi còn nhiều điều muốn nói với mọi người lắm .

Tôi không muốn , tôi không thích chết . Tôi phải sống , nhất định phải sống .

Tôi muốn mình mở mắt ra nhìn mọi người , nói một câu rằng tôi không sao . Nhưng tôi chẳng thể làm được , người tôi như không còn sức sống nữa . Cảm giác người cứ dần mê man bất tỉnh .

Phải cố mở mắt ra . Nhưng mà không được , tôi không thể gắng gượng được nữa rồi .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92

14 năm sau .

Một quá , hôm nay là ngày gì thế này . Chẳng thể dậy nổi .

Cũng chẳng mở mắt ra được , người cũng bất động cứ như thể không còn xương sống .

-Bác gái , Ú tỉnh rồi .

Có tiếng nói rất thân quen vang lên

Rõ ràng tôi chỉ mới ngủ một giấc thôi chứ có bị gì đâu mà lại nói như thế cơ chứ . Cứ như tôi chết đi sống lại không bằng .

-Nó tỉnh lại rồi à ? con báo cho mọi người đi .

Chất giọng mẹ tôi không lẫn vào đâu đang nói , có vẻ đang vui lắm . Chắc là mua vé xổ số trúng hoặc là được tiền .

Tôi cũng muốn chia tiền , nhưng mà sao thế này , tôi chẳng thể mở mắt ra mà cũng chẳng thể cử động được người .

Chà nhẽ tôi có bệnh trong người ư ?

Tôi nhớ rằng , mình đang rất vui . Đang đi trên xe thì bị tai nạn , rồi tôi ngủ cho đến bây giờ thì tôi tỉnh dậy .

-Ú tỉnh rồi hả cô ?

-Ừ , hình như nó tỉnh rồi thì phải .Cháu lại đây xem thử đi Minh .

Giọng mẹ tôi đang nói chuyện .

Cảm giác người yếu đuối thật là khó chịu , không thể nói , không mở mắt , không cử động được . Con người chẳng khác gì người chết , chỉ mỗi cái khác là nghe được , cảm nhận được một số thứ . Hic thà chết còn hơn sống như thế này , vừa khó chịu , lại không cảm nhận được gì và lại còn làm phiền gia đình nữa .

-Cô ấy chỉ có dấu hiệu tỉnh lại thôi , chắc cũng phải 1 2 ngày nữa thì cô ấy mới có thể tỉnh lại thật sự cô ạ .

Giọng Minh vang lên , nhưng sao giọng nói lại khác thế không biết .

Chắc tại vì tôi đang bệnh nên mới nghe khác , mà cũng không hẳn là thế , giọng mẹ tôi tôi nghe rất bình thường . Kệ đi , không quan tâm .

Mà cậu ấy bảo một hai ngày nữa tôi mới có thể tỉnh lại thật sự .

Đúng , tôi bị tai nạn giao thông , có lẽ tôi vừa phẫu thuật xong nên mới như thế .

Thật là số sao mà xui xẻo thế không biết , tự nhiên đang vui vẻ lại bị tai nạn , mà lại còn là tai nạn nặng khiến phải vào viện nữa , đã thế lại còn bất tỉnh nhân sự đến bây giờ mới tỉnh lại được nữa chứ .

Số tôi năm nay bị sao chiếu thật rồi .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Có Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93

-Vậy bác và Lan cứ về nhà nghỉ đi , có gì cháu sẽ ở lại trông Ú cho .

Giọng Minh vang lên , tôi nghĩ là thế bởi vì bây giờ thôi không thấy gì cả .

-Như vậy thì phiền cháu quá .

Giọng mẹ tôi nói khá nhẹ nhàng ,

Hic mẹ nói còn ngọt ngào hơn nói với tôi . Tôi ghen tị quá .Kiếp sau có đầu thai làm con người , tôi quyết định sẽ xin thượng đế cho làm trai đẹp .

Ơ nhưng mà mẹ tôi thì đã già , chồng con đủ cả rồi thì làm sao mà như mấy cô bé nhỏ nhỏ xinh xinh được . Đúng là đầu óc tôi hay tưởng tượng lung tung quá .

-Không sao đâu cô ạ , đó là niềm vui của cháu mà .

Giọng Minh vang lên đều đặn , chăm sóc bệnh nhân thì thực đó là một công việc chẳng lấy làm thú vị hay vui vẻ gì . Nhưng mà gì thì gì cũng là trường hợp ngoại lệ chứ nhỉ ? Ví dụ như chăm sóc cho tôi thì phải lấy làm vinh hạnh chứ . hà hà .

Hic , mệt quá . Lại buồn ngủ nữa rồi . Thôi đi ngủ vậy , có gì khỏe xong sẽ khác .

++++++

Tôi chợt tỉnh giấc khi có người đắp chăn cho mình và cầm lấy tay tôi . Cảm nhận được hơi ấm từ bàn tay của người lạ nào đó .

Bởi vì tôi không nhìn thấy, bởi vì chẳng nghe được giọng nói, cũng không thể cảm nhận được gì nên tôi chẳng hề biết người đó là ai.

-Ừ, tớ Hoàng đây. Cuối cùng thì cậu cũng sắp tỉnh lại rồi, thật là mừng quá. Nghe tin cậu tỉnh lại làm tớ rất vui. Đã 14 năm nay cậu nằm yên như thế này, cậu có biết là tớ buồn và thất vọng lắm khi nghe tin cậu sẽ sống đời sống thực vật mãi mãi và chỉ khi nào ý thức cậu tỉnh dậy thì cậu mới có thể tỉnh lại được không? Nhưng mà may mắn là cuối cùng thì công sức nghiên cứu để chữa bệnh cho cậu của Minh và Duy cũng đã hoàn thành và cậu đã tỉnh lại, mừng thật.

Hoàng khẽ thở dài, giọng có vẻ buồn nhưng cũng xen lẫn niềm vui trong đó.

Cậu ấy nói gì thực sự tôi không hiểu một chút nào. Gì mà 14 năm qua tôi sống đời sống thực vật cơ chứ?

Chả nhẽ tôi bị bệnh đã 14 năm nay rồi ư? Không thể nào, làm sao có thể như thế được. Tôi nhớ tôi chỉ bị chấn thương nhẹ thôi mà, làm sao lại như thế cơ chứ.

Rồi còn nghiên cứu chữa bệnh nữa. Chả nhẽ Duy và Minh trong 14 năm qua nghiên cứu để tìm cách chữa bệnh để tôi có thể tỉnh lại ư? Vậy họ theo nghề bác sĩ nghiên cứu à?

Tôi thực là tôi không thể ngờ được.

Tôi cảm thấy chới với, thực sự tôi chẳng hiểu một cái gì hết cả.

Cảm giác không hiểu được chuyện gì là thế này đây, hic, sao cái gì quan trọng tôi đều là người biết cuối cùng vậy chứ.

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Heo, Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94

-Tớ cảm thấy mình thật bất lực, rõ ràng tớ hiểu bản thân mình yêu cậu, tớ tự hứa với bản thân mình sẽ giữ cho bằng được cậu, thế mà cuối cùng tớ vẫn chỉ biết nhìn cậu trong tuyệt vọng. Duy và Minh đã vì cậu mà theo học nghề bác sĩ và trong nhiều năm qua không ngừng nghiên cứu về căn bệnh của cậu. Cũng may là họ đã nghiên cứu thành công, ca phẫu thuật của cậu rất tốt, cậu lại sắp chạy nhảy như ngày xưa rồi, và lại cười nữa. Còn tớ thì cậu biết rồi đấy, vì bị Diễm My lừa và phải cưới cô ấy, cũng chẳng học theo ngành bác sĩ. Tớ thật tệ phải không?

Hoàng thở dài, giọng nói có vẻ buồn lắm.

Cậu ấy bảo rằng cậu ấy yêu tôi? Đáng ra tôi nên biết điều đó từ sớm chứ. Thế mà tôi lại ngây ngô chẳng biết gì, cứ nghĩ rằng họ là bạn.

Mà Minh và Duy vì tôi mà trong bao nhiêu năm nay đã cật lực làm việc để nghiên cứu thế ư? Quả thật là điều đó thật bất ngờ đối với tôi. Họ vì tôi nhiều quá, thật buồn vì tôi chẳng thể làm gì cho mọi người cả, mà trong lúc đó thì số người vì tôi lại quá nhiều.

Thực không ngờ một điều nữa là Hoàng đã lấy vợ. Diễm My, cái tên này nghe rất quen. mà cậu ấy đã có vợ, vậy coi như là cậu ấy cũng hạnh phúc rồi, thật tiếc rằng vì lẽ cưới cậu ấy tôi chẳng thể tham gia hay chúc phúc cho cậu ấy được.

Mọi chuyện diễn ra thật nhanh, tôi chỉ mới ngủ 1 giấc thôi, thế mà đã có bao nhiêu chuyện xảy ra. Đã 14 năm trôi qua, vậy tính ra tôi cũng đã 30 tuổi rồi.

Tôi vẫn chứ tốt nghiệp, vẫn chưa làm được gì cả. Rồi còn sau này nữa, khi tôi khỏi bệnh xong, vậy tôi sẽ làm gì? hay chỉ biết ở nhà.

Rồi còn trong 14 năm qua, tôi nằm thế này, thì sao bố mẹ tôi có thể lo tiền thuốc men được, có khi nào khó khăn lắm không chứ?

Nhức đầu quá, mọi chuyện làm tôi chao đảo. Thực sự lòng tôi bây giờ rất rối bời. Chẳng biết làm gì cho tốt và vẹn toàn.

Rồi còn Minh và Duy nữa, tôi và cả gia đình nợ Duy và Minh rất nhiều, rất rất nhiều. Phải làm sao mới có thể trả được chứ. Nếu bảo tôi cưới họ tôi cũng sẽ gật đầu ngay lập tức bởi vì tôi nợ họ mà. Mà với nguyên tắc của tôi thì có nợ là phải trả. Như thế mới là đạo lý.

-Cậu tỉnh rồi, tớ sẽ chẳng thể nói chuyện được với cậu như ngày xưa lúc mình mới quen nhau được nữa, đó lại là một điều tớ nuối tiếc. Nhưng mà dù sao thì cô ấy – vợ tớ cũng rất tốt phải không? Cậu biết rồi mà, tớ giờ đã có vợ, đã có 2 đứa con của tớ giờ cũng đã 7 tuổi, cũng sắp vào học lớp một rồi. Với lại tớ tự hứa mình sẽ làm một người chồng tốt và 1 người cha tốt rồi. Tớ nghĩ là cậu cũng muốn tớ như thế phải không?

Hoàng hỏi tôi nhưng cứ như tự hỏi chính bản thân mình .

Nhanh thật , mọi chuyện cứ như 1 giấc mơ vậy . Bỗng chốc tôi chẳng biết gì nữa .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95

-Cậu đến khi nào thế Hoàng ?

Một giọng nói vang lên .

-Cậu đấy à Duy ?

Hoàng hỏi .

-Ừ , tối nay Minh nó sốt cao nên tớ đến chăm Ú .

Duy trả lời , giọng cậu ấy vẫn như xưa , chỉ có điều nghe có vẻ chững chạc hơn mà thôi .

-Ừ , cuối cùng thì cô ấy cũng sắp tỉnh rồi nhỉ ? 2 ngày nữa thì tỉnh à ?

Hoàng hỏi Duy .

-Ừ , nghe Minh khám và báo lại với tớ là như thế . Nhanh thật , thế mà 14 năm đã trôi qua , chờ mãi mới đến cái giây phút này . Thật không mất công tớ và Minh tìm tòi và nghiên cứu .

Duy cười .

-Công nhận là nhanh thật .

Hoàng cũng cười .

-Mà vợ cậu có biết cậu tới đây không ?

Duy hỏi .

-Có chứ . Nhưng mà bây giờ thì bình thường rồi , cô ấy đã hiểu bây giờ tớ chẳng yêu Ú như ngày xưa nữa . Với lại tớ bây giờ quyết tâm làm 1 người chồng và người cha tốt mà .

-Ha ha , có vẻ cô ấy bớt ghen tị đi nhỉ .

-Cũng có thể , cô ấy hiểu rồi nên chẳng còn ghen nữa .

-Thế thì tốt rồi , chứ mấy năm trước ngày nào cô ấy cũng mắc nhiếc 3 đứa chúng mình sao ngày nào cũng quan tâm Ú mà không quan tâm cô ấy .

Duy cười .

-Ừm , mà giờ nếu Ú tỉnh dậy thì cậu tính thế nào ? Đến giờ cậu vẫn chờ cô ấy , nhưng mà lỡ cô ấy thích Minh và cưới Minh thì sao ?

Hoàng hỏi .

Tôi im lặng nghe câu chuyện của hai người nói chuyện , Duy và Minh đều chờ tôi , nhưng tôi chỉ có 1 mà họ lại có tới 2 . Nói thực tình cảm của tôi đối với hai người cũng khá là như nhau . Bỏ người này thì mất người kia . Nếu bắt tôi chọn chắc tôi cũng không biết chọn ai .

-Tớ cũng không biết nữa .

Duy thở dài rồi nói tiếp .

-Nếu cô ấy cảm thấy cô ấy hợp với Minh hơn thì tớ sẽ đứng bên cạnh để chúc phúc cho họ . Dù sao tớ nghĩ Minh cũng rất yêu Ú .

-Nhưng mà cậu cũng yêu cô ấy mà . Yêu rồi thì sao không cạnh tranh cho công bằng ? Ngày xưa chúng ta từng tuyên bố sẽ cạnh tranh công bằng mà .

Hoàng hỏi , có vẻ buồn buồn .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96

-Đó là ngày xưa mà , ngày xưa mình còn bồng bột chưa suy nghĩ được nhiều điều , còn bây giờ thì ai cũng có cách nghĩ riêng của mình rồi . Tớ nghĩ là yêu một người là để cho người đó hạnh phúc , người mình yêu hạnh phúc thì đó mới chính là tình yêu thật sự .

Duy nói .

Tôi yêu ai ? thực sự tôi không hề biết . Tôi xem họ như những người bạn thân chí cốt của mình . Thực sự để chọn thì rất khó . Khó lắm .

-Cậu trở nên yếu đuối từ khi nào thế ? Cậu không đủ cam đảm để dành lấy cô ấy chứ không phải cậu là 1 con người tốt bụng .

Hoàng nói .

-Có lẽ cậu nói đúng . Tớ sợ bị từ chối , tình cảm tớ dành cho Ú rất nhiều , cũng không hiểu vì sao lại thế nữa . Nhưng mà tình cảm càng nhiều thì tớ lại càng sợ bị từ chối nhiều hơn .

Duy thủ thật .

Rắc rối quá , thật sự chẳng thể biết gì nữa .

Đau đầu quá . Khó chịu ghê gớm . Đầu óc tôi cứ như muốn nổ tung ra vậy . Có lẽ tôi suy nghĩ quá nhiều rồi .

+++++

3 ngày sau .

Mệt quá , ngủ một giấc dậy mà chẳng thấy thoải mái gì cả .

Tôi khó chịu . Từ từ mở mắt .

-Ú , cậu tỉnh rồi à .

Là Minh , cậu ấy đang cầm lấy tôi , cảm giác được hơi ấm của người cậu ấy đang truyền sang người tôi . rất ấm áp .

Tôi lơ mơ nhìn , có lẽ vì lâu rồi không nhìn nên hình ảnh còn mờ mờ , dần 1 chút mới rõ nét hơn .

Cậu ấy khác xưa quá . Nhìn già hơn , trưởng thành hơn , nhưng mà ánh mắt và cách đối xử thì vẫn như ngày xưa . Vẫn rất tốt .

-Ừm .

Tôi khẽ ừ nhẹ một tiếng , bản thân tôi lúc này cũng chẳng thể nói được nhiều .

-Mình quá , để tớ gọi điện cho mọi người .

Mình cầm chiếc điện thoại trên tay , tay cậu ấy run run , cứ như thể cái điện thoại nặng quá không thể cầm lên trên tay vậy . Có lẽ cậu ấy vui quá .

-Bác gái , Ú tỉnh rồi . Bác nhanh đến bệnh viện . Bác nhớ thông báo giùm cho mọi người giúp cháu .

Mình gọi điện thoại xong thì nhìn tôi cười , nụ cười rạng rỡ và hạnh phúc lắm .

Chương 97

1 tháng sau .

Bây giờ thì tôi đã thực sự khỏe hẳn , kể từ ngày xuất viện bây giờ đã là 2 tuần rồi . Thật thoải mái .Mẹ tôi đã về quê để chuẩn bị một số thứ , để lại tôi ở đây , có gì dễ thuận lợi cho việc khám bệnh .

Đơn giản là vì bệnh tôi chưa khỏi hẳn , sức khỏe thì yếu nên đành phải chấp nhận như thế .

Tuy nhiên lại có nhiều vấn đề để bận tâm quá .

Trước tiên là tôi chẳng biết làm gì , chỉ biết ở nhà mãi .Không công việc , lại chẳng thể làm được gì . Tôi cảm thấy tù thân quá , tôi cũng như bao người mà giờ nhìn tiều tụy .

Thứ 2 , giờ tôi rất phân vân . Thực thì tôi không biết nên chọn Duy hay Minh nữa , họ đối với tôi quá tốt .

Đã 2 ngày rồi tôi không thấy Duy , có lẽ cậu ấy bận thì phải , thực sự tôi cũng không biết nữa . Nhưng nhắn tin , gọi điện thì không thấy có động tĩnh gì . Quả là 1 chuyện lạ , bình thường tôi gọi điện hay nhắn tin là cậu ấy hí hửng lắm mà , vậy mà giờ tôi chẳng thấy cậu ấy đâu .

Cảm giác như thiếu vắng một cái gì đó quan trọng vậy , không hiểu sao trong lòng lại cứ thấp thỏm không yên .Chẳng hiểu được cảm giác của bản thân nữa .

Có lẽ bản thân tôi đã xem Duy như một phần quan trọng , tôi nghĩ thế . Nhưng mà tôi không dám chắc về điều này .

Tình yêu đến đâu ai biết được , nhưng mà theo tôi thì tôi yêu Duy thật rồi , tôi luôn nhớ đến cậu ấy , 1 ngày không gặp hay nói chuyện với cậu ấy là tôi cảm thấy rất khó chịu . Một cảm giác rất bứt rứt .

Đúng , tôi bây giờ không còn trẻ con nữa , vị chi tôi cũng đã 30 tuổi rồi , đáng ra cái tuổi này nên có chồng con rồi .

Tóm lại tình cảm giữa tôi và Duy rất tốt , chuyện tôi yêu cậu ấy thì quả thật là không có chuyện gì cả .

Ừm , bản thân mình đã rung động , đúng . Có lẽ tôi nên đi tìm Duy để bày tỏ tình cảm của mình , cơ hội chỉ có một , không thể để tuột lỡ khỏi bàn tay này được .

-Ú , tớ đi làm nhé .

Cái Lan hiện tại đang ở cùng tôi trên nhà di Hoa , nó hiện đang làm việc trong bệnh viện của Duy và Minh .

-Ừ , cậu ăn sáng chưa đấy ?

Tôi hỏi .

-Chưa , tới bệnh viện rồi ăn luôn cũng được .

-Ừm , đi nhé .

Tôi vẫy tay chào .

-À , tớ có để cái laptop ở nhà cho cậu đấy , có gì cậu lấy mà chơi nhé .

Cái Lan nói rồi phòng thang lên chiếc xe máy .

Mọi người thật tốt với tôi, còn tôi thì chẳng tốt với ai . Sao cái số tôi có vẻ bất lực thế này nhỉ ?

Thôi , cho qua , vào chơi điện tử một lúc cũng được . Dù sao cũng đang chán . Thật là con Lan chu đáo quá , biết tôi ở nhà buồn nên để laptop lại cho tôi chơi nữa .

Tóm lại là tôi yêu con Lan nữa ,nhưng mà là theo cách tình bạn tình chị em , công thêm nói nhân hóa lên chứ không phải giới tính tôi có vấn đề . chấm hết .

Chương 98

Chán thật , chơi game được 1 chút thì hoa cả mắt .Thôi thì kiếm gì đó chơi cũng được .

Chà , cái Lan cũng viết blog nữa cơ à , tôi phát hiện ra nó khá là văn vẻ đấy chứ .

Lại thêm 1 phát hiện mới nữa , nó viết nhật kí nữa . Lại còn giấu một mình không cho ai đọc .

Mà thôi , kết lại 1 câu , Lan đã giao trính cho ác . Đã gặp phải tay tôi thì tôi sẽ không tha , nó bây giờ cũng 30 rồi nhưng vẫn ế thâm niên , chắc hẳn nhật ký của nó sẽ có toàn là chuyện tình yêu cho mà xem .

“*Nhật Kí :*

Hôm nay là một ngày buồn , có lẽ là thế . Mình biết là mình yêu cậu ấy nhưng mà mình không đủ cam đảm để theo đuổi tình yêu này . Người Duy yêu là Ú chứ không phải mình . Con tim cậu ấy chỉ tràn ngập tình yêu dành cho Ú . Cậu ấy đã vì Ú mà làm rất nhiều việc , tình yêu đó quả thực là rất rất lớn . Điều đó làm mình chùn bước nhiều lắm .

Ú là bạn thân nhất của mình , cậu ấy cũng chịu bất hạnh nhiều . Mình khôn thể đành giết với cậu ấy được .

Nhưng thực sự mình rất yêu Duy , mình không biết phải làm sao hết . Chỉ biết nhìn Duy chăm sóc Ú mà thôi .Thực sự lòng rất rất đau , đau lắm .”

“*Nhật kí :*

Cậu ấy vẫn chăm sóc Ú đều đặn , nụ cười khi cậu ấy chăm sóc Ú rất đẹp . Mình nghĩ rằng nên rũ bỏ tình yêu đơn phương này . Nhưng mà thực sự mình không đủ can đảm , mình yếu đuối quá rồi chẳng ?”

“*Nhật kí :*

Đã lâu lắm rồi mình không viết nhật kí , hôm nay Ú tỉnh lại rồi . Vui quá , đã lâu mới thấy vui thế này . Ai cũng rất vui trước sự kiện này .

Cậu ấy cũng rất vui . Điều đó lại càng khiến cho mình càng đau lòng hơn .

Yêu một người là như thế này ư ? cảm giá đau đớn quá .”

“*Nhật kí ;*

Ú đã chuyển về nhà được gần 1 tuần , tình hình sức khỏe tiến triển rất tốt .

Mình vui vì điều đó .

Nhưng mà mình thực sự rất ghen tị với cậu ấy vì cậu ấy được hai người con trai yêu vô cùng .

Ước gì mình không quen Ú , nếu được như vậy mình sẽ có cam đảm để đành giết lấy cái tình yêu của mình .

Nhưng mà ước thì chỉ ước thôi . BUồn quá . Ước gì có ai đó hiểu cho mình”

Thật quả là trớ trêu . Khi tôi mới nhận ra được tình cảm của chính mình thì lại biết con bạn thân của mình thích người mà mình yêu .

Quả là một chuyện đau đầu .

Tôi và Lan thân nhau còn hơn cả 2 chị em ruột .

Lan yêu Duy

Nhưng mà

Tôi cũng yêu Duy .

Nếu tôi chọn Duy , như vậy thực là chẳng tốt một chút nào .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99

Nhưng giờ biết làm sao cho vẹn cả đôi đường . Tôi không thể ích kỷ mà dành giật lấy tình yêu của mình khi người khác đau khổ được .

“ Nếu biết trước tương lai, em đã chẳng yêu anh

Nhưng con tim em đây thật không sao quên được anh người ơi

Nước mắt đã rơi vì nhớ anh mong anh trong từng đêm vắng

Mong cho anh luôn được hạnh phúc nơi phương xa”

Nhạc chuông điện thoại tôi vang lên khiến tôi giật mình , bao nhiêu suy nghĩ trong lòng cũng tan theo . Minh gọi điện thoại cho tôi .

-Alô .

-Rảnh không ?

-Có , đang chán chết đây .

-Đi chơi không ?

-Ở đâu ?

-Bí mật .

-Ok , đi .

-15 phút nữa tớ sang đón nhé .

-Ok . bye .

Tôi chào Minh , không biết hôm nay cậu ấy định làm gì đây nữa .

=====

-Hôm nay ăn mang đẹp nhỉ .

Minh nhìn tôi cười tươi .

-Cảm ơn .

Tôi cười tươi .

-Vậy hôm nay mình đi đâu ?

-Rồi sẽ biết thôi . Không cần tò mò .

Minh vừa lái xe vừa nhìn tôi cười .

-Chẳng nhẽ hôm nay mặt tớ có gì à ? Sao nhìn tớ rồi cười mãi vậy .

Tôi lườm Minh .

-Đâu có , thấy đẹp thì cười .

Minh huyýt sáo .

Hình như cậu ấy đang vui thì phải , mặt mày thì hớn ha hớn hở , ăn mang cũng đẹp nữa .

Minh đưa tôi đến vùng đồng cỏ ở ngoại thành . Nơi lần đầu tiên tôi được đưa đi chơi .

-Sao lại đến đây ?

Tôi hỏi .

-Thích thế . Đi nào .

Minh kéo tay tôi đến gốc cây .

Có lẽ hình như cậu ấy đã chuẩn bị trước thì phải . Bàn ghế và đồ ăn đã có sẵn .

-Chu đáo nhỉ ?

Tôi cười hì hì và ngồi xuống ghế .

-Tất nhiên .

Minh nhìn tôi cười .

-Sao mà cười mãi thế ?

Tôi khó chịu nhìn Minh .

-Thích thì cười , sao cứ bắt bẻ tôi thế . Cậu ghét tôi đến thế à ?

Minh nhìn tôi hỏi .

-Ừ , ghét lắm .

Tôi nói xong thì lè lưỡi trêu Minh

-Được thế thì tốt , ghét của nào trời trao của đó .

Minh vừa nói vừa cười ha ha , có vẻ sáng khoái nhưng mà có chút gọi là hơi vô duyên .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100

Không gian bỗng chợt im lặng . Thực ra là tôi chẳng biết nói gì , với lại Minh cũng chẳng nói gì .

-Ú này .

Minh nhìn tôi .

Tự nhiên tôi cảm thấy ánh mắt cậu ấy nhìn mình hơi khác thường , nói sao để dễ hiểu nhất nhỉ ? Có lẽ là bí ẩn . cũng không rõ nữa .

-Gì vậy ?

-Đi chơi thôi .

Minh cười tươi nhìn tôi .

Phù , thế mà làm tôi cứ tưởng như có chuyện gì quan trọng đang xảy ra . chết vì sợ mất .

Tôi và Minh cùng sánh vai bên nhau đi trên đồng cỏ , vì trời chỉ mới sáng nên cũng không nóng lắm . Cảm giác được hít thở không khí trong lành thật thích . Mà tôi chắc rằng , nếu có ai nhìn hai chúng tôi như thế này thì cũng sẽ tưởng rằng là một cặp tình nhân đang yêu nhau .

Tuy rằng chẳng cầm tay hay là gì nhưng chắc là sẽ rất dễ bị hiểu nhầm cho mà xem .

-Ừ này , có có chuyện này cực kì quan trọng muốn nói với cậu .

Minh nhìn tôi .

-Nói đi .

Minh từ từ quỳ gối xuống trước mắt tôi . Tôi lơ mơ hiểu ra một thứ gì đó . Mọi người cũng hiểu chứ ?

-Anh yêu em , làm vợ anh nhé .

Minh vừa nói , vừa đưa hộp nhẫn chìa ra trước mặt tôi .

Một lời cầu hôn bất ngờ , thực sự là bất ngờ . Tôi thực sự chẳng biết nói gì cả .

Nhưng mà người tôi yêu là Duy , là Duy chứ không phải là Minh . Phải làm sao bây giờ ? làm sao để tốt cho tất cả ? làm sao để không ai phải buồn , phải đau lòng ?

Nếu tôi chọn Duy mà từ chối Minh thì không những Minh đau lòng mà còn cả Lan nữa , cậu ấy sẽ rất rất đau lòng .

Cả Duy , Minh và Lan đều vì tôi mà chấp nhận hi sinh nhiều thứ . Mạng tôi hồi nhỏ cũng chính Lan cứu , lớn lên thì nhờ Minh và Duy cứu . Tôi mang ơn họ quá nhiều . Thế mà nợ thì chưa trả được , vậy sao có thể làm họ đau lòng hơn .

Tôi và Duy hạnh phúc . Vậy Minh và Lan sẽ đau khổ .

Tôi chọn Minh . Duy sẽ đau khổ , tôi cũng chẳng thể vui . Nhưng mà .. tôi nghĩ rằng nếu như tôi chấp nhận lời cầu hôn này , tôi và Minh sẽ dần bù đắp tình cảm . Còn Duy buồn , tôi cũng chẳng thể biết nói gì hơn . Tuy vậy , Duy vẫn còn có Lan . Tôi chắc rằng Lan sẽ cảm hóa được cậu ấy . Tôi tin là như thế .

Đúng , chỉ có thể làm như vậy mới đỡ bớt dút trong lòng , lời cầu hôn này tôi sẽ đồng ý .

-Em đồng ý .

Tôi mỉm cười nhẹ .

Minh đứng sững .

-Này , sao thế .

Tôi lay Minh .

-À không .

Minh giật mình , mỉm cười tươi nhìn tôi . Rồi từ từ đeo nhẫn vào tay tôi . Và cuối cùng là một nụ hôn . Nụ hôn đầu tiên của tôi , nụ hôn dành cho người yêu tôi .

=====

10 ngày sau .

Hôm nay chính là ngày cưới của tôi , chính là ngày hạnh phúc của tôi . Khoác trên mình một bộ váy cưới , ai cũng khen rằng tôi rất xinh . Tôi tin điều đó .

Nhưng sao tôi vẫn thấy có cái gì đó gọi là không mấy vui vẻ.

Trong 10 ngày qua , đã có rất nhiều chuyện xảy ra .

Mọi người đã biết tin tức này . Duy không nói gì , cũng chỉ cười . Trông cậu ấy rất buồn , điều đó làm tôi chùn lòng với sự lựa chọn của chính mình . Nhưng mà dù sao tôi vẫn cảm ơn Lan , nhờ Lan mà tinh thần của Duy hình như có vẻ tiến triển hơn . Thực thì tôi cũng không rõ điều này lắm . Nhưng Lan có vẻ vui lắm . Có lẽ sự lựa chọn của tôi là đúng .

-Cô dâu , chuẩn bị xong chưa nào ?

Lan nhìn tôi , hôm nay cô ấy chính là phù dâu của tôi . Trông cô ấy cũng rất xinh .

====

Tôi hiện đang nắm tay Minh đứng trên bục cao . Thật sự hôm nay quả là một ngày lễ thật quan trọng .

-Trần Tiến Minh con có đồng ý lấy Hà Thanh Thiên Thu làm vợ không ? Dù cho sau này có nghèo đói , có gặp khó khăn cũng sẽ mãi ở bên nhau .

Cha sứ - chính là Hoàng nhìn Minh hỏi .

-Thưa cha , con đồng ý .

Minh cười tươi nhìn tới rồi nhìn cha sứ và trả lời to .

-Hà Thanh Thiên Thu con có đồng ý lấy Trần Tiến Minh làm chồng không ? Dù cho sau này có nghèo đói , có gặp khó khăn cũng sẽ mãi ở bên nhau ?

Cha sứ quay sang nhìn tới hỏi .

-Vâng thưa cha , con đồng ý .

Tôi nhẹ nhàng nói .

-Ta tuyên bố Trần Tiến Minh và Hà Thanh Thiên Thu , hai con chính thức trở thành vợ chồng . Và ta tuyên bố thêm rằng ... hai con có thể hôn nhau trước mặt mọi người .

Hoàng tủm tỉm cười .

-Tất nhiên rồi .

Minh nói rồi ôm lấy tới hôn . Nụ hôn thứ n từ sau lần tới nhận lời yêu cậu ấy .

-Đề nghị cô dâu ném hoa cưới .

Mọi người reo hò khi tới và Minh chuẩn bị bước lên xe hoa để đi du lịch .

Tôi cầm lấy bó hoa , mong rằng sẽ ném trúng người nào đó .

1 . 2 . 3 .

Tôi ném bó hoa vào không trung .

Và người bị ném trúng chính là Duy . Cậu ấy đang đứng cạnh Lan . Rồi cậu ấy đưa bó hoa tặng Lan .

Có lẽ rồi hai người đó sẽ hạnh phúc . Tôi tin như thế .

=====

2 năm sau .

Hiện tại tôi đang rất rất hạnh phúc . Tôi và Minh đã có 1 bé trai là Trần Hà Bảo Nguyên và 1 bé gái là Trần Hà Bảo An rất đáng yêu và gia đình tôi vô cùng hạnh phúc .

Hôm nay , cũng chính là ngày Duy và Lan trở về sau đợt ra nước ngoài .

Duy đã bớt buồn , bây giờ thì tôi hoàn toàn tin vào sự lựa chọn của mình . Lan và Duy bây giờ đã là 1 đôi .

-Tíng tống .

Tiếng chuông cửa vang lên . Lạ thật , đang giờ cơm mà sao lại có người gõ cửa nhỉ ? Cả nhóm T2 , từng gia đình đều ở nhà tới rồi cơ mà .

Tôi chạy ra mở cửa .

-Lannnnnnn ..

Tôi nhảy căng lên khi thấy cô ấy . Lan và Duy đã về nhà tới sớm hơn dự kiến .

-Về sớm thế ông bạn .

Minh nhìn Duy cười .

-Ừm , thay đổi thời gian trước 2 giờ mà .

-Đang giờ ăn cơm trưa , vào ăn luôn đi . chắc hai cậu cũng đang đói . Mọi người đông đủ rồi .

Minh mời .

-Ừ , để tớ ra xách va-li vào nhà đã .

Duy nói .

-Thôi khỏi , để tớ . Cậu cứ vào trước đi đã .

Tôi và Duy cùng Lan và mọi người đi vào phòng bếp .

-Chà , ngon nhỉ ? Dạo này nhìn khá đấy .

Lan nhìn tôi cười .

-Tất nhiên , vợ tớ mà . Nấu ăn ngon vô cùng .

Minh từ đằng sau chạy tới .

-Hai người ăn đi .

Tôi đưa chén cơm cho Lan .

-Oe ....

Lan vội bịt miệng và chạy tới bồn rửa chén .

Cái dấu hiệu này , nghi ngờ quá .

Tôi nhìn Minh , anh ấy cũng nhìn tôi , mọi người cùng nhìn nhau . Rồi cùng nhìn sang Duy .

-Khai ra đi , hai người “ăn mảnh” trước phải không ?

Diễm Mỹ cười .

-Đâu có .

Duy nhìn tôi và Minh rồi chối .

-Lan , khai ra mau , cậu có baby được bao nhiêu tháng rồi .

Tôi nhìn Lan chằm chằm hỏi .

-Có đâu .

Lan nhìn tôi chối , nhưng rõ ràng là mặt cô ấy đỏ lên .

-Đừng có mà dấu tớ , rõ ràng mà .

Tôi nhìn Lan , tôi đã từng mang thai , sao lại không biết cơ chứ .

-Ừ thì có . đồ tình vi .

Lan đỏ mặt trả lời .

-Ha ha....

Tôi và Minh cùng cười tươi , không phải , phải nói là tất cả mọi người cùng cười .

-Cười đi thôi .

Hoàng nhìn Duy và Lan cười rồi nói .

-Đây , biết rồi . Chuẩn bị rồi . 1 tuần nữa là cưới rồi . Cô ấy cứ suốt ngày lẻo nhẽo bắt cưới sớm , chứ không lại sợ không mang váy cưới được .

Duy nhìn Lan cười trêu mến .

Quả thật là vui

Tất cả chúng tôi đều hạnh phúc bên cạnh người mà mình thương yêu .

Thời gian này , khoảng khắc này . Thật là không thể không có gì hạnh phúc bằng .

-Cả nhà đang vui , chụp ảnh lưu lại kỉ niệm nào .

Hoàng cười tươi .

-1 .2 .3 cùng cười tươi lên nào .

Chúng tôi sẽ nhớ mãi khoảnh khắc này , khoảnh khắc của hạnh phúc .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Heo , Cô Chết Với Tôi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.